

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie P · número 112

Ple del Parlament

Sessió 52, segona i darrera reunió, dijous 1 de juny de 2023

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Interpel·lació al Govern sobre la defensa internacional dels drets polítics dels catalans 300-00335/13	3
Interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament del Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou 300-00331/13	7
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics 302-00288/13	14
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport ferroviari 302-00295/13	24
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia 302-00289/13	34
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de la família i la infància 302-00290/13	44
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics (continuació) 302-00288/13	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport ferroviari (continuació) 302-00295/13	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia (continuació) 302-00289/13	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de la família i la infància (continuació) 302-00290/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació especial 302-00291/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el model turístic 302-00292/13	62
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu 302-00293/13	72

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic	
302-00294/13	82
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial (continuació)	
302-00291/13	92
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model turístic (continuació)	
302-00292/13	93
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu (continuació)	
302-00293/13	94
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic (continuació)	
302-00294/13	95

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 52.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i un minut. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea i el conseller de Territori.

La vicepresidenta segona

Diputats, diputades, reprenem la sessió amb el punt onzè de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la defensa internacional dels drets polítics dels catalans.

Interpellació al Govern sobre la defensa internacional dels drets polítics dels catalans

300-00335/13

Té la paraula, per a l'exposició de la interpellació, el diputat Josep Rius i Alcaraz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. (*Remor de veus.*) El club de fans s'està reconstituïnt... (*Rialles.*)

Josep Rius i Alcaraz

Doncs moltes gràcies, vicepresidenta. Membres de la Mesa, diputats i diputades i consellera... El passat 18 de maig, fa just unes dues setmanes, el Comitè de Drets Humans de l'ONU va emetre un dictamen que condemnava el Regne d'Espanya per haver violat els drets polítics del president Carles Puigdemont l'any 2018, quan va decretar la seva suspensió com a diputat del Parlament de Catalunya.

Com tots recorden, malgrat haver obtingut els vots necessaris per exercir en plenitud com a diputat del Parlament, després de l'aplicació d'un article 155 més que antidemocràtic, el jutge Llarena va decidir suspendre els drets i deures del president Puigdemont i d'altres cinc diputats injustament processats, vulnerant l'article 25 del pacte internacional dels drets civils i polítics adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 1966, que defensa el dret de presentar-se i ser elegit en unes eleccions i d'exercir com a representant públic. És a dir, el jutge Llarena va vulnerar els principis democràtics més elementals: mirar d'impedir que allò que la ciutadania amb els seus vots ha decidit es respecti i es pugui plasmar a les institucions.

En aquest sentit, l'informe de l'ONU diu –i ho cito textualment– que «la suspensió excepcional de funcions públiques imposada abans d'una condemna judicial ha de complir unes exigències més estrictes que les aplicades amb posterioritat a la condemna i que, per tant, el 2018 es va suspendre el president Puigdemont sense motius raonables i objectius». I això també els pot sonar en el cas concret de la presidenta Borràs.

Ho repeteixo, el 2018 l'Estat espanyol va vulnerar drets democràtics elementals sense motius raonables i objectius. Perquè quedi clar, el Comitè de Drets Humans de l'ONU, un òrgan de supervisió dels més seriosos i creïbles, avalat per dècades de treball seriós, rigorós, acusa l'Estat espanyol de violar el dret del president Puigdemont a la participació política, que és, al cap i a la fi, l'essència del govern democràtic i de les normes més elementals de la democràcia.

O, dit amb altres paraules, el Comitè de Drets Humans de l'ONU acusa Espanya de que, en aquest cas, no va actuar com una democràcia plena. Em sap greu ser tan clar. Això és exactament el que diuen les Nacions Unides, perquè, si no, quina lectura en fan vostès, d'aquestes resolucions? Ara aquest mateix òrgan ha donat un termini de cent vuitanta dies perquè l'Estat prengui les mesures necessàries i faci difusió

de la condemna..., el més àmplia possible. L'Estat té l'obligació també d'adoptar totes les mesures necessàries que calguin per evitar que es cometin violacions en el futur.

L'emissió d'aquest dictamen és, doncs, un nou revés d'un organisme internacional contra l'Estat espanyol per la repressió de l'independentisme català, però no ha estat l'únic. Hi ha un element molt important. És el primer que han fet les Nacions Unides amb l'exili com a protagonista, si bé l'agost de l'any passat el mateix organisme també va dictaminar que s'havien violat els drets polítics dels consellers Turull, Romeva, Rull i del vicepresident Junqueras per haver-los suspès la seva condició com a diputats del Parlament, igual que ha passat ara amb el president Puigdemont.

I podríem anar més enrere, amb el comitè de detencions arbitràries de les Nacions Unides, que ja va emetre un dictamen encara més abans. Aleshores el tribunal va considerar que l'Estat espanyol havia utilitzat la justícia per silenciar la dissidència i que va restringir als presos polítics tot de drets fonamentals amb la intenció de liquidar-los políticament i d'apartar-los de la vida pública. També els hi pot sonar, això.

També recentment el Tribunal Europeu de Drets Humans s'ha pronunciat sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya i ha enviat a l'Estat espanyol un seguit de preguntes sobre les denúncies que van presentar Jordi Turull, Jordi Sànchez i Oriol Junqueras sobre el temps de presó preventiva que els va imposar el jutge Llarena i les múltiples violacions de drets fonamentals que això va significar tant per a ells com per als seus electors. El tribunal li ha donat a Espanya tres mesos per respondre.

En primer lloc, per què a Jordi Turull el van tornar a empresonar just enmig de la seva investidura com a president de la Generalitat? I per què el Tribunal Constitucional va encallar vint-i-un mesos la resolució del recurs contra el seu empresonament preventiu? En segon lloc, perquè van impedir a Jordi Sànchez participar en aquella mateixa campanya quan era a la presó? I per què no el van deixar assistir a la sessió sobre la seva possible investidura? I, en tercer lloc, per què a Oriol Junqueras no li va permetre assistir a la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya després de les eleccions del 2017, tot i haver estat elegit diputat?

Com aquest, el Tribunal Europeu de Drets Humans té oberts fins ara una quinzena de casos respecte a casos catalans. I els pronunciaments europeus no acaben aquí. Fa unes setmanes, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en una sentència històrica, va afirmar que un estat de la Unió Europea pot rebutjar una petició d'extradició d'un altre estat membre de la Unió Europea quan la persona en qüestió formi part d'un grup objectivament identificable i no hi hagi garanties que se li respectin els seus drets per tenir un judici just.

Què creuen que vol dir el Tribunal de Justícia de la Unió Europea quan diu «grup objectivament identificable»? No és altra cosa que la persecució i la repressió incessant a que l'Estat espanyol està sotmetent una minoria nacional catalana, el conjunt de l'independentisme, que des de fa anys defensa el dret dels catalans a poder decidir el seu futur polític, exercir el dret a l'autodeterminació.

I, en aquest sentit, també estem molt amatents a les resolucions del Tribunal General de la Unió Europea respecte a la immunitat del president Puigdemont i dels consellers Comín i Ponsatí. Suposo que no cal que els recordi les maniobres dels poders de l'Estat per mirar d'impedir, primer, que poguessin concórrer a les eleccions europees i, després, que poguessin adquirir la condició d'eurodiputats, malgrat haver obtingut prop d'1 milió de vots –1 milió de vots.

Fa temps que avisem que a Europa sí que hi ha justícia, perquè es juga en un camp neutral i l'àrbitre no està comprat, i que per aquest motiu els posicionaments d'organismes com les Nacions Unides i de diferents tribunals sempre acaben condemnant Espanya.

Senyors diputats i diputades, no hi ha hagut cap resolució internacional que digui que vam cometre un cop d'estat, per molt que vostès ho repeteixin una vegada rere l'altra. És precisament per això que el litigi estratègic a escala internacional és molt

important. Aquesta ha estat l'estratègia que molts hem defensat des del primer dia. La defensa internacional dels drets polítics dels catalans és vital.

Fa més de cinc anys que la lluita a Europa continua i hem obtingut victòries a Bèlgica, a Suïssa, a Luxemburg, a Itàlia i a Alemanya. Aquestes han estat també les victòries que hem anat obtenint aquests darrers anys i que una gran majoria de catalans han sentit com a pròpies. La qüestió és que deixin de manar els jutges i s'imposi la justícia, vet-ho aquí.

Des d'aquest Parlament ens pertoca plantar cara i persistir. Hem de garantir que a tota la gent que ha exercit el seu dret a vot i que ha escollit un representant li sigui respectada la seva elecció i que aquest representant pugui complir amb el mandat democràtic de les urnes. Això no va de sigles ni de colors polítics, sinó de drets i de llibertats. Això va de democràcia.

Tots els ciutadans tenen dret a participar en la direcció dels afers polítics, directament o bé mitjançant els representants públics elegits lliurement a les urnes, i això cal que ens ho creguem. Ens cal fer-nos lliures i deixar de tractar-nos com a súbdits sobre els quals l'Estat espanyol té drets.

La qüestió ara és a quina banda de les Nacions Unides se situarà el Regne d'Espanya, la del compliment o la de l'incompliment? A quina banda se situaran tots i cadascun dels partits polítics, al cantó democràtic o al marge de la democràcia? Veurem.

I és en aquest sentit, consellera, que li demano quin és el capteniment del Govern respecte del dictamen de les Nacions Unides i quina posició i mesures prendrà el Govern per forçar-ne el compliment. I, també en la mateixa línia, si contempla el Govern incorporar la resolució de les Nacions Unides a l'argumentari de les seves reunions amb representants estrangers. Donarà instruccions als delegats exteriors de la Generalitat perquè expliquin aquestes condemnes d'Espanya per violar els drets polítics dels seus representants?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per a la resposta, té la paraula la diputada d'Acció Exterior i Unió Europea, la diputada Meritxell Serret i Aleu. Diputada no, la consellera, perdó.

La consellera d'Acció Exterior i Unió Europea (Meritxell Serret i Aleu)

Moltes gràcies i bon dia, vicepresidenta. Diputades, diputats, diputat Rius... Permetin-me, sobretot, abans de començar, no?, i per fer la rèplica a la interpellació..., però volia traslladar avui també paraules de suport als companys Lluís Corominas, Anna Simó, Ramona Barrufet i Lluís Guinó, a qui just fa uns dies o ahir o abans d'ahir el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va tornar a condemnar. I els va tornar a condemnar per haver permès el debat en aquest Parlament. I, per tant, és una mostra més d'aquesta judicialització del conflicte, d'aquesta repressió contra la lliure expressió i el debat polític.

Estem parlant avui de defensa dels drets polítics dels catalans, no?, de tots els ciutadans d'aquest país, perquè si n'ataquen uns els ataquen a tots, i ho fem des d'aquesta vessant internacional. I, per tant, agraeixo al Grup Parlamentari de Junts que ens doni aquesta oportunitat d'explicar-ho, perquè és una tasca en la qual sempre ens hi trobaran fent front comú. I ja li responc a l'últim, ja li responc des de bon principi: evidentment, totes aquestes resolucions que ara també vull desgranar de Nacions Unides, Consell d'Europa..., totes aquestes sentències de tribunals internacionals són públiques, són notòries i, evidentment, s'expliquen.

I s'expliquen per part nostra i per part de molta altra gent, perquè, com hi insisteixo, són públiques i notòries. I en la defensa de drets humans, drets civils, drets polítics, per sort, som molts i molts actors arreu que treballem i fem bona xarxa. I hem de continuar fent-ho, perquè, com dic, és obligació dels demòcrates fer aquesta feina.

Vostè parlava de la resolució del passat 18 de maig, que reconeix que l'Estat espanyol va vulnerar els drets polítics del president Carles Puigdemont. I aquesta és

una nova victòria. És una nova victòria de l'independentisme en l'àmbit internacional i que celebrem, com no pot ser d'una altra manera. I és una nova evidència, com dèiem, d'aquesta vulneració de drets polítics que s'ha patit des del 2017, sobretot.

I, com bé deia també, lliga amb aquella que anteriorment també Nacions Unides havia assenyalat violant els drets de Josep Turull, Jordi Turull, Raül Romeva i Oriol Junqueras pel mateix motiu. És un exemple de que, quan es fa aquesta bona feina coordinada, surten els resultats. I, en el cas concret d'aquesta resolució respecte del president, cal destacar que és el primer cop que es fa sobre una persona a l'exili.

Per tant, són resolucions importants i que posen un mirall davant la reiterada vulneració de drets fonamentals i que, com dèiem, no són úniques en posar en evidència l'Estat espanyol. En deriven diverses resolucions que ara vull desgranar, que deriven de diferents causes iniciades per persones individuals, col·lectius...

I podem citar aquesta del 2019, on hi han dues resolucions del Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària, que van instar en aquell moment a alliberar els presos polítics, el 31 d'agost del 2022, el Comitè de Drets Humans, no?, fent aquest pronunciament sobre el president Puigdemont, reconeixent que s'han vulnerat els seus drets polítics. I, com dèiem, lliguen amb les altres sobre el mateix aspecte amb referència a Junqueras, Romeva, Turull i Rull.

Tenim també, del desembre del 2022, la resolució relativa a Pegasus, no?, un altre episodi de repressió, i que, a través del relator de minories, el relator sobre la promoció i protecció del dret a la llibertat d'opinió i expressió i el relator especial de drets de la llibertat de reunió pacífica i d'associació, condemna i posa en evidència que l'Estat ha espia il·legalment activistes.

També tenim, de l'abril del 2023, la comunicació relativa a detencions arbitràries, persecucions judicials i polítiques i intimidacions contra representants d'Esquerra i contra el conjunt del moviment independentista. I aquí hi sumem fins a cinc relators de Nacions Unides: el de llibertat de reunió pacífica i d'associació; del Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària; de protecció del dret a la llibertat d'opinió i expressió; d'independència dels magistrats i advocats, i de promoció i protecció dels drets humans i llibertats fonamentals.

A part de les Nacions Unides, tenim tota la litigació i tota la feina que es fa també al Consell d'Europa. I aquí, destacar l'informe Cilevics, no?, que vam celebrar en el seu moment que també instava a l'alliberament de presos, la fi de la repressió, l'establiment d'un diàleg.

Tenim també, evidentment, tot el que és l'episodi de repressió de Pegasus, no?, amb aquest espionatge utilitzant el programari Pegasus i Candiru contra representants i activistes i periodistes. I que és un afer que des del primer moment –ho hem dit sempre– no afecta només els independentistes; afecta, de fet... I sobretot Pegasus ens ha permès fer aquesta expansió a nivell europeu, a nivell internacional, perquè és un atac a les democràcies d'aquí i d'arreu. I d'aquí també que haguem fet aquesta aliança també amb Access Now, a través de la Declaració de Ginebra, per impulsar una moratòria, per impulsar acords reguladors que protegeixin els drets dels catalans i d'arreu d'Europa i del món. I també hem fet aquest acord de govern, que és el segon en el món, per establir la moratòria en l'ús i la compra d'aquests programaris, i que va en la línia de les recomanacions de Nacions Unides.

Evidentment, des del Govern sempre intentem fer cas i intentem traslladar –el Govern actual; també l'anterior–..., i com podem donar veu, altaveu, i donar resposta i ser exemple en el compliment d'aquestes recomanacions. També en aquest sentit ha sigut la taula de diàleg i negociació, per avançar en la reforma del Codi penal i eliminar el codi de sedició, que hi instaven també resolucions internacionals de Nacions Unides.

Tota aquesta feina de litigació internacional, evidentment, cal que l'anem fent, no?, amb rigor, amb tota la discreció, amb tota la complicitat, posant en comú interessos, coordinant-nos sempre que sigui possible, perquè aquestes victòries, com bé

dèiem, no tenen un color; són victòries de tots i per a tothom. Perquè el que estem fent aquí és defensar la democràcia i, ara més que mai, en el context en el que estem i que amb aquestes eleccions del 23-J, 23 de juliol, ens imposen, cal que ens hi posem tots. Ens hem d'exigir a tots ser-hi, explicar encara més aquesta necessària defensa, imperativa defensa de drets humans, de drets civils, de drets polítics. I no podem desviar l'atenció ni ens podem confondre mai de rival.

Estem denunciant al món la causa general contra el moviment polític legítim: l'independentisme i la república catalana. Estem denunciant una causa general i una repressió que esdevenen una amenaça per a tots i per a la convivència en democràcia, i estem obligats a guanyar entre tots i per a tothom.

I aquí permetin-me que..., el lideratge en aquesta defensa de drets humans, de drets civils, de drets polítics, no vindrà ni del partit de VOX ni del partit de Ciutadans ni del partit de PP, perquè són els que més hi han anat en contra. Tampoc vindrà, malauradament, aquest lideratge, per part del Partit Socialista, perquè fins ara no ho han fet.

Per tant, ens cal aquesta aliança forta, aquesta aliança forta dels qui reivindicuem i defensem valors republicans, dels independentistes, dels sobiranistes, per seguir fent aquest front comú aquí a Catalunya, però arreu –també a nivell europeu, també a nivell internacional–, per fer prevaldre els drets i les llibertats de tothom, per fer prevaldre la democràcia, ara més que mai.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, consellera. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Molt breument, només per agrair-li la seva intervenció i per anunciar que, lògicament, farem una moció subsegüent a aquesta interpellació.

També per mirar de constatar quin és el posicionament de tots i cadascun dels grups parlamentaris que conformem el Parlament de Catalunya respecte al pacte internacional dels drets civils i polítics de l'Assemblea General de les Nacions Unides i en quin costat es posicionaran uns i altres, si al costat, com deia, de les Nacions Unides, si al costat del que són els fonaments de la democràcia i segurament els fonaments mateixos de la Unió Europea i d'Europa, o al marge d'aquests fonaments.

Per tant, res més. Agrair-li de nou la seva resposta. I, d'alguna manera, d'aquí al següent plenari, doncs, presentarem –ja l'hi avanço– aquesta moció subsegüent per fixar aquest posicionament del Parlament.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Passem, doncs, al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre el desenvolupament del Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Interpellació al Govern sobre el desenvolupament del Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou

300-00331/13

Té la paraula, per a l'exposició de la interpellació, la diputada Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Gràcies. Bé, remuntem-nos al 2005. En aquell moment, just deu anys després de la seva obertura, Port Aventura presentava el seu pla d'expansió, les prop de 248 hectàrees de sòl urbanitzable del Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, un

punt que vostès saben que sempre s'ha considerat estratègic per les possibilitats de negoci que ofereix a la denominada Costa Daurada. I l'objectiu del pla, suposadament, era diversificar les apostes turístiques per complementar les àrees temàtiques de Port Aventura amb habitatges, camps de golf, un centre de convencions, un club de platja exclusiu, etcètera.

Un any després, el 2006, la Comissió Territorial d'Urbanisme aprova aquest pla definitivament, però la crisi del 2008 el congela parcialment. Diem «parcialment» perquè Criteria decideix frenar la construcció dels habitatges però tira endavant amb la resta del pla: els camps de golf, el centre de convencions, el club de platja exclusiu. Els habitatges, que són el moll de l'os, diguem-ne, queden congelats. S'atura la inversió de prop de 400 milions d'euros en aquell moment i queden en *stand-by* fins al 2018, coincidint amb l'any en què s'atorga la llicència per construir el macrocasino del Hard Rock.

Aquell any, a l'agost concretament, CriteriaCaixa anunciava que reactivava el projecte de Mediterranea Beach&Golf Community, que és el hòlding d'inversions que gestiona el patrimoni de la fundació bancària de «la Caixa», i el 2019 comencen les obres amb cent cinquanta habitatges d'alt estànding sota el nom d'Infinitum, Apartamentos Exclusivos de la Costa Dorada, que són només una petita part dels 2.350 apartaments de luxe que estaven previstos. Un projecte urbanístic pensat per a rics que vinguin de la resta de l'Estat espanyol o d'Europa buscant, textualment, «una segona residència en un *resort* privat segur, dotat de serveis i de vistes al mar» –dic textualment perquè això és el que venia la promotora immobiliària.

Aquesta operació urbanística és el veritable motiu, la veritable raó per la qual avui, igual que en les anteriors legislatures, la Generalitat ho està posant tot de la seva part perquè en un inici BCN World i ara Hard Rock tirin endavant. Un *pelotazo* urbanístic de grans dimensions que consisteix en revaloritzar la resta dels terrenys de la zona per tal de construir-hi urbanitzacions de luxe. Un negoci rodó per a «la Caixa», que ven a l'Administració els terrenys tòxics, que són els més propers a la química, i a la resta de l'espai hi pot construir apartaments amb un preu molt més elevat –per tant, de luxe, d'alt estànding– fruit de la seva proximitat al complex.

I això, diem, és possible perquè des del 2012, quan se sap que el magnat dels Estats Units Sheldon Adelson escull Madrid per desenvolupar l'Eurovegas, des d'aquell moment, Artur Mas presenta el BCN World de la mà de «la Caixa» i la promotora d'inversions Veremonte. I a partir d'aquell moment, a partir del 2012, la Generalitat desenvolupa un paper vergonyosament servil.

La primavera del 2014, recordem-ho, els vots del PSC s'afegeixen als de Convergència i Unió per rebaixar del cinquanta-cinc per cent al deu per cent els impostos al joc dels casinos del complex, complint les exigències de Veremonte. La CUP, Iniciativa i Esquerra Republicana hi van votar en contra. Llàstima que posteriorment Esquerra Republicana no ha volgut secundar aquella negativa. Cada vegada que li han posat sobre la taula el fet de derogar, de tirar enrere aquella rebaixa, Esquerra Republicana hi vota en contra i manté la rebaixa.

Poc després, Veremonte abandona el projecte en veure que no li surten els números, i, lluny de posar-hi punt i final, la Generalitat va passar a liderar-lo, fins que el 2017 el projecte l'apadrina Hard Rock. I literalment la Generalitat envia persones a voltar pel món buscant inversors per a aquest projecte, com si estiguéssim parlant de la principal estructura d'estat del país.

La desesperació per trobar algú, qui fos, que estigués disposat a invertir en aquest projecte és tal que la Generalitat acaba operant amb empreses fantasma i amb professionals de l'evasió fiscal. Recordem que gràcies a *La Directa* vam saber que l'empresa a la qual el Departament d'Economia havia atorgat la llicència per construir i explotar el macrocasino del Hard Rock, l'empresa Hard Rock BCN IR 3, va ser creada per Ramon Cerdà, un personatge que és a la presó per ser l'ideòleg de crear empreses pantalla involucrades en la Gürtel, en el cas Nóos, en estafes com la

de Nueva Rumasa. I el president d'aquesta empresa, el senyor James Francis Allen, apareix als Paradise Papers, i és amb qui la Generalitat ha estat interlocutant, interlocuta i tanca acords.

Recordem també que des del 2014, que s'inicià el concurs públic, fins al 2018, que s'atorga la llicència a aquesta empresa, tota la documentació i tota la informació passa per les mans del Departament d'Economia en mans del seu partit, conseller, d'Esquerra Republicana, i concretament en mans de l'actual president Aragonès.

Només aquest fet, que vostès hagin negociat i negociïn amb empreses i persones relacionades amb el frau fiscal, ja és extremadament greu, i per nosaltres és motiu de sobres per posar punt i final a aquest projecte. Però no només no ho han fet, no només no han posat punt i final a aquest projecte, sinó que a dia d'avui encara no han donat explicacions públiques al respecte. I potser és cert que llavors vostès no en tenien ni idea i és cert el que va dir la portaveu del Govern quan es feia pública aquesta informació i que, doncs, en tot cas, es va cometre una galdosa negligència, però està clar que, ara que ho saben, els és absolutament igual.

Però l'escàndol no acaba aquí. L'obstinació del seu Govern, com la dels anteriors, en tirar endavant aquest projecte, conseller, és tal –un projecte que atempta contra el medi ambient, que atempta contra la salut pública, que només genera llocs de treball precaris–..., l'obstinació per tirar-lo endavant és tal que el seu Govern continua mantenint l'Administració pública a fer d'intermediari, a fer d'API immobiliari entre dos actors privats, fins al punt que l'Incasòl malbaratarà 120 milions d'euros, i, a més a més, ho farà assumint tots els riscos.

I aquesta és la trista crònica de la submissió als interessos de «la Caixa» per part de tots els partits que donen suport al Hard Rock i que van donar suport anteriorment a BCN World des de l'antiga –o no tan antiga– Convergència i Unió, el PSC, passant per Esquerra Republicana i, evidentment, passant per Junts per Catalunya. I el que és pitjor i el que és totalment inadmissible: aquesta és la trista crònica de com aquests partits, entre els quals el seu, posen el país, dobleguen el país als interessos de «la Caixa».

I on som, ara? Ara som a l'espera dels informes sectorials que queden i que calia refer, com el d'acció climàtica, que sabem que s'està fent a correuita, perquè vostès voldran aprovar aquesta modificació del pla director urbanístic aquest mes de juny per donar compliment a l'acord que tenen amb el PSC com a resultat de l'aprovació dels pressupostos, i es van comprometre a aprovar-ho el primer semestre del 2023.

I a nosaltres ens sembla incompreensible per què vostès no han posat punt i final a aquest projecte, que és un autèntic despropòsit, malgrat totes les ocasions que han tingut per fer-ho, començant pel moment en què Veremonte se'n desentén perquè no li surten els números, o quan el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya tomba el pla director urbanístic el 2020, o senzillament no prorrogant els contractes. Però no ho han fet, el tiren endavant.

I per nosaltres la cirereta de tot aquest despropòsit és l'opacitat amb la que el seu Govern i en particular la seva conselleria, la conselleria de Territori, estan operant respecte a aquest projecte. Des d'aquí volem denunciar el fet que tota la documentació relativa a la compravenda dels terrenys on s'ha d'ubicar Hard Rock no és pública.

Però no només això. Nosaltres pensem que és una autèntica vergonya, conseller, que no se'ns donés resposta a les nostres sol·licituds d'informació i tota la documentació que vam requerir, que vam registrar formalment per part de la CUP, fins que la setmana passada, un cop ja passaven quatre setmanes i s'havien exhaurit tots els terminis, decidim presentar-nos a la seva conselleria. Per nosaltres és una vergonya que dos diputats d'aquest grup parlamentari, de la CUP, ens haguéssim de plantar a la seva conselleria per reclamar que ens facilitessin la documentació a la qual hi tenim tot el dret del món i que, si no, no marxàvem d'allà.

Ara ja tenim aquesta documentació, ja disposem dels contractes entre «la Caixa» i l'Incasòl, els reiterats acords de govern, els esborranys de contractes entre l'Incasòl

i el Hard Rock, l'expedient del concurs per a l'atorgament de la llicència de casino –que correspon a Economia–, i alguna cosa no ens encaixa, a nosaltres. L'obstinació per tirar endavant aquest projecte, pel que estem veient, no respon en cap cas a una obligació legal, sinó que respon a una qüestió de voluntat política.

Per nosaltres aquest Govern no està sent capaç de diferenciar-se dels executius anteriors quant al model de país que vol desenvolupar. Digui'ns, conseller, quin document, quin contracte ens obliga a desenvolupar aquest projecte, i quin document i quin contracte ens obliga a indemnitzar en cas contrari, perquè vostè ho ha dit en diverses ocasions, i fins i tot el president Aragonès ho ha dit.

Nosaltres considerem que ja n'hi ha prou de posar el país al servei de «la Caixa». Ja n'hi ha prou de posar el país al servei de totes les elits econòmiques, que, a més a més, conformen el règim del 78, conformen l'aparell de l'Estat espanyol al que suposadament ens hem d'enfrontar. I ja és hora que comencem a posar el país en mans i al servei del conjunt de la població i de la majoria de la població, conseller.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per a la resposta, té la paraula el conseller de Territori, senyor Juli Fernández Olivares.

El conseller de Territori (Juli Fernández i Olivares)

Bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades, diputada Estrada... Permetin-me començar demanant-li disculpes pel retard en l'entrega d'aquesta documentació. En cap cas és una voluntat política de que vostès no en disposessin, i és una disculpa sincera. En el moment en què en vaig tenir coneixement, doncs, el que vaig fer va ser demanar que fóssim diligents i que això no podia passar. Per tant, disculpes, i són sinceres.

Miri, vostè ha fet un recorregut històric de com apareix aquesta iniciativa, i de ben segur l'aparició d'aquesta iniciativa respon a alguns dels contextos econòmics i a la cerca d'intentar trobar solucions o respostes en un context de crisi. El context evoluciona, i també jo crec que és important compartir que l'escenari inicial d'aquell projecte anomenat Eurovegas no és el que tenim sobre la taula a dia d'avui, no ho és; en dimensió, per exemple, en l'àmbit del joc, o en dimensió, per exemple, de l'activitat prevista en un moment inicial.

Vostè explicava algunes de les qüestions. El 2016 hi ha l'aprovació d'aquest planejament urbanístic, i, com vostè coneix millor que jo segurament, s'hi planteja un recurs i això acaba amb una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Que vostè sempre utilitza l'expressió «tomba el planejament», però realment el que fa és plantejar que hi han unes zones verdes que s'han de moure.

Ho dic perquè, sobre la resta de qüestions que es plantegen, el Tribunal Superior de Justícia no hi entra. Planteja que hi han unes zones verdes que podrien estar en una zona de risc químic i que aquestes zones s'haurien de moure, no? I llavors això fa que s'iniciï una modificació del planejament, una modificació del planejament perquè aquesta part..., però no hi ha un qüestionament al voltant ni de l'activitat ni de que aquests usos no puguin ser-hi. És una qüestió d'aquest ordre.

I aquí és on som, perquè, si no, estaríem en que no hi hauria planejament. I, en tot cas, algú podria haver decidit iniciar un procediment per fer un nou PDU, però no és el cas. Estem en una modificació de planejament que va en aquest sentit.

En aquest sentit –jo també els hi he plantejat sempre, i crec que intentem fer-ho–, la posició és que hem de ser solvents, rigorosos i exigents. I per què? Vostè plantejava o feia una afirmació que no comparteixo. Vostè deia: «L'Incasòl gastarà 120 milions d'euros» o «malbaratarà 120 milions d'euros»; no en sé la textualitat, però alguna cosa així. Vostè..., vaja, en els acords de govern que vostè té i que a més a més són públics..., el que es planteja és que hi ha una acció de compra i venda en el mateix acte i que, per tant, aquells 120 milions d'euros que hi ha en el compromís

del 20 de desembre són gastats i ingressats en el mateix acte, de manera que això el que fa no és que hi hagi una despesa.

També em sap greu no poder-la ajudar en altres àmbits que no conec de manera profunda, sinó que intento centrar-me en la part urbanística. Vostè també afirmava l'opacitat al voltant dels possibles contractes de compravenda que hi puguin haver. És que no n'hi ha, no hi ha contractes de compravenda, no existeixen; i, per tant, si no existeixen, no els hi puc donar. Dels documents que vostès ens van sol·licitar, el contracte d'opció de compra del 2014 no és vigent, no està en vigor, i els hi hem facilitat.

Però vostè es referia a que li expliqués a on diu que s'hauria d'indemnitzar. Hi ha una qüestió, que és que un cop tu has consolidat o atorgat uns drets, hi ha la possibilitat de recórrer al lucre cessant a totes aquelles qüestions que tu tenies un dret al voltant d'això. Per tant, podries trobar-te en aquesta situació. No és fruit d'un document que et vinculi directament on hi hagi una clàusula que digui que tu has d'indemnitzar algú, sinó que és fruit, doncs, d'aquests drets que pots tenir.

És aquí on tu pots tenir aquesta situació. És aquí on..., quan jo dic «no partim d'un full en blanc», sempre els hi he plantejat això. No partim d'una situació d'inici on la taula estigui neta i tu puguis construir, sinó que partim de tot aquest històric que vostè explicava d'aquesta manera, i jo el que els hi plantejava és que partim d'una situació en què hi ha hagut un planejament aprovat definitivament, en què ara tenim sobre la taula una modificació d'aquest planejament i en què podem tenir algunes situacions que no són les mateixes que si estiguessis iniciant de zero.

Per tant, ho reitero, el nostre compromís és el de treballar de manera solvent, exigent, per tal de que aquesta modificació del planejament pugui continuar els seus tràmits i que puguem tancar aquesta modificació del planejament. Que tots els plantejaments que es facin per part dels informes sectorials que tenim i els que tinguem, doncs, si hi han excepcions o si hi han qüestions que s'han de treballar per tal de que siguin de menys impacte o per tal de que compleixin de millor manera amb l'activitat i amb l'entorn, en això sempre treballarem per poder-ho solucionar i per tal de que aquesta situació sigui la millor possible.

Per part meva, des del punt de vista urbanístic, doncs, és que és una qüestió que els hi he reiterat moltes vegades: una tramitació administrativa en la qual jo i qualsevol conseller políticament no tindrà una capacitat d'intervenció, sinó que és una tramitació del planejament fruit..., o d'una modificació del planejament fruit d'aquesta sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Per tant, jo resto la seva disposició. Sé que tenim espais on tindrem l'oportunitat de continuar-hi aprofundint, i segur que de manera més llarga.

I reitero les meves disculpes. Els hi havíem fet arribar, crec, en el seu moment disset informes que ens havien sol·licitat també al respecte. I, per tant, la documentació que tenim, evidentment, com no pot ser d'altra manera, està a la seva disposició.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula la diputada Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Conseller, disculpes acceptades, però no és una qüestió de disculpes, és una cosa de que hi tenim dret i ja està.

A veure, miri, totalment d'acord, el projecte de Hard Rock no és igual al de l'Eurovegas –per començar, l'Eurovegas s'havia d'ubicar al Llobregat–, però la qüestió és que ni l'un ni l'altre, perquè no són projectes necessaris per al país.

I, en segon lloc, jo li demano que no ho porti al terreny tècnic, perquè, quan jo li dic que el Tribunal Superior de Justícia tomba el PDU, no ho estic dient per posar una ombra de que el pla estava molt mal fet o no sé quina història. Li estic dient que vostès tenien oportunitats per posar punt i final a aquest projecte i no les han volgut aprofitar.

Li demanem a vostè i al Govern que deixin d'enganyar la població respecte a aquest projecte. Primer, perquè no és un projecte d'interès públic. Això va de salvar els mobles de «la Caixa», amb els terrenys tòxics dels quals no sap què fer, i, sobretot, per revaloritzar el seu projecte urbanístic de luxe per a rics.

En segon lloc, no enganyin la població dient que no gastem ni un euro públic, quan ja en portem 150.000 de gastats en contractes de revisió del PDU. I, hi insisteixo, no diguin que comporta indemnitzacions de centenars de milers d'euros, fins i tot va dir el president Aragonès, perquè això no és cert. Incoar un expedient administratiu no comporta necessàriament que s'hagi de finalitzar. Es pot deixar caducar i no passa absolutament res, la llei ja ho preveu. I això és el que nosaltres els hi re-traïem, que no han aprofitat les successives ocasions que han tingut per posar punt i final a aquest projecte, perquè no volen girar l'esquena als interessos de «la Caixa», perquè estan doblegats als interessos de «la Caixa» i, el que és pitjor, perquè dobleguen el país als interessos de «la Caixa».

En segon lloc, deixin d'utilitzar l'Incasòl com a intermediari en una transacció entre privats, com és aquesta operació de compravenda d'uns terrenys de «la Caixa» per part de Hard Rock i, a més a més, fent que l'Administració pública hi assumeixi tots els riscos, que poden tenir un cost de milions d'euros per a les arques públiques.

En un dels múltiples documents als quals hem tingut accés, elaborat el 2020, en el que s'acorda la compravenda dels terrenys entre Incasòl i Hard Rock, l'Administració accepta un seguit de riscos que li són totalment impropis. Estem parlant de mantenir el Hard Rock lliure de qualsevol responsabilitat per les contingències de qualsevol naturalesa –tributària, legal, urbanística, mediambiental, administrativa–; mantenir el Hard Rock lliure de qualsevol responsabilitat i completament indemnitzat per les reclamacions de tercers reconegudes per tribunals o les autoritats públiques, fruit de processos litigiosos en curs o futurs; indemnitzar, defensar i mantenir el Hard Rock lliure de qualsevol responsabilitat o pèrdua, així com per tota despesa, contingència o obligació que sorgeixi de circumstàncies com que les propietats hagin quedat afectades per qualsevol contaminació en cas d'emissió, fuita, alliberament o filtració de substàncies perilloses; que les propietats o Hard Rock siguin penalitzats degut a infraccions mediambientals; que s'hi descobreixi la presència de ruïnes romanes –que això passa molt, allà baix–; o fins i tot indemnitzar, defensar i mantenir el Hard Rock exempt i lliure de qualsevol responsabilitat o pèrdua que sorgeixi de les reclamacions contencioses administratives presentades per tercers contra el PDU o pels propietaris originals dels terrenys.

Això és un escàndol, que l'Administració assumeixi tot aquest seguit de riscos. Però això que és? No digui que l'Incasòl no assumeix riscos. I, a més a més, avançant aquests 120 milions d'euros perquè els altres ho tornin en còmodes terminis. Va, home, va, això no s'aguanta per enlloc, a no ser que hi hagi una lògica d'això, de servitud completa als interessos de «la Caixa», que són un dels amos d'aquest país al servei, a més a més, de qui ens tracta com una colònia.

Li reclamem que retirin d'una vegada el pla director urbanístic, el que està pendent de modificació, i que apostin per un canvi de model de país. El 18 de juny, precisament, hi ha una manifestació convocada per la plataforma «Aturem Hard Rock» i està reclamant el mateix. Nosaltres esperem que sigui massiva.

I, miri, jo acabo amb una reflexió. Les eleccions municipals ens han donat un missatge claríssim: aquesta legislatura anava de fer un gir a l'esquerra i fer avançar el procés d'independència. I el que hi ha és seguir el dictat, al peu del dictat..., l'agenda de Foment i contribuir a la pacificació del nostre conflicte d'alliberament nacional i, per tant, doncs, claudicar davant els dictats de Moncloa. Això, afegit a la campanya trumpista que també corre entre l'independentisme, el que genera és descreït, desconfiança, desafecció i que la gent es quedi a casa, perquè està empenyada o perquè exerceix una forma de protesta que és no votar i dir que ens bombin a tots, bàsicament. I això, al final, li posa una catifa vermella, una autopista, a l'espera

nyolisme i a la dreta. I, per tant, aquests creixen quan nosaltres, quan l'independentisme, quan l'esquerra no fa el que toca.

I acabo. Conseller Juli Fernández, vostè i el Govern d'Esquerra Republicana han de posar punt i final a aquest projecte. I el que encara és més important: vostès, Esquerra Republicana, que tenen el Govern d'aquest país, tenen el deure de deixar de governar a favor d'una minoria privilegiada i començar a governar a favor de la majoria d'aquest país d'una vegada.

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula el conseller Juli Fernández.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Estrada, jo crec que... És a dir, vostè ha llegit imagino que un document que publica *La Directa* –suposo que és aquest document–, però jo és que no li puc dir que això sigui un document que tingui cap validesa, perquè no està signat, no té cap compromís enlloc, aquest document. Quan jo li he dit: «No hi ha cap document de compravenda que li pugui donar», és que no hi ha cap document de compravenda que li pugui donar. Li he dit això.

Vostè entenc que, al voltant d'això, vulgui o pugui construir algun relat, però si en el seu moment ningú va signar, no?, cap contrapart va signar això, doncs, no és un document que estigui en vigor. El que està en vigor i el que fa que hi hagi aquest compromís és aquest acord de govern del desembre del 2020, que el que fa és dir que l'Incasòl fa aquesta compra i venda en el mateix acte per aquests 120 milions d'euros i que es treballarà en aquest sentit.

Hi ha una altra qüestió que crec que és rellevant que puguem compartir, que és aquesta asseveració que vostè feia al voltant del treball pels interessos d'uns pocs. Jo intento treballar per l'interès general de la majoria de la gent; ho intento fer sempre que puc, i en aquest àmbit també. En podríem posar algun exemple, com són, per exemple, les 1.900 hectàrees de superfície que han estat desclassificades i que són 49.351 habitatges que teníem al Camp de Tarragona, a on hem tingut una reducció de la densitat, i que van en el sentit de que hi han espais a on l'increment d'habitatge per fer-ne especulació, que són espais d'interès..., doncs, que hem de treballar en aquest sentit. Jo crec que és una mostra específica i clara de que estem treballant en aquest sentit, perquè són més de quinze mil habitatges en l'entorn litoral que podien aparèixer i que no apareixeran. Per tant, un treball per poder posar les eines que tenim a disposició del creixement de manera raonable i de la preservació de l'entorn.

Al final vostè acabava amb aquesta apel·lació més política, de cara al 23 de juliol, i amb la seva anàlisi de les eleccions municipals. Jo crec que de les eleccions municipals tots en podríem treure moltes conclusions, també al Camp de Tarragona, i sobre les posicions que cadascú ha defensat allà. Jo no ho faré, perquè crec que no em pertoca fer-ho, però sí que crec que al Camp de Tarragona tenim moltes oportunitats. Sempre que he tingut l'oportunitat, quan he pogut, de parlar del Hard Rock amb vostès, del CRT..., però també de posar l'accent en que el principal projecte de transport públic que aquest Govern tira endavant i el principal projecte de transport públic ferroviari que es tira endavant al país en molts anys és al Camp de Tarragona, és el Tramcamp, que canviarà la mobilitat d'aquella zona del país de manera rellevant; que hi han moltes oportunitats industrials en el Camp de Tarragona; que hi ha un pla director urbanístic del Camp de Tarragona que planteja l'estratègia d'aquesta zona estratègica per al país i que jo crec que té moltes potencialitats i que té la capacitat de generar moltes oportunitats.

I, per tant, en tot això, en tots aquests projectes, hi treballarem, perquè el nostre interès és l'interès dels ciutadans i ciutadanes del Camp de Tarragona i dels ciutadans i ciutadanes de tot el país.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona
Gràcies, conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics

302-00288/13

Passem, doncs, al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la, té la paraula el diputat Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, conseller, consellera... El sentit d'aquesta moció va en la línia del que ja vam explicar en la interpellació que vam fer, és a dir, buscar l'encaix de les prop de set-centes urbanitzacions que tenim en el país, a Catalunya, que encara no han pogut ser recepcionades pels ajuntaments. No és un tema menor, perquè en aquests àmbits territorials, en aquests àmbits urbans, hi viuen més d'1 milió de persones; és a dir, aproximadament un quinze per cent de la població de Catalunya, dels ciutadans i ciutadanes, viu en aquests entorns urbans.

Nosaltres creiem i defensem que calen modificacions legislatives per avançar, eh?, per intentar trobar una solució positiva a aquest problema que tenim sense esperar la nova llei d'urbanisme, una llei d'urbanisme sempre anunciada, o des de fa molts anys anunciada, però mai vista encara en aquest Parlament, no? Urbanitzacions que, com els hi deia, van néixer als anys seixanta, als anys setanta, i que pràcticament en totes elles el que era una segona residència s'ha acabat convertint en primera residència. I aquest procés de transformació urbana ha fet encara més evident les mancances de moltes d'aquestes realitats territorials i residencials.

I, a més a més, amb una altra qüestió al damunt de la taula, eh? Es van produir aquests fenòmens d'ocupació del territori ja cap a la part final del sistema no democràtic, de la Dictadura, amb unes condicions o amb uns controls urbanístics que deixaven molt a desitjar –ho deixaré aquí per no afegir-hi cap més adjectiu–, i ara ens trobem que, a més a més, hi ha hagut una desaparició dels promotors d'aquelles urbanitzacions. I els problemes que ens trobem, de tots tipus, han acabat recaient sobre els propietaris i, sobretot, sobre els ajuntaments del país.

Som conscients de la complexitat territorial, de la dificultat econòmica dels ens locals per solucionar aquesta problemàtica. En termes generals, són ajuntaments mitjans i petits que tenen els seus problemes econòmics i, sobretot, també, problemes econòmics dels propietaris.

No és la primera vegada que ens escolten, al Grup Socialistes, defensar que cal evitar la rigidesa de l'Administració de la Generalitat per solucionar aquest problema. I des del nostre punt de vista creiem que cal abordar –i així ho plantejem a la moció– tres aspectes. Un, modificar la llei d'urbanisme actual per abordar aquesta qüestió. I modificar la llei d'urbanisme per què? Per trobar la solució, però també per no posar en risc jurídic la pròpia Administració de la Generalitat i els seus treballadors i treballadores públiques.

Segon, que cal obrir vies de subvenció als ajuntaments, però també als veïns i veïnes; unes subvencions sostingudes en el temps. Això és el que pretenia la llei d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics. Només en va sortir una única convocatòria. Per tant, creiem que a partir d'ara se n'haurien d'obrir convocatòries sostingudes en el temps. Es dona la paradoxa que alguns ajuntaments han intentat solucionar alguna d'aquesta problemàtica a través del PUOSC i el PUOSC els hi ha denegat justament perquè aquestes urbanitzacions no estan recepcionades. I ens sembla oportú, a través d'una esmena que ens ha plantejat el Grup Parlamentari d'Esquerra Repu-

blicana –i que l’hem incorporada a la moció–, obrir una taula amb tots els sectors implicats per trobar una solució efectiva i positiva.

El 17 de juny es constituïran els nous consistoris a Catalunya –fruit de les eleccions municipals recents que hem tingut–, i és una hora que s’adiu per, des de la col·laboració i la lleialtat de les administracions –és a dir, ajuntaments i Govern de la Generalitat de Catalunya–, posar fil a l’agulla. I aquest és el sentit exacte de la moció que el meu grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, presenta en aquest Ple. Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, pel Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies. Membres de la Mesa, diputades, diputats, conseller... Bé, la veritat, senyor Terrades, és que a mi aquesta... –no el veig..., ah, aquí–, aquesta moció m’ha sorprès, perquè vostè i jo vam compartir els debats de la ponència de llei de barris i aquesta qüestió hi va sortir reiteradament. Nosaltres fins i tot vam proposar..., vam portar el senyor Ramell, exalcalde de Torrelles de Llobregat, defensant que la llei, aquesta llei de millora dels barris, també inclogués el que en dèiem els «barris de muntanya», que eren les urbanitzacions. I vostè no hi va estar d’acord, jo hi estava més d’acord, i va ser un debat que vam tenir, llarg, que havia d’anar per una altra banda. No passa res, però és que el vaig escoltar a la seva interpellació. L’he escoltat ara, avui, també, i literalment la moció no diu exactament el que vostè defensa aquí.

Nosaltres hi tenim alguns dubtes. Ja sap que hem fet unes esmenes. Vostès ens han acceptat sobretot la que posa en valor que estem parlant de barris. O sigui, aquestes urbanitzacions s’han convertit en barris on la gent hi va a viure com a primera residència i no hi ha serveis. Nosaltres hem proposat que..., el transport públic, sobretot, és un dels problemes. Moltes persones no poden anar als serveis mèdics; per exemple, persones grans que viuen soles, ja la pandèmia ho va posar molt en valor. Això el senyor Josep Canals també ens ho deia molt, en aquesta ponència de llei de barris, ho posava en valor. I ell precisament defensava que aprofitéssim aquella llei per fer algunes millores, regular alguns temes concrets.

Bé, aquella oportunitat va passar, i ara vostè... En aquesta moció, per exemple, vostè diu, vostès diuen: «Modificar les lleis perquè es puguin recepcionar *totes* les urbanitzacions no regularitzades.» Bé... Amb problemes urbanístics, amb dèficits urbanístics. La llei que tenim vigent, la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d’urbanitzacions amb dèficits urbanístics, fa algunes limitacions, defineix un àmbit d’aplicació. Un àmbit d’aplicació que delimita que estem parlant de les urbanitzacions que es van fer des del 1956 fins al 1981, on ja hi ha un altre règim regulador, i sobretot també posa una excepció, no?, posa una excepció que diu que en cap cas podran ser objecte de consolidació les que estiguin en sòl no urbanitzable d’especial protecció.

Clar, a mi no em queda clar si el que vostè està proposant amb aquesta moció és que aquestes excepcions desapareguin. I ho dic... Hi han urbanitzacions concretes. Entre Montcada i Badalona n’hi ha una que ha sigut objecte de molta polèmica veïnal i jurídica i política, el Bosc d’en Vilaró, que justament és impossible regularitzar-la perquè està en sòl no urbanitzable d’especial protecció. Està dient que vostè amb aquesta moció el que pretén és que això desaparegui o és una ambigüïtat que queda aquí al damunt?

A nosaltres el punt que ens agrada més de tota la moció, al cap i a la fi, és el quart, que diu: «Ens hem d’asseure i hem de parlar.» Clar, perquè si des del 2009 tenim una llei aprovada que no s’està aplicant... Vostè feia referència també a que el 2019 ja hi va haver una moció aprovada que ja posava..., hi havia un consens en que

hi havia d'haver tota una sèrie d'actuacions per accelerar l'aplicació d'aquesta llei del 2009, però després resulta que no passa. Per tant, asseguem-nos i fem-ho.

Ara, el que sí que m'agradaria, per acabar de decidir el sentit de vot, és que vostè ens aclareixi, quan diu que aquestes modificacions així, en abstracte, les diem sense concretar de quines lleis estem parlant..., quan diu que hem d'impulsar modificacions legislatives i que aquest fons econòmic ha de donar resposta a tota una llista –que hi estem d'acord i hi hem afegit el transport públic–, es refereix a que els supòsits de limitació que marcava la llei del 2009 els canviem? En quin sentit? Què passa amb les urbanitzacions que estan en sòl no urbanitzable d'especial protecció? Vostès què estan plantejant aquí? M'agradaria saber-ho per poder acabar de decidir el vot.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, bon dia. Vull començar dient que estem totalment d'acord en que tenim un problema, que aquest problema no és nou, que afecta moltes persones, i que, per tant, és un problema de país. Començo, doncs, assumint les responsabilitats que toquin de que tants anys després estiguem aquí. També demano que tots els grups parlamentaris facin el mateix, començant pel grup proposant de la moció, que, pel to de la interpellació i també en aquesta moció, s'eximeixen de qualsevol tipus de responsabilitat, i em sap greu, però tampoc no és així.

No tenim una solució fàcil i immediata, però tenim la determinació, la voluntat i l'assumpció de responsabilitats que ens pertoquen en aquest moment. Entenem que no pot ser una solució d'un determinat partit polític, sinó d'un conjunt de representants de la ciutadania. Tenim una possible eina molt potent, la llei de territori, que també ha esmentat el diputat Terrades, que no només pot solucionar aquesta problemàtica que ens ocupa avui, sinó moltes altres qüestions de país, com per exemple el sòl no urbanitzable. La llei d'urbanisme actual ha quedat completament descontextualitzada, i, lluny de donar respostes de país, a vegades sembla que mostri impediments per avançar.

És per això que entenem la urgència d'una llei de territori. Sé que fa molt temps que s'anuncia, diputat Terrades, però per primer cop en tenim les competències, des d'Esquerra Republicana, i agafem el compromís de fer-la. Em sap greu, però en aquest cas no hi ha solucions fàcils per a problemes complexos, però això no ens ha de servir d'excusa per eternitzar aquesta situació. I no parem, de fet; seguim utilitzant les eines que tenim a l'abast per caminar cap a la solució.

La prova n'és, per exemple, la disposició que incorporava la llei de mesures sobre el sanejament a les urbanitzacions amb dèficits. I no s'ha resolt, segons el nostre punt de vista, per dues qüestions principals. La primera és que ho incloem tot dins del terme d'«urbanitzacions amb dèficits», però han de ser conscients que hi han moltes casuístiques diferents i que, per tant, hi ha d'haver més d'una via, més d'un protocol o més d'un pla. També hi ha molts altres actors implicats i, evidentment, l'afectació és a molts nivells.

I un segon tema és un problema de finançament, un problema bàsicament econòmic. I aquí, senyors i senyores del PSC, hem trobat a faltar que vostès es considerin, que vostès mateixos es tinguin en compte com un actor amb responsabilitats importants que té molt a dir, que té molt a dir sobre el finançament local. Comentava, diputat Terrades, que els alcaldes i alcaldesses del nostre país li demanaven solucions i li expressaven les problemàtiques associades al tema que ens ocupa. Cap no se li va acostar a demanar un finançament just per als seus municipis? Cap no se li

va acostar a demanar un finançament just per a les competències directes i indirectes que tenen els consistoris per donar resposta a les necessitats dels veïns i veïnes?

Presenten aquesta moció i, de fet, en presenten moltes altres, creant un relat de defensa dels ens locals, emascarant tota responsabilitat. Poc realista, molt demagògic i poc resolutiu, emascarant que vostès, PSC, segueixen prenent decisions cada dia en contra dels consistoris d'aquest país, de la seva autonomia local i de la seva capacitat econòmica i, en conseqüència, de la seva capacitat política. I, mentrestant, culpeu de tot la Generalitat de Catalunya. Com deia, poc transparent i molt irresponsable.

És per això que nosaltres hem presentat una esmena en aquest sentit, en que el Govern de l'Estat espanyol assumeixi responsabilitats i participi en aquest fons que proposeu. Evidentment, no l'heu acceptat, però ja aprofito per dir que no demanem al Govern espanyol un fons per a les urbanitzacions, sinó que exigim un finançament just per als nostres municipis. Com? Doncs podeu començar per deixar d'intentar eliminar la sobirania local, podeu intentar de deixar de recentralitzar els recursos econòmics de la Generalitat i dels municipis. I sí, estic parlant dels objectius de dèficit.

La qüestió requereix un debat profund, i ho ha demostrat també la intervenció que m'ha precedit de la diputada Sabater. Són el mateix –i només ho pregunto– les urbanitzacions que es van fer en sòl no urbanitzable de protecció que les altres situacions? O les que es van fer fora de planejament i les que estan considerades a dins? És el mateix que es tracti de segones o de primeres residències? Davant de la complexitat d'aquesta situació, i pensant en les persones i els ens locals d'aquests llocs, nosaltres proposem aquesta taula on no es simplifiqui, on s'analitzi en profunditat, on es tingui en compte la visió a curt, mitjà i llarg termini; precisament proposem un com dialogat, coordinat i consensuat per no repetir mai més la mala praxi en el seu moment.

En definitiva, ens encantaria que reclamessin amb la mateixa intensitat i empooderament els seus companys de Madrid la solució a problemes, per exemple, com els de la Renfe. De fet, encara li diré més: ens encantaria tenir totes les competències i tots els recursos perquè vostès ens poguessin reclamar totes les responsabilitats, perquè les volem totes, per tenir un estat que treballi pel benestar de la seva gent i dels municipis, perquè la gent d'aquest país s'ho mereix.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies. Membres de la Mesa, diputats, diputades, bon dia a tothom. Les urbanitzacions amb dèficits són el problema urbanístic més important que tenim a Catalunya des de fa cinquanta anys, no?, conseller. Suposo que tots ho veiem de la mateixa manera. És herència de la dictadura franquista dels anys seixanta i setanta, inclús de la Transició, dels anys vuitanta. És un pèssim model d'implantació territorial, amb urbanitzacions il·legals de baixa densitat que, algunes sustentades amb la llei del sòl del 56, van fer municipis sense planejament, processos de planejament, processos de parcel·lació totalment al marge.

Això va crear un mosaic molt complex, poblacions enllaçades, poblacions sense continuïtat, amb escenaris socials molt durs, perquè generaven expectatives als seus residents, expectatives i frustracions. Perquè en cinquanta anys, com ha dit el diputat proponent, només n'hem resolt la meitat: catalogades unes 1.400, n'hem regularitzat set-cents, però n'hi ha set-cents que encara queden pendents, perquè no estan recepcionades.

I aquí els hi faré un petit incís per parlar de la dimensió, perquè és molt important. A tot Catalunya, el sòl urbà consolidat dels 947 municipis, del planejament urbanístic municipal d'aquests, el sòl corresponent a les tipologies aïllades correspon a un cinquanta-sis per cent. En aquest sòl hi ha uns 300.000 habitatges, que és un 8,7 per cent del parc total d'habitatges de Catalunya, que són uns 4 milions.

I això vol dir que concentrem en un cinquanta-sis per cent del sòl urbà consolidat un 8,7 per cent dels habitatges, i això és una grandíssima ocupació del sòl i hem d'evitar que es reproduïxi. Però les lleis, com la llei d'urbanisme o la llei de territori, ja fa molt temps que, encara que no siguin ben bé com han de ser, estan implantades i estan en totes les comissions amb planejaments que miren de regular i miren d'aplicar els criteris perquè no hi hagi aquest malbaratament del sòl.

I què passa? Que des d'un punt de vista municipal això és un impacte econòmic altíssim. Estudis del País Valencià, que podem fer extrapolables a Catalunya, conclouen que això significa un augment de mitjana del vint-i-cinc per cent dels costos dels serveis públics i dels costos del benestar comunitari. Això vol dir que té un impacte econòmic altíssim per als ajuntaments. La gestió de la baixa densitat és una implantació extremadament costosa que posa en crisi la viabilitat de molts ajuntaments.

I això, com hem dit, és un greu problema per tres factors: el territorial, ocupa molt sòl; l'ambiental, té incidències paisatgístiques i, com hem dit, de malbaratament de sòl; i també el social, perquè, tot i que no resol la problemàtica d'habitatge, també té associades problemàtiques com la segregació de rendes o l'envelliment. I com ho resollem? Ho resollem amb el 155, que són els recursos que ens caldria posar per tindre una Catalunya independent, augmentar un 155 els recursos que ara mateix tenim.

El poble català fa dècades que reclama a diferents governs d'Espanya, que reclama a tots els governs que hi ha hagut, una solució a les infraestructures per a les institucions catalanes. Espanya hauria de complir amb les seves obligacions envers Catalunya. I, vista la problemàtica, a tothom ens ve al cap aquest espoli fiscal al que estem sotmesos, perquè té una relació directa, l'espoli fiscal, amb els problemes econòmics dels ajuntaments.

Tots els governs de l'Estat durant cinquanta anys, ja siguin del PSOE o del PP, han produït aquest maltractament i aquesta repressió cap a Catalunya. En dècades, l'Estat espanyol, que no ha tingut cap interès per trobar solucions per a aquest infrafinançament i tampoc per resoldre tota la problemàtica de l'autonomia local, ha deixat en primera línia de foc els ciutadans.

I els hi donaré xifres. Tots els municipis de Catalunya tenen un pressupost acumulat d'11.000 milions d'euros. El dèficit fiscal del 2022 és de 21.650 milions d'euros. Ho resoldríem molt fàcilment, no?, amb aquest 155. Junts per Catalunya ja va fer una previsió del pressupost alternatiu en el que incrementava directament en 1.200 milions d'euros els pressupostos dels ajuntaments.

I ja acabo, perquè no hi ha més a dir. Aquesta situació de cinquanta anys i cinquanta anys més que ens queden si seguim igual és molt perjudicial per als ajuntaments, i l'única solució són els recursos; recursos que no tenim perquè estem sotmesos i reprimits, amb un espoli fiscal i amb un estat espanyol que només significa dèficit per als catalans.

Anem d'engany en engany, d'engany en engany de qualsevol govern que hi hagi a l'Estat espanyol: engany amb els pressupostos, engany amb els fons europeus, engany amb les taules, amb totes les taules.

Bé, crec que no hi ha res més a dir. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenos días, señora vicepresidenta. Señor *conseller*, señores diputados... Según las informaciones que se suelen manejar y que ya se han comentado, pues, en Cataluña existen centenares de urbanizaciones irregulares en general fruto del deseo de muchos catalanes de disfrutar de una segunda residencia en los años sesenta, setenta y ochenta del siglo pasado.

Bien, pues, con el paso del tiempo, gran parte de estas viviendas se han ido convirtiendo en primera residencia, pero, aunque en general sus propietarios vienen pagando sus impuestos, los servicios que reciben de las administraciones públicas que los recaudan son muy limitados, sufriendo una clara discriminación frente a aquellos ciudadanos que viven en los núcleos urbanos consolidados.

Estas urbanizaciones necesitan fuertes inversiones para mejorar los servicios públicos, pero históricamente se han topado con la falta de fortaleza financiera de los ayuntamientos. Tampoco las diputaciones o la Generalitat de Catalunya han hecho frente a esta situación y no han aportado los fondos necesarios.

Desde VOX entendemos perfectamente el malestar de los ciudadanos catalanes que viven en esas urbanizaciones y que son tratados como ciudadanos de segunda por las administraciones públicas. Pagan lo mismo, pero reciben peores servicios.

Ante esta situación, esta moción del PSC, de los socialistas, propone básicamente dos cosas: modificar la ley de urbanismo vigente y que la Generalitat de Catalunya aporte fondos en el presupuesto de 2024. Bueno, ¿de verdad creen los socialistas que los servicios públicos de las urbanizaciones van a mejorar solo porque en este Parlamento modifiquemos o aprobemos otra ley? Desde VOX creemos que el problema de la falta de servicios en las urbanizaciones se afronta con voluntad política y con la aportación de presupuesto público.

La situación que hoy existe es fruto de más de cuarenta años de gobiernos del separatismo y de la izquierda en los que no se ha hecho prácticamente nada por solucionar este problema. En lugar de despilfarrar el dinero público en abrir embajadas, en televisiones sectarias, en abrir cada vez más chiringuitos, en gasto político o en tonterías varias, en VOX defendemos que el dinero público debe usarse para prestar servicios básicos a los ciudadanos, y dotar de agua potable, de alcantarillado público, de iluminación o asfaltado de las calles para todos los ciudadanos también lo es.

De la misma forma, nos proponen, los socialistas, crear, dentro de las previsiones presupuestarias del año 2024, un fondo para la regularización de las urbanizaciones con déficits urbanísticos. Como ya hemos dicho, desde VOX estamos a favor de aportar presupuesto público de la Generalitat para mejorar los servicios públicos de las urbanizaciones. Pero ¿por qué los socialistas no lo han hecho en el 2023, que acaban de pactar con los separatistas de Esquerra Republicana? Vienen aquí a explicarnos que este asunto les preocupa mucho –a nosotros también–, pero cuando han podido tomar decisiones para solucionarlo no lo han hecho. No lo hicieron cuando gobernaron Cataluña, y tampoco ahora, que acaban de pactar el presupuesto con los separatistas.

Ahora bien, nos proponen que se solucione el año que viene. Bueno, en VOX entendemos perfectamente el malestar de los ciudadanos catalanes que sufren los déficits urbanísticos y de servicios públicos en muchas urbanizaciones y que, pese a que pagan sus impuestos como todos, son tratados como ciudadanos de segunda por las administraciones públicas.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Sens dubte, les urbanitzacions amb dèficits urbanístics són un clar exemple que tenim al nostre país, evidentment des de fa dècades, del que suposa la manca de planificació urbanística i la manca de planificació ecològica, amb uns greus efectes al conjunt del territori. I, a més a més, ara, en un context com l'actual, de difícil solució.

De fet, estem davant d'una situació enquistada; un debat, com també s'explicava de manera reiterada en diferents intervencions avui, que ha estat recurrent en el Parlament de Catalunya, sense que en molts casos tinguem capacitat o haguem tingut capacitat per fer-hi front.

I és evident –també ho deien diferents diputats i diputades– que els ajuntaments no tenen capacitat per si sols per resoldre la situació d'aquestes d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics. No en tenen la capacitat moltes vegades perquè no tenen els recursos. I, per tant, després també en parlaré. Però és evident que determinades situacions que tots podem conèixer directament..., se'n citava jo crec que una també històrica, com és el Bosc d'en Vilaró, però n'hi ha moltíssimes també, per exemple, arreu del conjunt del territori, en moltes comarques, des del Maresme, però també, evidentment, als Vallesos i en diferents comarques de Catalunya.

I deia jo, sobretot, que els ajuntaments no tenen capacitat per fer-hi front a nivell econòmic, però és cert que tenim veïns i veïnes que estan moltes vegades sense serveis i amb dificultats no només pel que té a veure amb la situació pròpiament dita, com es detalla en la moció inicial, sobre el seu espai públic o situacions de sanejament o fins i tot d'accés a llum i aigua, sinó també de serveis públics com poden ser l'educació i, evidentment, la sanitat, no?

Per tant, nosaltres entenem que aquesta moció és del tot necessària. Simplement, sí que en el punt inicial es situa la necessitat de regularitzar *totes* les urbanitzacions amb dèficits urbanístics, i també –s'hi feia referència a una altra intervenció– el fet de situar-les *totes* ens genera certs dubtes. És a dir, nosaltres creiem, i més en la línia del que apunta el quart punt..., la necessitat de, evidentment, establir marcs d'actuació, que en la majoria dels casos segurament coincideixen amb la moció, però també la necessitat de fer-ne una anàlisi tant des d'un punt de vista temporal, de quan estan construïdes aquestes urbanitzacions amb dèficits urbanístics, com també d'on estan ubicades. És a dir, jo crec que hi ha d'haver també una anàlisi, perquè ens podem trobar amb situacions que..., malgrat que, evidentment, hi viu gent i cal donar-hi resposta, potser en el lloc on estan també hauríem de discutir què fem i com ho fem.

I amb aquesta complexitat que existeix entre que, evidentment, hi ha gent que hi té..., moltes vegades no són ni tan sols segones residències, sinó que són la seva «vi-venda» principal, i, evidentment, des d'un punt de vista de planejament, doncs, allà no hi hauria d'haver una urbanització. I això, com a mínim, jo crec que sí que mereix un debat serè i també, evidentment, buscant grans consensos.

I l'altre element que crec que també s'hi feia referència..., a nosaltres també ens hagués agradat que això anés dins també, en el seu moment, de la llei de barris verds. En definitiva, com a mínim, que poguéssim també introduir, dins d'aquestes necessitats que tenen aquestes urbanitzacions amb dèficits urbanístics, tot el que té a veure amb la transició ecològica justa, no? I, per tant, també aquí crec que hi ha tot un element de transició, des d'un punt de vista energètic, que crec que ens pot permetre moltes vegades també resoldre aquestes situacions des d'elements de proximitat, per exemple, amb les comunitats energètiques locals, que fan que, per una banda, puguis tindre una connexió directa des d'un punt de vista energètic, però a la vegada també, en molts casos, reduir la factura de la llum de moltes famílies que també en aquestes urbanitzacions amb dèficits urbanístics tenen dificultats.

I, finalment, l'element que també es situa, i que també és fruit d'una esmena del Grup Parlamentari de la CUP, que crec que també és rellevant, que és: més enllà del tema urbanístic, hi han elements que són fonamentals, que per nosaltres són –i ho deia al princi-

pi– la mobilitat, és a dir, com connectem aquests entorns des d'un punt de vista de mobilitat i especialment de transport públic, i, finalment, també tot el que té a veure amb l'accés als serveis pel que fa a educació pública i, evidentment, sanitat pública.

I, finalment, perquè es parlava, òbviament, de finançament, crec que també Catalunya té un dèficit o, en tot cas, té un deute pendent, que és una llei de finançament local. Ho dic perquè al final es parla molt de la visió centralista de l'Estat, i jo també hi puc estar d'acord, però moltes vegades també hem tingut a Catalunya una visió centralista en la que els ajuntaments, i especialment el finançament dels ajuntaments, han estat els grans oblidats del país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, senyor Terrades, diputats, diputades... Ens porten avui un debat d'una problemàtica que no s'ha resolt en tots els anys de democràcia, o almenys només el cinquanta per cent. Quan realment parlem de regularitzacions d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, parlem que només la meitat d'aquestes s'han pogut regularitzar en tots aquests anys. I ens parlen vostès també, des del PSC, d'una sèrie d'iniciatives o de modificacions legislatives que nosaltres, doncs, potser creiem necessàries, però tenim un marc legal ja existent que no s'ha complert. Parlem de la Llei 3/2009, de regularització, precisament, que s'havia d'haver..., o almenys que és una llei adequada i que podria haver-se implementat durant tots aquests anys i no ho hem fet.

Quan parlem moltes vegades..., no ho hem fet, no ho ha fet cap govern dels que tenim aquí. Tampoc ho han fet els pressupostos, perquè realment una de les millors fórmules que té aquesta llei, precisament, és que ens convida a tenir precisament un fons per fer aquestes regularitzacions anualment. I, com també s'ha dit aquí, només hi ha hagut un sol any on s'ha pogut fer aquesta aportació, i no hem vist tampoc..., el 2023 no tenim tampoc aquests recursos per fer tot aquest treball.

Per tant, crec que la culpabilitat de la realitat territorial que tenim és una mica de tots els que o han governat o han donat suport al Govern en algun dels pressupostos. I aquí crec que hi ha uns quants grups que ho han fet, i ningú s'ha preocupat en quaranta anys de fer-ho. Està bé portar aquí una moció, però clar, les mocions, com sempre, igual que aquesta llei, de fet, no s'acaben implementant i els governs fan el que volen.

I aquí hi han problemes reals, hi han problemes d'habitatge. Parlem d'habitatge. Quan nosaltres diem que no hi ha hagut política d'habitatge com a mínim els deu últims anys parlem d'això també, també parlem d'això. Perquè quan nosaltres anem a un problema concret, quan nosaltres parlem d'una persona o d'una família que està vivint en una d'aquestes urbanitzacions, que poden ser inclús –és cert– de sòl no urbanitzable, què els hi diem? Perquè jo he escoltat aquí..., i el debat és: «Bé, ja parlarrem, farem una mesa, i allà, a la taula, doncs, veurem quines mesures...» Però què els hi diem si és la seva primera residència? Perquè, al final, moltes d'aquestes són primeres residències.

Parla del Bosc d'en Vilaró, però és que jo he estat mirant el catàleg –que, per cert, el catàleg del 2015 està molt ben fet..., he estat mirant, per exemple, les urbanitzacions del Vallès Occidental –on està el Bosc d'en Vilaró–, les que hi han urbanitzables i no urbanitzables, i realment és un problema greu, perquè és un problema sobretot metropolità, sobretot és metropolità. I és un problema ja de primera residència, de persones que hi estan vivint... Perquè parlem moltes vegades del problema de l'habitatge, però això també és un problema d'habitatge, això també requereix la nostra atenció, i no se'n parla i no hi fem absolutament res. Inclús tenim

urbanitzacions no regularitzades, en sòl no urbanitzable, de les que no tenim dades, o sigui, el propi catàleg parla d'urbanitzacions de les que no hi han dades, no en tenim informació.

Per tant, hi ha hagut un dèficit. Parlava abans de dèficit fiscal; el que hi ha hagut és un dèficit de treball. Aquí, aquest Parlament i aquests executius de la Generalitat de Catalunya han tingut dèficit de treball, perquè a vegades creiem que dient xifres podem solucionar els problemes de tota Catalunya, de tothom, però el que hem de fer és treballar i implementar polítiques adequades i correctes per a aquestes urbanitzacions.

Per nosaltres..., crec que hem d'afrontar totes les realitats de les urbanitzacions no regularitzades i que tenen dèficit, directament, totes, siguin quines siguin i estiguin on estiguin. Perquè per mi, si hi han famílies vivint, ja són urbanitzacions consolidades, són consolidades perquè estan realment al territori, perquè són problemes concrets que tenim molt a prop.

I aquí parlem de mobilitat, parlem de diferents serveis socials, serveis directes que no tenen i que fan d'aquests ciutadans, doncs, ciutadans de segona, que per nosaltres no és el més adequat. Hem de partir de la base de que tots hem de, almenys, viure en una societat on tinguem les mateixes oportunitats i els mateixos, en aquest cas, serveis: serveis educatius, serveis socials, serveis de tot tipus. Una «vialitat» adequada, tampoc s'ha parlat de «vialitat»; es parla de mobilitat, però hem de parlar també moltes vegades de «vialitat».

Per tant, un problema que no s'ha resolt, que aquesta moció no resolrà, tot i que hi votarem a favor, evidentment, i que plantejem, doncs, bàsicament en futures lleis o en el compliment de les que ja existeixen.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño. *Conseller...*, para expresar nuestro apoyo a esta moción, una moción que busca regularizar y solucionar los importantes déficits que tienen muchísimas urbanizaciones en Cataluña, centenares; urbanizaciones que tienen estos déficits porque fueron construidas durante los años sesenta y setenta fundamentalmente, y sobre todo porque fueron construidas sobre suelo no urbanizable, con los problemas que todos sabemos que ello comporta y que comporta fundamentalmente para los vecinos que viven en ellas.

Y para ellos esta moción lo que pretende, por un lado, es cambiar el marco normativo para facilitar la finalización de las obras de urbanización de este tipo de urbanizaciones y poderlas dotar, cuando menos, de servicios y equipamientos básicos.

Y, por otro, lo que se pretende también es crear un fondo económico para poder financiar un determinado tipo de obras básicas, como pueden ser alcantarillado, alumbrado; en definitiva, servicios que cualquier persona que habita en cualquier barrio de cualquier ciudad o pueblo, pues, puede disfrutar y que en este tipo de urbanizaciones, por su naturaleza y por el momento en el que fueron construidas, pues, no lo hacen. Y, por lo tanto, creemos también interesante e importante el poder crear este fondo económico para poder financiar este tipo de obras.

Por todo ello, y creyendo que es necesario que estas urbanizaciones salgan del siglo pasado y entren en el siglo XXI como cualquier municipio o barrio de Cataluña, nosotros vamos a votar a favor de la moción.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Yo también votaré a favor de esta moción. Es verdad que hay muchas urbanizaciones con graves problemas estructurales, de parcelación, de consolidación urbanística, de saneamiento, de vialidad, de equipamientos, etcétera. Muchos ayuntamientos se ven superados ante esta situación. Se han visto solos ante el peligro, si me permiten la expresión, y no han podido resolver lo que tienen en sus municipios por falta de instrumentos legales y económicos, fundamentalmente.

Por tanto, hay que mejorar lo que es la legalidad en Cataluña, darle agilidad a la misma, estudiar cómo ayudar a esos municipios y a los particulares. Y una cosa que nadie ha dicho pero que creo que es muy importante en este tema: qué hacer con los incrementos patrimoniales de los potenciales beneficiarios de las ayudas públicas, porque esa es la variable que está encima de la mesa y por la que seguramente durante cuarenta años no se ha resuelto esta cuestión.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Doncs, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, vicepresidenta. Mirin, llei de barris, llei d'urbanitzacions amb dèficits, arriben els governs sobiranistes i desapareixen les partides pressupostàries per donar solució als problemes que tenim plantejats en el país. És veritat, és un debat complex, amb arestes. A la diputada Sabater li reconec que aquest és un debat d'aquestes característiques, i que hi ha alguna d'aquestes urbanitzacions que està en entorns que probablement no hi haurien de ser. Per això demanem un debat en profunditat.

Ara, en aquestes urbanitzacions que s'han convertit en primera residència, hi viuen persones. I, per tant, en aquest cas el paper no ho aguanta tot. Diputades i diputats, el paper no ho aguanta tot. Hem de pensar també en les persones que hi viuen, aquí, i que han fet d'aquests entorns la seva llar. I, per tant, haurem de trobar solucions jurídiques i econòmiques, perquè si en algun entorn alguna d'aquestes urbanitzacions no hi pot ser, a les persones no les podem deixar amb una mà al davant i una altra al darrere. Perquè, a més a més, en moltes d'aquestes situacions, doncs, el poder adquisitiu fins i tot d'aquestes famílies és el que és i tots en som conscients, i, per tant, hem de trobar les fórmules que ens ajudin a superar aquest atzucac. Un quinze per cent de la població de Catalunya, 1 milió de ciutadans i ciutadanes viuen en aquests entorns.

I parlant de deutes, no?, o del finançament de les administracions locals, mirin, els ajuntaments de Catalunya, siguin del color que siguin, segueixen tenint el nivell de despesa que tenien fa quaranta anys enrere. I qui ha augmentat la despesa..., qui l'ha disminuït és l'Estat i qui l'ha augmentat són el conjunt de comunitats autònomes, també la de Catalunya.

I parlant de deutes del Govern de la Generalitat, a 3 d'abril del 2023, el Govern de la Generalitat devia als ajuntaments 48 milions i mig, a banda del de les escoles bressol.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 16 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari

302-00295/13

I continuem amb el catorzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per exposar-la, té la paraula el diputat Ferran Estruch i Torrents.

Ferran Estruch i Torrents

Molt bon dia, vicepresidenta, conseller, diputades i diputats. Avui portem al Ple aquesta moció, després de la interpellació que el meu grup va fer sobre el sistema ferroviari i concretament sobre rodalies. Ara el diputat Terrades deia que el paper no ho aguantava tot i que cal pensar en les persones. Doncs estaria bé que pensessin en els 400.000 usuaris que agafen cada dia la Renfe i que cada dia tenen avaries... (*Alguns aplaudiments.*) Estaria bé, diputat, també pensar en els centenars de milers de catalans i catalanes que cada dia, un dia sí i un dia també, es troben amb retards, no poden arribar a la feina a l'hora que toca, al metge o a la universitat.

Com deia, portem aquesta moció per constatar, com vaig dir a la interpellació, una realitat: que rodalies no funciona, funciona molt malament, i aquesta qüestió afecta directament la vida dels nostres veïns i veïnes, els nostres treballadors, treballadores, la gent d'aquest país.

Deia que hi havia dues causes. Jo crec que la moció reflecteix també en els punts aquestes dues causes, que haurien de compartir, perquè s'ha votat diverses vegades en aquesta cambra; el que passa, que les solucions no arriben o arriben lentes. Un dels principals problemes d'aquest desastre és l'infrafinançament crònic; el posem de manifest a un dels punts i creiem que cal que quedi palès. I també la mala gestió, la mala gestió dels diferents governs espanyols, del PP i del Partit Socialista, ara també en el Govern, doncs, que no saben gestionar rodalies.

Venim de molt lluny, de moltes dècades que no s'inverteix. Els incompliments d'inversions són, doncs, dels últims trenta anys. Els últims dotze sumen gairebé 12.000 milions d'euros que s'han deixat d'invertir en rodalies de Catalunya, i això, evidentment, és una vergonya.

En el primer punt de la moció diem molt clar la realitat, i la realitat són les dades d'Adif. Al servei de rodalies de Catalunya hi va haver una incidència greu un total de 284 dies l'any passat –284 dies. De cada cinc dies, quatre amb incidències. Però no incidències menors; incidències greus, que vol dir incidències de més de cent minuts de retard –cent minuts de retard. Hauria de fer caure la cara de vergonya sobre tot a aquells que ho gestionen, perquè és que això és indignant –és indignant. I això és el que constatem i volem que aquest Parlament s'hi torni a posicionar.

Es parla també, en aquesta moció..., volem posar sobre la taula qui en té la responsabilitat màxima i, en aquest cas, és el ministeri, la ministra; Adif, Renfe, que depenen del ministeri. I, per tant, exigim, en aquest sentit, també en un dels punts, doncs, que sí, que cal reprovar la ministra per aquesta ineficàcia en la gestió del servei de Renfe i Adif, i creiem que és qui en té la responsabilitat. Perquè una cosa són errors puntuals, que tots els governs i tots els consellers i ministres en poden fer, però aquí estem parlant d'una cadena d'errors, d'un tema crònic que no podem tolerar. I, per tant, s'ha demostrat que, any sí any també, govern del PP o govern del PSOE, això no es gestiona bé i això no se soluciona.

I, després, en els punts, com saben, també reclamem una comissió d'investigació. Cal investigar, valorar els costos econòmics i socials que han provocat les deficiències d'aquest servei, quantificar el dèficit d'inversió i les necessitats d'inversió, entre d'altres.

I, evidentment, reclamem, com hem reclamat sempre, i enteníem que això era un consens –quan es parla tant de consensos...–, entenem que aquí el Partit Socia-

lista també hi serà, en el traspàs integral del servei de rodalies. N'exigim el traspàs definitiu a la Generalitat. I d'això se n'ha parlat molt, i crec que ja n'hi ha prou, de parlar; calen fets. Cal actuar i cal posar sobre la taula aquest traspàs integral i real per solucionar, doncs, un dels principals problemes que preocupen els ciutadans d'aquest país.

Per tant, en definitiva, una moció que vol deixar constància, vol que aquest Parlament es torni a pronunciar sobre qui té la responsabilitat d'aquest desastre en el transport majoritari dels catalans a dia d'avui, quin en té la responsabilitat; els dèficits que representa la gestió per part del Govern del Partit Socialista en aquests moments. I també deixar clar que el que cal és un traspàs immediat, real i integral del servei de rodalies; no traspàs *fake* com es van fer en el seu moment, sinó complir allò que s'ha acordat diverses vegades: el traspàs integral de rodalies de Catalunya a la Generalitat de Catalunya.

Això és el que demanem en aquesta moció. I esperem rebre el suport majoritari d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Ay, las mentiras del separatismo... Qué importante es rebatirlas y cómo se echa en falta que se haga desde el Gobierno de España, ahora del PSOE, pero también, en su tiempo, del Partido Popular. Todas estas mentiras y un gobierno ausente nos han hecho sufrir mucho y han tenido unas dramáticas consecuencias.

Hoy se habla, por ejemplo, de incidencias. Pues les voy a contar una mentira que me encontré yo en un periódico hace apenas unos años. En 2017, un anuncio pagado con dinero público, dinero de todos nosotros; dinero mío, de mi bolsillo (*l'oradora riu*); he tenido que ver esto en un periódico pagado de mi bolsillo. «La Generalitat demana el traspàs total de rodalies», 2017. Número de incidencias de 2012 a 2016: 1.597 incidencias vinculadas a la infraestructura –1.597. Esto ponían en 2017. Se da la circunstancia que del 12 al 15 yo trabajaba en Adif, y trabajaba precisamente por las incidencias. Y yo pensé: «Ni de coña llegan a mil –ni de coña.» Le pregunté al Govern de la Generalitat –ventajas de ser diputada–, le pregunté cuántas incidencias ha habido del 2012 al 2016. Respuesta del Govern de la Generalitat, del señor Rull, en aquel momento: «Durante el período comprendido entre marzo del 12 y del 16» –no debían acordarse de este anuncio que habían puesto pagado con nuestro dinerito– «se han producido 836 incidencias vinculadas a las infraestructuras». Mentiras, mentiras y más mentiras. Esto ustedes lo pueden llamar como quieran; para mí tiene un nombre muy claro.

Pero bueno, más allá de las mentiras, no seré yo quien defienda la actuación de los sucesivos ministros de Fomento del Gobierno de España en cuanto a cercanías. Desde los años noventa han visto muy bonito el AVE, los soterramientos, y han ido prometiendo infraestructuras como caramelitos, dejando a las cercanías, pues, realmente un poco abandonadas y dedicando menos recursos y menos atención de los que merecerían.

Esa política de tratar las infraestructuras como caramelitos es propia del conjunto de España y es propia también de aquí, de Cataluña. Muy recientemente, la ministra, alcaldesa de Gavà que la hacen ministra, cuando llega a ser ministra, ¿qué es lo que promete para las cercanías de Cataluña? Una estación en Gavà, ¿qué vamos a prometer? Aquí le pueden preguntar a cualquiera que haya estado trabajando en cuáles son las necesidades de cercanías en Cataluña. Muchísimos técnicos..., al señor Pere Macias, por ejemplo, diputado de..., exdiputado de este Parlamento, y si le

preguntan cuáles son las principales necesidades de cercanías, busquen a ver la estación de Gavà dónde estaba, entre sus prioridades. El karma ha querido que la peor incidencia o la incidencia más grave que ha tenido cercanías en los últimos meses se haya producido precisamente en Gavà. Yo creo que el karma, pues, a veces no se equivoca.

Bueno, ciudadanos o ciudadanas que nos estén escuchando, catalanes, catalanas, las cercanías tienen muchos problemas aquí, eso es cierto, eso es verdad, tienen muchos problemas aquí en Barcelona, tienen muchos problemas en Madrid y tienen muchos problemas en Valencia. La red es una red moderna, comparable con la de muchas ciudades europeas, pero está saturadísima, está totalmente saturada. Y un domingo, con menos trenes, todo puede funcionar razonablemente bien, pero los lunes, los martes, los miércoles, cuando todo el mundo tiene que ir al trabajo, pues, la red está tan saturada que cualquier pequeña cosa la hace fallar. Eso es totalmente cierto, pero les invito a no comprar directamente el mantra del separatismo que dice que la respuesta a todos esos problemas es que el Govern de la Generalitat lo gestione.

Les invito a hacer una pequeña reflexión basada simplemente en los datos, basada simplemente en cómo se gestionan otras cuestiones del Govern de la Generalitat. Por ejemplo, las obras de la línea 9. Las obras de la línea 9 tenían que haber estado acabadas en 2007, a la vez que llegaba el AVE a Barcelona. El AVE costó menos que lo que va a costar la línea 9 y, desde luego, está funcionando y funciona muy bien. ¿Cuál es la solución, entonces, para la línea 9? ¿Se la traspasamos a Adif, se la traspasamos al Gobierno de España? No tiene ningún sentido. Hagan una reflexión y no compren esos mantras.

Que ocurre lo mismo con las obras que nos tienen que ayudar a hacer frente a la sequía: no se ha hecho nada en los últimos diez años, ¿Cuál es la solución para las obras que nos pueden ayudar a hacer frente a la sequía, para el propio canal Segarra-Garrigues, que también ha sido un pozo sin fondo de dinero y tampoco está funcionando como debería? ¿Cuál es la solución para todas estas obras?

Ah, y los peajes, se me olvidaban los peajes, el «no vull pagar» de hace unos años; los peajes, que estaban todo el día en TV3 diciendo que España nos roba, que tenemos que ser independientes para no tener peajes. Mire, yo les invito a hacer una comparativa: ¿cuántas veces se hablaba de peajes en el 2013 en TV3 y cuántas veces se habla de peajes en el 2023, ahora, en TV3? Todos los peajes que hay en Cataluña ahora mismo son del Govern de la Generalitat. Para eso es para lo único que querían hablar de peajes, para utilizar el descontento de los ciudadanos de Cataluña para atraerlos a su causa independentista. Y eso es lo mismo que hacen con cercanías: no las quieren para nada, solo las quieren para alimentar su relato separatista, que, por cierto, el PSC les compra.

Nosotros, desde luego, vamos a votar en contra de toda esta moción. El PSC ha votado ya, lamentablemente, en este Parlament a favor del traspaso. Estaremos muy pendientes de lo que vota hoy.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades, diputats... Bé, en primer lloc, avui votem la moció sobre infraestructures que ha presentat Esquerra Republicana per mitjà del seu diputat Ferran Estruch, a qui felicito per haver revalidat la seva majoria absoluta a Cardona, eh? La política local és la més dura i, per tant, doncs, això passa poques vegades. Enhorabona. I al qual també li vull agrair l'acceptació de les nostres esmenes.

Bé, llegir aquesta moció d'Esquerra m'ha recordat el Parlament europeu. Allà les mocions eren de *facts and figures*, és a dir, fets i xifres. Per tant, teníem pocs minuts

i hi havia moltes xifres; per tant, hi havia zero retòrica. I, per tant, aquí també intentarem fer una sessió així, no?

El senyor Estruch, el diputat Estruch, s'ha limitat a agafar l'informe d'Adif de l'any 22, que la diputada Marina Bravo no s'hi ha referit. Ha parlat de fa deu anys, però a l'informe de l'any 2022, si les xifres són correctes –i entenc que sí, són xifres oficials extretes de la pròpia Adif–..., demostrin un panorama desolador i que converteix els ciutadans catalans, votin el que votin, pensin el que pensin, siguin de l'equip de futbol que siguin, tinguin el sentiment de pertinença que tinguin, en espanyols de quarta categoria, i aquest és un element creixent, a parer nostre. A Madrid no hi han aquestes incidències.

És més, jo hauria posat una altra informació estadística en aquest informe. Fa deu anys, des de la Unió Europea es va obligar Espanya a crear un organisme que es diu Airef, Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal. Jo en consulto sovint la web, perquè dona unes xifres molt interessants. I, per exemple, el 16 de setembre del 2022 va publicar un informe sobre rodalies a Espanya: a Madrid, que representa l'u per cent de la superfície d'Espanya, en els últims trenta anys s'hi ha invertit el cinquanta per cent de tot rodalies d'Espanya –u per cent de la superfície, cinquanta per cent. Font? Airef. Són dades inapel·lables. D'això també els de Cadis suposo que se'n deuen queixar, i els de València i els de Bilbao. Com a catalans, veiem allà un funcionament molt bo de rodalies. I no parlo d'alta velocitat, aeroports, Ms-30, Ms-40, altres inversions que es fan a Madrid, eh? Parlant de rodalies, les dades de l'Airef expliquen moltes coses.

Bé, pel que fa a rodalies, l'any 2016, concretament el 25 d'octubre, va haver-hi un acte massiu on hi va participar l'alcaldeessa Ada Colau, on hi van participar també tota mena d'entitats, agents socials i econòmics, empresarials, professionals, també gent del Partit Socialista, que va reclamar el traspàs íntegre de rodalies. I, malauradament, avui, cinc anys després del Govern a Madrid autoanomenat «més progressista de la història», aquest traspàs no s'ha produït.

I ara tenim unes eleccions generals amb la cançó de «Vota, vota, que ve la dreta», la dreta extrema i l'extrema dreta. Però, clar, ja sabem que amb ells no tindrem traspàs de rodalies, però en aquest últim Govern no l'hem tingut. I, en aquest sentit, és una llàstima que s'hagi perdut aquesta oportunitat per part del PSOE i de Podemos per fer aquest traspàs, que sí que hauria estat un bon actiu per presentar, per exemple, feina feta. Ja sé que el senyor Pere Macias ha fet molta feina, hi ha posat molta voluntat. Ja sé que han vingut més inversions recentment –és així–, però és insuficient per a les necessitats que tenim. S'hagués pogut fer més.

Un exdirigent, un exvicepresident del PSOE va dir una frase que resumeix la legislatura; totes aquestes picabaralles que hem vist durant mesos entre Podemos i PSOE es resumeixen en un tuit: «Podemos ha substituït la lluita de classes per la lluita de sexes.» És una frase d'Alfonso Guerra. I és veritat, hi ha hagut... (*Veus de fons.*) Bé, és un referent, no? Trobo que és un resum encertat de la legislatura que ara es tanca precipitadament, no? Llavors, clar, rodalies n'ha quedat al marge; la LOFCA..., ni s'han obert negociacions sobre com les renovem; totes aquestes coses.

I, per acabar, enllaçant amb el discurs que va fer el president de la Generalitat fa dos dies i amb aquest esperit de correcció fraterna que tots hem de fer pel que fa, doncs, als resultats electorals de les municipals, l'any 1916 hi havia un president que es deia Romanones, al qual els diputats de la Lliga Regionalista li van bloquejar durant mesos tots els seus projectes legislatius. Ara venen unes noves eleccions espanyoles; potser els partits que estem en aquest costat de l'hemicicle podem tornar a tenir la possibilitat de condicionar investidures. Doncs un consell als bons amics d'Esquerra Republicana: si us plau, cobreu per avançat, no regaleu més investidures ni més pressupostos de bon rotllo. Si el senyor Pedro Sánchez vol la investidura, abans, i no després, abans de la investidura, que hi hagi aquest traspàs de rodalies.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, vicepresidenta. No sé si amb aquestes últimes paraules del diputat Tremosa hem entès que el seu grup parlamentari prefereix que governin el Partit Popular i VOX que no pas un govern progressista a Espanya. (*Remor de veus.*)

Mirin, des del juny del 2018 –moció de censura a les Corts espanyoles, Govern Pedro Sánchez; després també en coalició amb Podemos i els comuns–, el Govern d'Espanya és conscient i el Partit Socialista, en aquest cas, és conscient que les incidències en el sistema de rodalies preocupen a molts ciutadans i ciutadanes perquè afecten el seu dia a dia.

I per això des del primer dia s'ha de treballar per millorar dues coses. El funcionament de la xarxa..., és a dir, no hem negat mai els problemes que hi havia, i el que hem fet ha sigut treballar per afrontar-los i donar-hi solucions efectives. Perquè molts dels problemes que es produeixen a la infraestructura i a la xarxa venen motivats perquè durant vuit anys el Govern del Partit Popular no va invertir suficientment a la xarxa ferroviària a Catalunya.

El Govern del president Pedro Sánchez això s'ho ha pres seriosament i ha fet un pla de rodalies, que, a més a més, a Catalunya el segueix una persona que, com tots vostès saben, no té el carnet del Partit Socialistes –més aviat havia sigut conseller de governs del president Pujol–, el senyor Pere Macias, que està fent una feina excel·lent. I la previsió del pla –ha vingut a explicar-ho en seu parlamentària– s'està seguint adequadament. S'ha executat ja, a hores d'ara, un terç de les inversions previstes fins a l'any 2025. I vostès són conscients que les coses no s'arreglen d'un dia per l'altre.

Algú deia: «El món ens mira.» I tant que ens mira –i tant que ens mira. Segons les dades publicades, senyor Tremosa, senyor Estruch, pel Fons Monetari Internacional en el seu darrer informe sobre competitivitat..., diu que Espanya figura com el novè país, del total dels 141 estudiats, on l'eficiència dels serveis ferroviaris, també de rodalies..., és el millor. I, miri, una part... (*Veus de fons.*) No, no li parlaré del *community manager* de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, que això l'hi reservo per al final, eh? –això l'hi reservo per al final. (*Veus de fons.*)

El problema és que des de fa masses anys no s'havien fet les inversions adequades, i el resultat és el que tenim. Algunes dades. El Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, d'aquest pla de rodalies ja ha executat, a hores d'ara, 1.000 milions d'euros. S'han adjudicat 2.300 milions d'euros més d'inversió, que es començaran a executar ben aviat. I a més a més –ho saben perfectament els diputats– s'han licitat ja obres per import de 1.596 milions. És a dir, pràcticament el que s'havia compromès d'executar, adjudicar i licitar d'aquí al 2025 està en funcionament. No els hi faré el llistat llarg de les coses que s'estan fent. Quan es fan obres –i tots vostès ho saben perfectament–, sorgeixen inconvenients. L'objectiu és millorar el sistema ferroviari.

A Catalunya es van perdre, des del nostre punt de vista, vuit anys per la mobilitat en tren a Catalunya, amb un Partit Popular centrat a retallar despeses i limitar drets, aprofitant –aprofitant, des del nostre punt de vista– que els successius governs de Catalunya estaven entretinguts amb el procés –manca de diàleg entre les administracions. El Govern del president Pedro Sánchez compleix amb el sistema ferroviari català no només amb rodalies, sinó també amb el Corredor Mediterrani. A vostès el que els hi hem de reclamar, al Govern actual de Catalunya, és més col·laboració entre administracions, més diàleg, més acord, més responsabilitats compartides i seguiment de les inversions.

I, escolti, és molt sorprenent, diputat Estruch, que vostès s'aliïn al Congrés dels Diputats per reprovar una ministra amb el partit justament que menys va invertir en infraestructures ferroviàries a Catalunya. I no em facin parlar, en aquests deu segons que em queden, de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Que, malgrat que el *community manager* no se'n vulgui assabentar, si mires les xarxes de Twitter, al llarg d'aquests darrers dos mesos les queixes dels usuaris són tan sovintejades com les dels que utilitzen el servei de rodalies.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Señora vicepresidenta, señor *conseller*, señores diputados, buenos días a todos de nuevo. Bien, Esquerra Republicana nos trae una vez más una moción con uno de sus temas favoritos en los últimos tiempos: que el Gobierno de España transfiera a la Generalitat de Catalunya el material móvil, el personal, las estaciones y las infraestructuras ferroviarias en Cataluña. En realidad, no es más que una nueva iniciativa del separatismo para cobrarse una nueva pieza en su estrategia de asumir competencias del Estado en Cataluña hasta hacerlo desaparecer de la vida diaria de los ciudadanos.

Esta moción nos recuerda la vieja estrategia seguida por la antigua Convergencia del señor Pujol –de infausto recuerdo ambos, ¿no?–: se señala un objetivo –en este caso, el servicio ferroviario prestado por el Estado en Cataluña–; se usan todos los medios posibles para denigrarlo –hemos sido testigos aquí–; entonces, para ello se utilizan todos los medios propagandísticos de comunicación al servicio de la Generalitat separatista, todo el dinero que haga falta, y, una vez se consigue crear en la opinión pública esa impresión de que existe un grave problema que el Estado no sabe solucionar, en ese momento, pues, se ofrece la solución mágica: la transferencia a la Generalitat de Catalunya, que con su sola presencia será capaz de solucionar este problema y cualquier otro inmediatamente. Y, si no lo consigue, pues seguirá siendo culpa del Estado, obviamente, ¿no?, para lo cual, pues, se usará cualquier excusa.

Y, a fuerza de ser sinceros, hay que decir que es verdad que el Gobierno social-comunista de Pedro Sánchez se lo pone muy fácil. El servicio ferroviario prestado por el Estado en Cataluña es muy mejorable. Pero no solo es mejorable en Cataluña, hay otros lugares de España que probablemente tengan más quejas, más derecho a quejarse que Cataluña. Por eso, en VOX creemos que la mejora del servicio ferroviario y de miles de problemas que el Gobierno de España ha creado o no ha sabido solucionar pasa por que los españoles decidan echar al señor Sánchez en las próximas elecciones generales.

Bien, parece que los separatistas han acelerado estos ataques durante los últimos meses. Parece que esta nueva triquiñuela del señor Sánchez, pues, deja esta moción sin mucho sentido en este momento. Pero han acelerado, seguramente, porque han visto que la debilidad del actual Gobierno español les ofrecía una oportunidad para conseguir sus fines. Así, pues, han venido aprovechando cualquier anomalía para lanzar furibundos ataques contra el servicio ferroviario prestado por el Estado en Cataluña y, como es el caso –se ha comentado– de la reciente avería eléctrica en Gavá, que ha afectado de manera importante a una de sus líneas.

Pero me van a permitir que utilice para otros casos este falaz argumento, usado por el separatismo, de que la solución a un servicio público mal prestado pasa por su transferencia a otra administración pública. Parece que esta es la solución a todos los males, ¿no? Pues, si así fuera, ante el aumento de la inseguridad en Cataluña, ante el aumento de las interminables listas de espera o la mala gestión de la sanidad

pública, ante los malos resultados educativos y la rebeldía en el cumplimiento de las sentencias judiciales, según el argumento de los separatistas, la solución a todo esto sería que se transfirieran al Estado las competencias en materia de seguridad, de sanidad o de educación. Si ustedes fueran coherentes –no lo esperamos– y dado que no han sabido gestionar adecuadamente estas competencias, deberían solicitar su devolución al Estado.

Para finalizar, y como ya hemos manifestado en este Parlamento en otras ocasiones, desde VOX nos oponemos con total firmeza al posible traspaso a la Generalitat de Cataluña de la red ferroviaria del Estado en Cataluña, en cualquiera de sus formas y alcance: trenes, vías, personal, estaciones o maquinaria. La red ferroviaria nacional es un bien de todos los españoles y así debe seguir siendo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bon dia, diputats, diputades. Nosaltres anunciem el vot favorable a aquesta moció plantejada per Esquerra Republicana. A la primera, sobre la constatació d'aquests informes d'Adif, no ens calen informes oficials, només cal treure el cap per la finestra, parlar amb companys, amb veïns, per constatar que en aquest país la gran majoria de població està perdent les hores de la seva vida en una andana de tren. I no entenem que se'ns digui, per part del partit de Ciutadans, que la xarxa es moderna. Vaja, a l'era de la intel·ligència artificial, les catenàries, les vies, les estacions que veiem, no ens sembla precisament que puguin ser catalogades d'una infraestructura moderna.

Sobre la segona, que existeix un dèficit històric que s'ha allargat durant dècades, durant més de quaranta anys, sense cap mena de dubte. I VOX ens parlava d'aquesta recepta de l'independentisme. Nosaltres el que veiem és que el que ha enumerat VOX no és la recepta de l'independentisme, és la recepta del neoliberalisme, que consisteix bàsicament en no invertir. Nosaltres érem el lloc on hi havia la primera xarxa de ferrocarril, de Mataró a Barcelona, el 1848, la primera de tota la península. Com pot ser que haguem anat tan enrere? Tàctica liberal. És: no inverteixo absolutament res en un servei, faig que es degradi el màxim que sigui possible, i quan està absolutament degradat surto dient que el servei no funciona. Per què? Doncs molt senzill i no té cap tipus d'«intrínquilis» ni de cosa estranya: per beneficiar el lobby del vehicle privat.

I l'altra cosa que aconsegueixo amb aquesta tàctica tan bona neoliberal? Desactivar un dels focus de lluita sindical i de lluita per a la conquesta de drets, com és el sistema ferroviari. Podem fer una ullada i veure el que passa a França, on precisament qui ha encès els carrers a França contra les polítiques de Macron, precisament, és el moviment vinculat als ferroviaris francesos. Per tant, vaig desactivant aquest focus de lluites sindicals i també aconsegueixo més via ampla per a les polítiques neoliberals.

Sobre el punt relatiu a reprovar la ministra de Transports, la senyora Raquel Sánchez, evidentment que hi votarem a favor. I nosaltres no només reprovem la ministra per la mala gestió amb rodalies, sinó que també reprovem la ministra per utilitzar fons Next Generation per desballestar, en una situació de crisi climàtica, vies de trens. I m'estic referint a la via de Salou, Cambrils i l'Hospitalet de l'Infant. També reprovem la ministra per prendre la decisió, en tant que és responsable de l'empresa pública d'Adif, de treure del centre de Figueres la seva estació, quan, segons l'anuari ferroviari, és una de les estacions que ha incrementat més el seu nombre de viatgers en els últims anys i és una estació puntal en el sistema. Doncs, tot i això, pren una decisió absolutament irracional, que és treure l'estació del centre de Figue-

res. En això haig de dir que amb la connivència de la seva alcaldessa, que també s'hauria de replantejar la seva posició en aquest sentit.

I també la reprovem per altres obres, que ja hem enumerat, no?, que ja hem enumerat en reiterades ocasions, com és ampliació de l'aeroport en situació de crisi climàtica, ampliació de carrils de l'AP-7, quarts cinturons i deixar novament apartat el corredor mediterrani per prioritzar altres obres ferroviàries que no construeixen Països Catalans –perquè precisament es tracta d'això, de no construir en clau de Països Catalans– i promoure intervencions com el corredor atlàntic.

També ens agradaria deixar clar que nosaltres ja –i ho dic perquè, a vegades, doncs, en parlem molt– tenim competència exclusiva en tema de transports de viatgers i de mercaderies per ferrocarril. L'Estatut d'autonomia ens diu que nosaltres en tenim la competència exclusiva. Únicament es tracta aquí de les infraestructures. I s'ha vist clar que la infraestructura en mans d'Adif no està ben gestionada. I la ministra deia: «És que no..., aquestes infraestructures de l'Estat..., no es pot fer res.»

Miri, és que no té cap tipus de sentit que una infraestructura que no té una vinculació d'àmbit més enllà de Catalunya, doncs, no sigui de Catalunya; és que no té cap tipus d'explicació. I és tan senzill acabar això! Bàsicament és fer un decret on es diu que això que categoritzem ara com «d'interès general» deixa de tenir aquesta categoria. I això es fa únicament amb una reunió del Consell de Ministres. Mireu que senzill que és.

Per tant, a nosaltres ja no ens vindran més amb cants de sirenes de plans de rodalies; que, precisament, ens sorprèn de la moció que s'exigeixi el compliment del pla de rodalies. Té un abast temporal fins al 2030. No podem esperar fins al 2030. Ja les farem nosaltres, les execucions de les obres del pla de rodalies. Per tant, ja no ens creiem plans de rodalies i volem el traspàs immediat ja.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies. Bé, jo crec que està bé que parlem per fi de rodalies en aquest Parlament. Nosaltres ho intentem i ho hem intentat de manera reiterada en aquests darrers mesos, parlar de la Catalunya del tren. Celebro que per fi, no sé si perquè arribava la campanya electoral o n'arriba una altra, després de mesos en què Esquerra Republicana, el Partit Socialistes i Junts per Catalunya han centrat el seu debat en una autopista, un casino i un aeroport, puguem parlar de la Catalunya del tren, perquè això és en el que han estat ocupats.

De fet, jo tinc una proposta també –i, a més, l'hi he fet també de manera reiterada al conseller–, que és que no signi cap conveni sobre la B-40 fins que no tinguem arreglat rodalies. I, per tant, també, que tinguem clares les prioritats i la tingui clara també el Govern de la Generalitat, no? Vull dir que ha descobert..., hi ha hagut una nova epifania sobre rodalies. No només la seva, eh?, també el senyor Tremosa avui ens ha regalat aquesta epifania que ha descobert rodalies; també estaria bé que ens expliqués si les fa servir habitualment.

Però, en tot cas, jo crec que és evident que hem de parlar de rodalies i, a més a més, jo crec que aquí també es constata una qüestió de model. Jo crec que també vostès, de Junts per Catalunya, hi han coincidit també. Quan es diu que hi ha un dèficit d'inversions de més de tres dècades, també crec que està bé que aquells que ens explicaven que s'havia de fer l'AVE pel litoral, doncs, també que ens expliquin quines eren les seves prioritats i on tenien centrades les prioritats, que, evidentment, nosaltres sempre hem defensat que és el tren que utilitza cada dia la gent per anar a treballar, el tren de la majoria.

I crec que és veritat tot a la vegada. És a dir, jo crec que hi ha hagut un dèficit de prioritats en el tema d'infraestructures, i també..., i no ho diem nosaltres, segurament el senyor Tremosa pot o no desmentir el senyor Pere Macias, però, en tot cas, crec que és cert que ara mateix –i ho deien també les dades del senyor Terrades– hi ha, evidentment, nivells d'adjudicació i nivells de licitació que no s'havien produït mai fins ara, amb xifres que jo diria que són absolutament rècord pel que hem viscut en els darrers trenta anys; per cert, trenta anys on vostès també tenien aquestes epifanies que redescobrien les seves aliances amb el Partit Popular.

Però és evident, i nosaltres també ho hem dit –i, en aquest cas, també ho sap el senyor Terrades, però ho sap també el Grup Socialistes–, nosaltres som uns fermes defensors del Govern de coalició, però és cert que el Ministeri de Foment no ha funcionat. Suposo que Esquerra Republicana, com que dona les eleccions per perdudes, en té prou amb reprovar-la; nosaltres, òbviament, sortim a canviar qui és la ministra del Ministeri de Foment, i nosaltres sortim amb la voluntat que el Ministeri de Foment no el gestioni el Partit Socialistes.

Però no només per rodalies, que també –no només també per rodalies–, sinó perquè crec que algunes de les prioritats estan profundament –profundament– equivocades. Ho ha estat amb l'aeroport –ho ha estat amb l'aeroport–, que ha entregat –també, suposo perquè, no?, també és de la seva corda el senyor Lucena– la iniciativa, amb la planificació aeroportuària i amb les prioritats, no?, al negoci aeroportuari, amb una ampliació absolutament desbaratada en un context d'emergència climàtica; però no només, també en el terreny ferroviari.

No té cap sentit –no té cap sentit– que al conjunt dels països europeus, fins i tot empreses públiques com l'empresa pública de ferrocarrils d'Àustria, estiguin apostant pel tren nocturn, i Espanya sigui un país que està tancant trens nocturns, que és segurament una de les alternatives que tenim millor per actuar en aquest context d'emergència climàtica i reduir els vols de mitjana i curta distància.

Per tant, òbviament els hi dic amb la voluntat evident d'apostar per un govern d'esquerres en aquestes properes eleccions del 23 de juliol, però també amb la voluntat de que hi hagin altres lideratges en el Ministeri de Foment, perquè és evident que aquest no ha funcionat, no?

I després també hi ha un altre element que crec que és..., o tres elements que volia destacar. També, jo crec que és..., i ho hem dit, també, ho ha dit també moltes vegades el Marc Parés, que era el diputat de Territori fins fa pocs mesos. Crec que la Generalitat ha de planificar, també ha de decidir que vol. I porten mesos vostès parlant del Quart Cinturó i han oblidat l'orbital ferroviària. Planifiquem l'orbital ferroviària, reclamem l'orbital ferroviària. I crec que és fonamental, no?

I després, mirin, jo, no sé, una comissió d'investigació... Fem una comissió d'estudi, discutim-ho. Però, en tot cas, no crec que sigui segurament el més adient. I, després, –i això, segurament, el conseller...–, nosaltres estem... (*Veus de fons.*) Però em donarà la raó. Nosaltres estem plenament a favor del traspàs ferroviari i hi votarem a favor. Però també sabem dues coses. Més val que l'Estat posi els quartos que toquen –més val que l'Estat posi els quartos que toquen. I l'altra és: si tinguéssim avui el traspàs –avui mateix– de rodalies, d'avui per demà no es resoldria la situació de rodalies. Diguem-ho tot. Diguem la veritat. (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, sí, jo estic a favor del traspàs, però..., allà hi ha el conseller, no? En públic no m'ho dirà, però en privat em donarà la raó, que no ho resoldríem d'avui a demà.

La vicepresidenta segona

Té la paraula el diputat no adscrit Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Es curioso. Estoy escuchando todo el rato y digo: «Ostras, los que no saben organizar ni unas oposiciones públicas son los que dicen que van a arreglar el problema de las cercanías. Los que tienen competencias para resolver los

problemas de las listas de espera en dependencia son los que van a arreglar los problemas de cercanías. Los que tienen las mayores listas de espera sanitarias de España son los que van a arreglar los problemas de cercanías.» Es decir, ustedes arreglan siempre todo aquello de lo que no tienen la competencia.

Ustedes solamente utilizan este tema para desgastar al Gobierno de España y abonar su discurso lacrimógeno y victimista clásico. A ustedes el transporte público les importa un pito. Si les importara algo, durante los últimos treinta años habrían crecido suficientemente las líneas de metro en Barcelona, y no han crecido así. Y si lo que decís «si crecieron», fue con sobrecostes espectaculares, con hundimientos de algunas de esas líneas, por no hablar del *tres per cent*, del que se habló aquí en este Parlament.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Ferran Estruch i Torrents.

Ferran Estruch i Torrents

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair les paraules i les esmenes del Grup de Junts per part del seu diputat, que enriqueixen i precisen la moció; també el suport de la CUP i, en alguns aspectes, també dels comuns.

Jo crec que aquí, quan es parla de majories i minories, que en parlem molt en aquest Parlament –el Govern està en minoria–, el que està clar, que aquí estem tots d'acord, que qui està en minoria en la defensa de la gestió de rodalies és el PSC-PSOE. (*Alguns aplaudiments.*) Això sí que està clar –això està clar.

I crec, diputat Terrades, amb l'estima que li tinc –i ho sap–, que treure pit de la gestió de rodalies no li fa cap bé, en aquest sentit –treure pit de la gestió de rodalies. I comparar les incidències de Ferrocarrils de la Generalitat amb rodalies crec que també és, una mica, jo diria, gairebé un insult –jo diria. Tant de bo, eh?, tinguéssim a rodalies les incidències de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. I no calen estadístiques. Ens n'anem un dia vostè i jo a una línia de rodalies i preguntem a la gent sobre el servei de rodalia, i anem a una estació de Ferrocarrils de la Generalitat, i a veure què ens diuen els ciutadans i ciutadanes. Provem-ho un dia i veurà la resposta, que ja la sap, entre un servei i l'altre.

Pel que deia que Esquerra..., sí que li vull precisar, senyor Tremosa, al respecte..., és que ara no es regala res. Tot és complicat, en aquest sentit. Potser sí que no es compleixen les expectatives, però crec que –i vostès ho saben i al seu partit ho saben, malgrat que no ho vulguin reconèixer–, en aquest context, hi ha resultats i tampoc no són paraules, sinó que són fets.

Donar les gràcies, per tant, a tothom. I a la senyora Bravo sí que li volia dir que..., dius..., mentiras las tuyas, senyora Bravo. No ens digui mentides. Agafar unes dades del 2017 i dir que tenim les competències d'infraestructures, un seguit de coses... Crec que tot això no s'aguanta per enlloc, i li recomanaria que agafés les dades d'Adif, que entenc que aquestes sí que les dona per vàlides, que són les que nosaltres recollim a la moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 16 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia

302-00289/13

Entrem en el punt quinze de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la, té la paraula el diputat Rubén Viñuales.

Rubén Viñuales Elías

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa... Parlem de Justícia –parlem de Justícia. Primer de tot, excusar la consellera, que m'ha escrit que no podia assistir per motius personals, cosa que li agraeixo, que m'avisés.

Mirin, vam parlar l'altre dia d'un tema més concret, de torn d'ofici, que, com bé saben, és l'assistència jurídica gratuïta, que és un servei públic que costa molts milions d'euros –en som conscients–, però que fa una gran tasca. Ens iguala a la societat, ens permet l'accés a la justícia de manera igualitària, independentment dels recursos econòmics que tinguem. I, home, doncs, crec que és lògic que ho vulguem defensar tots aquells que creiem en aquesta societat justa i igualitària.

Vam parlar també d'un altre servei: el servei de mesures penals alternatives i d'acompanyament a la víctima del delictes. Per què? Perquè nosaltres, igual que moltes de les forces que avui estan aquí presents, creiem en aquesta justícia restaurativa. Creiem que la finalitat punitiva com a tal no és el camí; la finalitat de les penes ha de ser la reinserció, com preveu l'article 25.2 de la Constitució. I aquells que ens dediquem –encara que ara tenen una altra dedicació– a l'advocacia penal sabem que la presó en si mateixa no és el camí. La presó és l'última ràtio; és a dir, només han d'anar a presó quan ja no hi ha altra solució que pugui generar aquesta reinserció a la societat. I sempre és una bona inversió –sempre, sempre és una bona inversió.

El que passa és que la situació laboral d'aquests treballadors i treballadores d'aquests serveis no és la idònia. Hi ha com tres diferents estrats que fan la mateixa feina, però estan cobrant fins a tres salaris diferents. Això no pot ser. Què succeeix? Nosaltres..., crec que un servei com aquest hauria d'internalitzar-se; és la nostra opinió. Però també som conscients –i no volem fer volar coloms– de que tot ha de tenir el seu estudi. Per això nosaltres vam sol·licitar, en la nostra moció, que s'iniciessin els estudis per internalitzar, sabent que tot això implica pressupostar, etcètera, però, bé, crec que nosaltres..., hi poden comptar; que ho hem demostrat a nivell pressupostari per intentar buscar diners per fer això, com a mínim per fer l'estudi.

Subsidiàriament, que sigui concertat, no? I si no pot ser concertat, el que estan fent..., i em consta –i amb la diputada Ana Balsera ja ho hem comentat– que el departament està treballant per no esgotar l'actual situació i ja intentar millorar les condicions des de ja, no?, *ab initio*, d'aquests treballadors i treballadores. Ens sembla que és el camí –és el camí–, i ho agraïm. Però no renunciem, no renunciem a intentar internalitzar aquest servei. No són masses persones, i jo crec que és inequívoc el bé que fan, no?, i que és un servei públic que entenc que, encara que ho puguin fer amb molta qualitat empreses del tercer sector, crec humilment que fer-ho directament des de l'Administració pública seria un gran què.

I respecte al torn d'ofici. Miri, el torn d'ofici –aquí tinc companys i companyes que també hi són–..., saben que als mòduls o es paga poc o no es paguen coses que s'haurien de pagar. Crec que això ho hem de revisar. Per això aquest punt 10 d'intentar fer aquest canvi efectiu en el conveni de col·laboració entre el Departament de Justícia i els col·legis d'advocats de Catalunya. És..., només cal que un dia parlin amb qualsevol advocat o advocada i veuran que, sincerament, hi ha coses que no tenen cap sentit. Una entrada de registre que no es cobri... Doncs, què vol que li digui? Pots estar tot el sant dia allà, i no es cobra.

O, per exemple, a vegades es cobren tràmits que són superflus i que no requereixen res, però n'hi ha d'altres que són importants i que no es paguen, i això implica que a vegades, això ja va de, cadascun, l'ètica laboral, professional, de cada lletrat o lletrada, ho faci o no ho faci depenent de si es cobra o no es cobra, no pensant en un bon servei. Per això hem de millorar els pagaments, per poder eludir qualsevol tipus d'arbitrarietat en l'aplicació d'un bon servei de justícia gratuïta.

Hem acceptat les esmenes que ens ha presentat el company Quim Jubert, de Junts, respecte al pacte nacional per la justícia, i algunes també de les que ens ha proposat la companya i amiga Ana Balseira, que sempre té una predisposició i que trobaré molt a faltar, ja l'hi dic, però que crec que la justícia està en bones mans dels portaveus, dels homes i dones que són portaveus de Justícia en aquest Parlament. Així que els hi demano el vot favorable, tal com ha quedat la moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Joaquim Jubert Montaperto.

Joaquim Jubert Montaperto

Bon dia, vicepresidenta. Diputades i diputats, donar suport a aquesta moció ben-intencionada no resulta gens difícil, perquè qui no subscriuria el que s'hi demana, i encara més amb les esmenes presentades i acceptades d'Esquerra Republicana que milloren el text, tot i que s'hi barregen qüestions que afecten el torn d'ofici i les persones que presten serveis en matèria de mesures penals alternatives i del servei d'acompanyament a les víctimes.

El torn d'ofici és d'aquelles realitats immutables de les que tothom fuig d'estudi. Ja l'any 86, quan em vaig col·legiar, els problemes del torn eren més o menys els mateixos que ara: advocats mal pagats i tard; servei públic molt millorable tant per part dels col·legis com per part dels advocats que hi estan adscrits; per als col·legis, la gestió del torn és una font d'ingressos important, però alhora també de despesa, perquè per aquest motiu n'ha fet créixer exponencialment el personal que es dedica a gestionar-ho.

En dret comparat, el torn d'ofici als països del nostre entorn també funciona com quelcom organitzat pels col·legis d'advocats i procuradors, on els lletrats tenen dret a una compensació que tindrà caràcter indemnitzatori. En alguns casos, els serveis d'assistència lletrada són obligatoris i es fan per tornos. Aquest sistema també va existir a casa nostra, però es prestava a abusos perquè els expedients sempre acabaven destinats als mateixos. I allà també és objecte de crítiques semblants a les que he esmentat.

Els punts 7 i 8 de la moció són els més controvertits. El debat no és nou i no és només internalitzar o externalitzar el servei, el debat és donar i garantir un bon servei; un bon servei amb totes les garanties jurídiques pels qui l'efectuen, actualitzant els mòduls i fer-ho a temps, i també distingir millor els serveis prestats, com ha dit el company Viñuales.

També és important en aquest debat la consideració de que cal preservar la iniciativa social d'entitats que fa molts anys que presten el servei conjuntament amb altres serveis socials i que, segons el model escollit, podria provocar la seva desaparició. La internalització representaria la creació de noves places de funcionaris similars a les places de lletrats de la Generalitat, però com que creiem que la gestió publicoprivada per mitjà de concerts funciona millor que la pública, no hi som favorables; però com que el que es proposa és fer un estudi, no ens hi oposarem.

La constatació ja és el que existeix actualment, no només a casa nostra, sinó, com ja he dit, als països del nostre entorn. El que cal és millorar la col·laboració amb el CICAC i avaluar millor els resultats i prestacions que s'hi donen.

Pel que fa a l'esmena que ha presentat Junts per Catalunya, incorporant per addició un nou punt 1 bis, agraïm al grup proponent que l'hagi acceptat. El que hi posem de manifest és la paralització del pacte nacional per la justícia, que va ser impulsat al novembre, per un acord majoritari d'aquest Parlament –el 4 novembre del 2022– i per un acord del Govern del 5 de juliol del mateix any, i es va constituir una taula, amb la participació del president Aragonès, la consellera Ciuró i més de seixanta entitats, per fer una justícia més àgil i propera al ciutadà, potenciant la mediació, la digitalització i l'ús del català en l'àmbit de la justícia.

Volem que aquest Parlament, amb coherència amb el que ja es va decidir fa més d'un any, insti el Govern a reprendre sense dilacions el pacte, reunint la taula i iniciant els treballs dels grups de treball en els propers mesos. En definitiva, a donar compliment a un mandat d'aquesta cambra i a un acord del Govern. La justícia és molt millorable al nostre país i el pacte és un bon espai per parlar-ne, repensar-la amb els actors polítics i del sector amb tota la seva amplitud. Seria una oportunitat perduda no reprendre aquest espai de diàleg que tant consens va generar en aquesta cambra la seva creació. I mantinguem les actuacions acordades de quan es va fer el traspàs de responsabilitats amb la nostra sortida del Govern. I per això em congratulo de lo que estem sentint aquests dies, i ahir mateix al Parlament, de buscar consensos i punts de trobada entre independentistes.

En matèria de justícia gratuïta, continuem amb l'esforç inversor incrementant el que s'hi destina mitjançant els pressupostos i promovent la mediació i els procediments alternatius de resolució de conflictes, la retribució adequada dels professionals que hi treballen, tant els advocats i procuradors del torn, com també els del personal de mesures alternatives i del servei d'acompanyament a les víctimes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Ens trobem aquí i debatem aquesta moció que ha presentat el PSC, el company Viñuales, relativa a l'estat del personal de Justícia, i sempre és necessari parlar de justícia i sobretot agrair la tasca que realitzen tots els treballadors i totes les treballadores que es dediquen a aquest àmbit, i a tots els operadors jurídics que hi actuen. Així que aprofitem per agrair tota la tasca que fan cada dia a tot el personal.

I pel que fa a la justícia –sempre ho hem dit i avui ho torno a repetir–, nosaltres apostem per una justícia com a funció social de primer ordre, un servei públic essencial i apostem –que, de fet, la moció ho diu– per una justícia restaurativa que tingui en el centre les víctimes, una justícia que estigui impregnada per la perspectiva de gènere i que sigui una justícia veritablement feminista.

I ara, ja entrant en el contingut de la moció, es fa referència a dos col·lectius. Per una banda, els treballadors i treballadores de mesures penals alternatives i servei d'acompanyament del delictes, i els advocats i advocades del torn d'ofici. Pel que fa als treballadors i treballadores de mesures penals alternatives i servei d'acompanyament del delictes, cap dubte que es tracta d'un servei imprescindible, essencial i de primer ordre. El company Rubén Viñuales ja feia aquesta definició de la història, en quin punt es trobaven aquests serveis, no?, i és que sabem que des de fa més de quinze anys aquest servei ha estat externalitzat i el realitzen entitats del tercer sector amb un alt nivell de professionalitat. I, al mateix temps, el servei d'acompanyament de víctimes del delictes ja va ser creat i externalitzat el 2018, per donar simplement una resposta ràpida a l'important augment de demanda que es va produir amb l'impacte de l'estatut de la víctima del delictes.

Aquesta prestació de serveis, fins a dia d'avui, ha fet aquesta fórmula de contractació de serveis, i el que ara hem de fer és una reflexió de com poder millorar aquest procediment, sobretot de contractació cap als treballadors i les treballadores, cap a l'estabilitat d'aquest servei i que no quedi subjecte sempre a la tramitació periòdica dels contractes. I, de fet, ja es comentava que el Departament de Justícia, Drets i Memòria està estudiant actualment, explorant altres modalitats per poder continuar oferint uns serveis òptims i eficients a la prestació d'aquest servei. Entenem la complexitat de la matèria, però necessitem que continuï sent un servei d'excel·lència, i sobretot per les condicions dels treballadors i les treballadores que s'hi dediquen cada dia.

I, pel que fa al torn d'ofici, parlem de justícia..., d'assistència jurídica gratuïta, parlem de torn d'ofici i tota la tasca que fan els companys advocats i advocades que s'hi dediquen. Com ja saben, a l'Estat espanyol, el model de prestació d'aquest servei d'assistència jurídica gratuïta és de manera externalitzada, a través dels col·legis de l'advocacia i de procuradors. I nosaltres, durant tots aquests anys, hem intentat que sigui un servei de qualitat i, de fet, així ho demostra la implicació que tenen els advocats i advocades que cada dia s'hi dediquen perquè sigui un servei d'excel·lència i, sobretot, per garantir la igualtat d'oportunitat entre tota la ciutadania quan arriba a la justícia, i és la defensa i assessorament de qualitat del justiciable.

De fet, volem esmentar que el pressupost de la Generalitat de 2023 va augmentar la inversió destinada a assistència jurídica gratuïta en un deu per cent, que representa un augment superior a la mitjana total del departament, amb aportació directa de la Generalitat. I, de fet, segons l'Observatori de Justícia Gratuïta, el pressupost d'assistència a Catalunya és actualment el més alt de tot l'Estat. I, tanmateix, com s'ha dit avui aquí, el departament hi continua treballant, en la línia de millorar aquesta prestació de servei. Ara veiem les reivindicacions que estan duent a terme els companys i companyes del torn d'ofici, perquè s'han de revisar els mòduls, perquè s'han d'incloure altres actuacions i, per tant, cal treballar en aquest sentit per fer-ho possible i per dignificar també les condicions dels advocats i advocades del torn d'ofici.

I ja, per últim, volem agrair al diputat Viñuales l'entesa per arribar a acords no només en aquesta moció, sinó durant tot aquest temps a la Comissió de Justícia i també a les mocions que ha presentat al Ple. Ha sigut un plaer poder negociar i sempre arribar a acords i, com que a més ha acceptat la majoria de les nostres esmenes, nosaltres hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. En esta moción del PSC, entendemos que hay cuatro asuntos sobre los que nos queremos centrar. En primer lugar, empecemos por lo fácil: abogados del turno de oficio, puntos 4, 5, 6 y 10 de su moción. Todo el apoyo de nuestro grupo parlamentario a las reivindicaciones de los abogados del turno de oficio, que las han enviado también a todos los grupos parlamentarios de este Parlamento. Usted es abogado, ha hecho turno de oficio, señor Viñuales; también lo es el candidato de VOX a la alcaldía de Tarragona, que va a ser su compañero en el consistorio. Yo he tenido la oportunidad de coincidir con ambos cuando era letrado de la Administración de justicia en el Juzgado de Instrucción número 4 de Tarragona.

Por tanto, usted y yo sabemos el trabajo que desempeñan los abogados de oficio. Sabemos que muchas veces ha sido muy poco valorado por la Administración y sabemos también las carencias retributivas que tienen muchas de las actuaciones del turno de oficio. Por tanto, todas estas propuestas se las vamos a votar a favor.

Yo por otra parte también me quiero referir al primer punto de su moción, que, hombre, es una perogrullada, ¿no?, una frase grandilocuente, que está muy bien para su lucimiento personal, señor Viñuales, pero que es algo obvio en lo que todos estamos de acuerdo. Que la justicia no es un gasto, es una inversión, una política social en mayúsculas y una herramienta para igualar a la sociedad. Pues claro, fin, votaremos a favor.

El problema es que ustedes lo que dicen no lo practican, porque los socialistas... La justicia no sirve para igualar a la sociedad, sirve para beneficiar a unos pocos, a estos señores de aquí, a sus socios golpistas a los que primero indultan y luego les modifican el Código penal a la carta para garantizarse la permanencia en el poder. Y eso no es aplicar la justicia a todos por igual, eso es usar la justicia para garantizar justamente privilegios a sus socios separatistas.

Tampoco parece muy ético que el Partido Socialistas hable de justicia como una política en mayúsculas, cuando resulta que no solamente los han indultado; han suprimido la sedición; han rebajado la malversación; han pisoteado los derechos fundamentales de los españoles con dos estados de alarma declarados inconstitucionales; han colocado a su ministra de Justicia, Dolores Delgado, como fiscal general del Estado; han intentado controlar el cien por cien de la justicia del Consejo General del Poder Judicial; han controlado el Tribunal de Cuentas; han metido en el Constitucional a dos socialistas de carné, a Conde Pumpido, el del polvo del camino y las togas, a Juan Carlos Campos, exministro de Justicia, en fin, todo para controlar el Tribunal Constitucional y avalar las cesiones al separatismo.

Señor Viñuales, todo esto no es ni justicia en mayúscula ni justicia en minúscula, esto es arrastrar la justicia por el barro, que es lo que suelen hacer ustedes, los socialistas. (*Aplaudiments.*)

Y, miren, otro tema –otro tema–: el asunto de la justicia restaurativa, a la que dedica el punto segundo de su moción. Aquí seré muy breve: no se lo vamos a votar a favor. No creemos en su concepto de justicia restaurativa, si la justicia restaurativa consiste en indultar a delincuentes golpistas que ni se han arrepentido ni han pedido perdón a la sociedad española. Porque nosotros, magnanimidad, toda; pero la justicia, desde luego, si no hay arrepentimiento y no hay petición de perdón por parte del delincuente, no es justicia. Lo que es es una falta de respeto a las víctimas y a la sociedad española.

Mire, en relación con el sistema de medidas penales alternativas –puntos 3, 7, 8 y 9 de su moción–, también un apunte: medidas penales alternativas, sí; están previstas en el Código penal. Medidas penales alternativas para violadores y pederastas, no. Para violadores y pederastas, cumplimiento íntegro de las penas de prisión. Porque es sabido que para la izquierda y los socialistas las cárceles son un reducto del pasado, usted algo parecido ha dicho hoy en su intervención. Las penas de prisión se tienen que sustituir por penas más laxas, y han soltado a violadores a través de una nefasta ley del Congreso, como la ley del «solo sí es sí».

Desde luego, nosotros en VOX pensamos que a los agresores sexuales lo que hay que hacer es imponerles las penas de prisión más extensas posibles. Y es que de haberse hecho así se habrían evitado, pues, dramas como la terrible violación de Igualada, en la que el violador ya había violado a su hermana de siete años con anterioridad. Y se le aplicó un programa de estos buenistas, de medidas penales alternativas; volvió a estar en la calle y cometió esa terrible violación que podíamos haber evitado.

Mire, una política criminal seria, desde luego, ha de mirar por las víctimas y no por los delincuentes, y de este modo habríamos evitado este drama terrible.

En cuanto al personal de medidas penales alternativas, nosotros no somos partidarios de internalizarlo, porque no son personal penitenciario. Sí somos partidarios, en cambio, de que se estudie la fórmula para mejorar sus condiciones laborales y sus condiciones económicas, que, desde luego, es algo que hace falta.

En definitiva, como valoración general de su moción, señor Viñuales, pensamos que no se trata de hacer grandes frases grandilocuentes, mociones de cara a la galería, sino de hacer políticas serias para perseguir el delito, para proteger a las víctimas y no a los delincuentes y para mejorar de verdad el funcionamiento de la justicia y de sus trabajadores.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bon dia, diputats, diputades. Nosaltres anunciem que votarem quasi favorablement a tots els punts de la moció. El senyor Viñuales es referia a la Constitució espanyola; prefereixo citar Émile Zola, jo, que diu: «No hi ha felicitat si no és en la justícia.» Efectivament, la justícia és molt important, perquè en últim terme és el que assegura la felicitat de les persones i viure, efectivament, com es diu, en una societat més igual.

Hi ha dos pilars fonamentals a la moció, que són el tema de les mesures penals alternatives i el servei d'acompanyament a la víctima i l'assumpte relatiu a l'assistència del torn d'ofici.

Compartim plenament la importància del programa de mesures penals alternatives i el servei d'acompanyament a la víctima. Aquí a la moció es qualifiquen textualment de servei essencial; totalment d'acord. Com s'ha comentat, hi ha hagut un increment en recórrer a aquest sistema, perquè hi ha un ampli consens en que deixar que la gent caigui a la presó és el pitjor que pot passar. I, per tant, estem d'acord amb que és un servei essencial i, per tant, els professionals que estan prestant aquest servei l'han de prestar amb totes les garanties. I això vol dir rebre una retribució adequada, no estar subjectes a aquest *burnout* laboral, a aquest estrès constant en el que es veuen aquests professionals.

Llavors, clar, veiem el punt concret en el que vostè es fixa per donar resposta a això, i aquest objectiu, no?, que diem que compartim queda significat en el fet d'iniciar els estudis per internalitzar el personal de mesures penals alternatives. Senyor Viñuales, vostè mateix comparteix que és un servei essencial, imprescindible, necessari. No cal que iniciem els estudis per a res. Ja està clar el que cal fer; el que cal fer és fer la passa endavant i, d'una vegada per totes, internacionalitzar..., internalitzar –perdó– el personal de mesures penals alternatives.

Per tant, en aquest punt, doncs, no sé quina posició acabarem..., tal, però que quedi clar que la nostra posició és de ple suport a aquest servei i que aquest servei ha d'estar prestat per part de l'Administració de forma directa.

I pel que fa a la pota del servei del torn d'ofici, nosaltres creiem que avui ser lletrat del torn d'ofici acaba sent un autèntic acte de militància, que ja no es pot carregar més a les espatlles dels lletrats i lletrades adscrites al torn d'ofici el donar un servei de justícia adequat i en condicions, i que avui en dia l'absolutament mala retribució que pateixen aquests professionals fa que únicament es puguin limitar a una actitud reactiva, no?, de donar resposta als casos que els hi són designats i no poder treballar de forma més global, participant en espais, en fòrums, construint noves línies en la defensa dels drets humans, perquè la situació que han d'afrontar aquests professionals, que han vist retallades les prestacions en els últims anys, és d'autèntic escàndol. Per exemple, 243 euros per la instrucció d'un judici sumari o 222 euros per un judici sumari en el que a algú li poden estar demanant deu anys de presó. Jo crec que totes convindrem que aquesta retribució és absolutament insuficient. Cent cinquanta euros per fer un recurs d'apel·lació. Seixanta-nou euros per tramitar un recurs d'estrangeria, on a algú li estan sol·licitant la petició d'expulsió del territori de

l'Estat espanyol, on té tota la família extensa i té una vida arrelada –seixanta-nou euros.

Per tant, cal posar fil a l'agulla d'una vegada per totes per actualitzar els barems, que s'han d'actualitzar no a través de l'IPC, sinó pujant de forma molt important tots els mòduls del torn d'ofici. S'han d'incloure... Vostè es referia a les entrades i registres, que poden durar cinc hores, un matí i pels que no es cobra absolutament res. S'han d'incloure totes aquestes actuacions: entrades i registres, desplaçaments per fer..., jo què sé, és que n'hi ha tantíssimes que no podríem acabar.

Què, també, s'ha de fer? Donar garanties. En temes de maternitat, en temes de vacances, els advocats es veuen en una absoluta desprotecció. També posar el focus en assegurances mèdiques per a aquest col·lectiu. I una cosa que diu la moció que semblaria que és sobrer, parla de que els advocats del torn d'ofici siguin reconeguts i valorats per l'Administració. Això que sembla una cosa tan òbvia, doncs, efectivament, no ho és, i s'ha d'exigir. Perquè el que s'exigeix és respecte, respecte per part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, per part dels jutges i fiscals i per part de tota la resta de l'Administració, perquè...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps.

Montserrat Vinyets Pagès

...a data d'avui ja no s'està donant aquest respecte degut a aquests professionals. Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, bé, ens trobem amb una moció que tracta bàsicament sobre l'estat del personal, de les millores laborals del món de la justícia, les quals entenem, des del nostre grup parlamentari, que van en la línia de tenir una millor justícia al nostre país, de més qualitat, com vostè, senyor Viñuales, diu, que sigui no vista com una despesa, sinó com una inversió.

I, per tant, evidentment, compartim tots els punts de la moció i ja li avanço que l'hi votarem de manera favorable, perquè pensem que una justícia moderna, una justícia del segle XXI, ha d'incloure aquestes millores laborals, i, evidentment, ha de ser una justícia restaurativa i que faci també un bon acompanyament de la víctima.

La moció bàsicament se centra en dos aspectes importants per fer possible que aquesta justícia avanci. Per una banda, tot el que fa referència al torn d'ofici; per tant, als advocats i advocades d'ofici. I, en segon lloc, tot el que fa referència al personal, als treballadors i treballadores dels programes de les mesures penals alternatives i al servei d'acompanyament de la víctima, que evidentment són serveis essencials per a què funcioni aquesta justícia.

Amb relació al torn d'ofici, diguem-ne, que és el primer bloc, és evident i també compartim que són una peça clau per garantir l'estat de dret al conjunt dels ciutadans i ciutadanes, i que, per tant –ja ho han dit tots els diputats i diputades que m'han precedit–, s'han de revisar els mòduls, s'ha de revisar allò que es paga, allò que no es paga. I, per tant, entenem i donem suport a aquest canvi efectiu del conveni de col·laboració que existeix entre el Departament de Justícia i el Col·legi d'Advocats i Advocades de Catalunya. I, per tant, entenem que com a Parlament volem donar suport a que hi hagin canvis en la millora de tot el que fa referència als advocats i advocades d'ofici.

I, per altra banda, en el segon bloc, bàsicament, la moció fa referència al programa de mesures alternatives i al servei d'acompanyament de la víctima. També ho hem dit, i ho diu la moció, que l'any 2018 es va externalitzar. I aquí és evident que

això el que ha suposat és una important precarització salarial de la plantilla, formada per professionals altament qualificats, i que també hem de recordar que majoritàriament són dones.

I aquí les treballadores han denunciat –han fet diverses vagues en aquests últims anys–, parlant d'inseguretat física, psicològica, en tot el que fa referència al seu treball. S'ha registrat també un increment important del nombre de persones assistides amb problemes de salut mental o de consum de substàncies estupefaents, i per això també reclamen altres qüestions, com protocols d'actuació per poder atendre adequadament les persones amb qui treballen.

Per tant, aquí entenem també que és molt important caminar cap a aquesta internalització del personal de mesures alternatives. Entenem que quan vostès posen a la moció «iniciar els estudis» és per a fer-ho possible i, per tant, que l'objectiu és aquest; per això hi donarem suport. I també que, mentre no arribi aquesta internalització, el que cal és millorar les condicions laborals que a hores d'ara tenen; i també, en aquest sentit, mitjançant la convocatòria de noves licitacions i no esgotant les pròrrogues actuals.

Per tant, des del nostre grup parlamentari, li donarem suport. I també acabo dient que entenem l'esmena que s'ha presentat per un altre grup amb relació al pacte nacional de la justícia, que també compartim que s'haurien de reprendre els treballs per a fer-lo possible, atès que va ser un acord majoritari aquí al Parlament.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats. Senyor Viñuales, gràcies per la seva intervenció i enhorabona pel seu resultat a les eleccions locals. Jo crec que és una bona notícia, si més no per al constitucionalisme a Catalunya.

I, d'altra banda, m'agradaria dir un parell de coses sobre la seva moció. En general, nosaltres estem d'acord amb el plantejament general de la moció, tot i que hi ha alguns elements en els quals creiem que incorren vostès en un excés de bonisme, en un excés del que alguns, en teoria política, han anomenat «pensament *alicio*», d'*Álicia en el país de les meravelles*, perquè no tot el que vostès plantegen és practicable en l'actual conjuntura política que vivim a Catalunya.

I, evidentment, la justícia és una part fonamental d'un estat social, d'un estat democràtic de dret. I, per desgràcia, a la nostra comunitat la justícia ha estat massa vegades rebregada pels poders públics, massa vegades menystinguda pels poders públics i concebuda gairebé com un escull en el propòsit d'aconseguir determinats objectius polítics.

Per això nosaltres som partidaris de dignificar la política, de prestigiar la política. I aquesta moció, en efecte, va en la línia, precisament, de donar eines, de donar instruments a l'àmbit judicial i als actors, els diferents actors que conformen el nostre sistema penal i el nostre sistema judicial, per poder donar resposta a aquesta necessitat d'equitat en la justícia que tenim els ciutadans.

Un element fonamental em sembla, precisament, la voluntat que vostès expressen en aquesta moció de dignificar les condicions de feina, de treball, dels advocats del torn d'ofici, un dels grans oblidats de la nostra justícia. I que hem de tenir present que Espanya és un dels països en els quals hi ha més casos que acaben en el torn d'ofici, i això hauria de ser tingut en compte per l'Administració de justícia al conjunt d'Espanya i concretament a la nostra comunitat.

En aquest sentit, és evident que la retribució dels advocats del torn d'ofici a Espanya està molt per sota de la mitjana europea, i, per tant, no s'està donant un trac-

tament just a un dels pilars fonamentals del nostre estat de benestar i del nostre estat social.

D'altra banda, hi ha alguns aspectes d'aquesta moció que ens semblen, com li deia, massa benpensants, com, per exemple, pel que fa a la voluntat de reactivar aquest pacte, que es deia quan vostès van plantejar la moció «pacte català per la justícia» i ara ha mutat, s'ha convertit en «pacte nacional per la justícia». Més enllà de les qüestions estrictament nominalistes..., no cauré en un nominalisme excessiu, però, evidentment, les paraules tenen la seva importància, i la pretensió de convertir en nacional qualsevol pacte que es prengui en el si de la nostra comunitat moltes vegades genera una lògica incomoditat en una part dels actors que han de tenir presència en els acords de consens en el conjunt de Catalunya. Jo crec que això s'ha de tenir present.

I s'ha de tenir present també l'actitud que ha tingut el partit de govern, l'actual partit de govern, envers la justícia. La criminalització, la demonització moltes vegades del sistema judicial, dels nostres jutges i fiscals, ha estat un dels grans problemes que ha tingut la nostra comunitat en termes de seguretat jurídica, en termes d'estabilitat política. I això ha generat un clima, un estat d'opinió contrari als jutges, que crec que és imprescindible que entre tots rescabem la dignitat dels jutges de la nostra comunitat i del conjunt del nostre país. Per això jo tinc els meus dubtes. Senzillament, som escèptics quant a la necessitat de reactivar aquest pacte en els termes en els quals Esquerra Republicana, Junts per Catalunya o la CUP, per exemple, puguin tenir a la ment per tirar endavant aquesta proposta.

Per a la resta, doncs estem absolutament d'acord amb la necessitat de millorar les condicions de feina dels professionals de la justícia. No tenim gens clara la pretensió d'internalitzar el personal de mesures penals alternatives. Creiem que hem de preservar i respectar, diguem-ne, també les condicions del personal de justícia, del personal intern, del personal propi del sistema de justícia, la qual cosa no vol dir que no dignifiquem les condicions també del personal, diguem-ne, que està prestant servei també com a complement al conjunt del sistema penal. Estem bastant d'acord, en general, amb els punts 9 i 10. Creiem que és imprescindible millorar de manera immediata i complementària les condicions laborals del personal dels serveis de mesures penals alternatives. I, en tot cas, esperem que aquesta proposta serveixi també per generar més respecte cap al personal de Justícia i, en general, cap al sistema judicial espanyol.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición a esta moción presentada por el Partido Socialistas de Cataluña; una moción que, entre otras cosas, va de mejoras en el ámbito de la justicia, y nosotros, en lo que se refiere estrictamente a las mejoras que se predicen de esta moción, pues vamos a votar a favor.

Efectivamente, en la justicia, el catálogo de necesidades me atrevería a decir que es casi infinito, son muchas las necesidades que se requieren en el ámbito de la justicia. Pero, en concreto, la moción nos ofrece dos mejoras que creemos que son importantes. Por un lado, la mejora de las condiciones laborales del personal adscrito al servicio de medidas penales alternativas y de acompañamiento a la víctima, que compartimos que, efectivamente, son necesarias esas condiciones laborales. Y, por el otro, encontramos ya una reivindicación que casi es histórica de los abogados y procuradores adscritos al turno de oficio, que demandan un funcionamiento del turno de oficio acorde a las nuevas necesidades que plantea el sistema. Es un sistema absolutamente obsoleto y, por lo tanto, los abogados del turno de oficio lo que están pidiendo es que se actualice ese sistema.

Y, por otro lado, pues también, evidentemente, el sistema de indemnización de módulos, que es un sistema absolutamente desfasado, fuera de mercado. Los abogados y procuradores del turno de oficio hacen un trabajo magnífico, que, lamentablemente, pues no va acompañado de unas indemnizaciones justas. Por tanto, nosotros estamos a favor de mejorar esos módulos, esas indemnizaciones tanto de los abogados y procuradores del turno de oficio, y, por lo tanto, votaremos a favor.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Té la paraula el diputat no adscrit senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Totalmente a favor de apoyar las condiciones de los abogados del turno de oficio: nuevos juzgados, mejores medios para los profesionales del sector.

Dicho esto, resulta hasta divertido, pues, ver al Partido Socialistas presentándose como el gran paladín de la justicia cuando tienen a todo –todo, todo– el sector en contra. No hay un solo sector de la justicia en España que no se haya manifestado contra la ministra de Justicia. Faltan jueces, justicia lenta, toneladas de asuntos pendientes, funcionarios con una carga de trabajo insoportable, que ahora también están en huelga, y una politización brutal, ¿no? Se agradece el intento del gran diputado Rubén Viñuales, pero no cuela, Rubén –no cuela. No nos creemos que te preocupe tanto esto.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Rubén Viñuales Elías.

Rubén Viñuales Elías

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies als companys i companyes que han votat a favor, i als que no, també.

Miri, al company de VOX. «Lucimiento personal», dice. Bueno, pues nosotros creemos que la estética no está reñida con la eficiencia. Si lo ponemos bonito, pues lo ponemos bonito. Pero arrastrar la justicia –que usted dice que hacemos nosotros– por los suelos es decir que van a derogar todas las leyes que suponen avances sociales, y que han dicho que si gobiernan España van a hacer; es negar la violencia de género y decir que van a derogar la Ley orgánica 1/2004, eso es arrastrar la justicia por los suelos. O cuando ustedes vulneran, día sí, día también, derechos fundamentales como el artículo 14 de la Constitución del principio de igualdad, ¿no?, y la no-discriminación por razón de origen, sexo, raza, credo, etcétera; eso es para nosotros arrastrar la justicia por los suelos. Y me duele viniendo de una persona como usted, que es jurista –me duele especialmente.

Miren, nosotros..., nosaltres creiem en una justícia restaurativa. I tant que sí! I tant que ho creiem! Perquè sabem com funciona. Però també és fallaç –i qualsevol que hagi llegit una mica al respecte de la justícia restaurativa...– que sigui per qualsevol delictes. En delictes greus no s'aplica la justícia restaurativa en aquest sentit, a no ser que sempre hi hagi aquesta voluntat de la víctima. Perquè a vegades, senyor Macián, vostè no pensa en la víctima. Hi ha víctimes que ho volen, que volen precisament això, volen aquesta justícia, perquè el sistema punitiu, per si mateix, no els sacia, no és el que realment necessiten. Això, vostè no ho pensa mai.

Respecte a que tothom s'ha manifestat contra la justícia, en aquest cas contra el ministre..., pues, señor Gallego, que yo sepa, llegamos a acuerdos, conseguimos mejorar las condiciones de los trabajadores y trabajadoras de la Administración de justicia. Y no recuerdo si algunos partidos que han gobernado este país han conseguido tales hechos. Así que muy orgullosos de la gestión. Y no, nosotros no politizamos la justicia. Lo que hacemos es invertir en justicia precisamente para que sea un derecho social en mayúsculas.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 16 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de la família i la infància

302-00290/13

El setzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de la família i la infància; presentada pel Grup Parlamentari de VOX a Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada Mònica Lora Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bien, en el Pleno anterior denunciábamos la situación de las familias en Cataluña y tuvimos la oportunidad de dejarlo claro y dejarle claro al *conseller* de Derechos Sociales que necesitamos que se apueste con determinación por la familia. Y su respuesta fue muy decepcionante.

Hoy, más que nunca, se necesita reforzar la protección de la familia, de la infancia y la natalidad. ¿Por qué? Pues porque tenemos una población que envejece a pasos agigantados. La natalidad está en caída libre. Y, de hecho, estos últimos cuatro años ha disminuido un once por ciento en Cataluña.

Y mejorar las cifras de natalidad no debería ser una cuestión de izquierdas o derechas. Es algo que nos involucra absolutamente a todos, porque de lo contrario, vamos a ser testigos de cómo se destruye el sistema de bienestar. Por eso, necesitamos urgentemente contar con medidas de apoyo económico directo o indirecto para acompañar y ayudar a las parejas que quieren tener un hijo. Y en esta línea proponemos que se introduzcan ayudas y deducciones fiscales en el tramo autonómico del IRPF para mejorar la conciliación, sufragar los gastos de la escolarización, transporte, comedor escolar, entre otros, y atender, sobre todo, a las singularidades de las familias numerosas, porque ser familia numerosa debe ponerse en valor.

Pero no se trata ya solo de dar más dinero o de poner en marcha medidas fiscales, que también, sino de valorar a la familia e introducirla en todas las políticas públicas. Es fundamental poner a la familia en el centro de toda política pública, incorporando la perspectiva de familia para tener en cuenta todas sus inquietudes y necesidades y preocupaciones. Y es que queremos que en todas las administraciones el dinero público se emplee en lo que es realmente importante. Por eso urge suprimir de una vez por todas aquellas correas de transmisión de sus lobbys, como son, por ejemplo, la *conselleria* de Igualdad y Feminismos o la *conselleria* de Acción Exterior y, en su lugar, implementar la consejería de familia y natalidad.

Y no podemos hablar de políticas familiares sin hablar de conciliación. Y es que necesitamos una apuesta valiente por la flexibilidad horaria, la jornada intensiva, el teletrabajo, convenios con guarderías cercanas al puesto de trabajo y que se incentive a las empresas para que sean familiarmente responsables, porque ya basta de medidas parche y necesitamos políticas públicas efectivas para que las familias puedan sobrevivir y los padres no tengan que renunciar.

Y, por último, y no por ello menos importante, es necesario, ahora más que nunca, reforzar la protección a la infancia. Porque cuando uno de cada tres niños pasa hambre en nuestra región, necesitamos actuar con urgencia e invertir recursos y voluntad política para afrontar la situación de la pobreza infantil en Cataluña. Tampoco podemos seguir de brazos cruzados, viéndolas pasar, mientras crecen las adicciones a las pantallas y el consumo de pornografía es cada vez más precoz.

Y, en este sentido, les pedimos al Govern que dejen, de una vez por todas, de fomentar la pornografía entre menores, como con los programas del Coeduca't, o que dejen de entrometerse en la intimidad de los niños, que dejen de impedir a los pa-

dres que eduquen a sus hijos según sus convicciones y que dejen a los niños en paz, y empiecen a preocuparse realmente por la gravedad de la situación de la infancia y la familia en Cataluña. Y de esto va esta moción que hoy les presentamos desde el Grupo Parlamentario de VOX.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Judit Alcalá González.

Judit Alcalá González

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. Deien vostès a la seva interpellació prèvia al debat d'aquesta moció que s'ha de posar al centre del debat polític les preocupacions de les famílies a Catalunya. Deien també que la família i el benestar d'aquesta és el que veritablement importa als catalans i catalanes. Doncs, per què no donen suport a tota la política social que precisament va en aquesta línia? No com, per exemple, va ser la derogació de l'acomiadament per baixa mèdica o per l'ingrés mínim vital.

Com sempre, les seves mocions ni tan sols amaguen la seva visió de la societat, que és excloent, que és anacrònica i que també és discriminatòria. El Grup Socialistes i Units per Avançar entén la societat com el que és, una estructura social complexa, dinàmica i diversa, amb individus que necessiten solucions específiques als seus problemes. I aquestes solucions tenim tots plegats la responsabilitat en aquesta cambra de crear-les de forma..., amb polítiques concretes adaptades a cada realitat, a les familiars, a les col·lectives i també a les individuals. Per cert, les famílies, totes, tinguin la composició que tinguin, necessiten polítiques concretes per a elles, però no podem centrar el debat només, en la visió política catalana, en una forma d'estructura social.

Cada individu d'aquesta mateixa família necessita polítiques concretes. La visió de la família com a nucli irreductible i central del marc polític és una visió francament anacrònica en els temps hiperbòlics que vivim. Entendre el debat polític amb tot el que comporta com aquell que resoldrà les preocupacions diàries de la família és fer una comprensió francament pobre en aquest sentit.

El debat actual de la nostra societat ha de ser un debat multidisciplinari, un debat que arribi a totes les visions d'aquesta. En conseqüència, creiem que per crear polítiques que tinguin un impacte real en la ciutadania no podem situar només el focus en un model únic de família, necessitem abordar els conflictes i preocupacions de totes les estructures i col·lectius, les grupals, les individuals, sense un estàtic i rígid esquema preestablert.

No compartim la seva visió de família i, per tant, no compartim el seu anacronisme en aquest sentit. Votarem en contra d'aquesta moció.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, bon dia a tots i totes. Gràcies, vicepresidenta. Com podem veure, una moció més, no?, de l'extrema dreta, de falses preocupacions i plena de contradiccions. Vostès venen aquí avui a parlar de les famílies. Ens preguntem: de quines famílies parlen? De quines famílies parlen vostès? Si vostès neguen acceptar la gran majoria de les famílies d'aquest país.

Vostès no reconeixen les famílies d'origen divers o famílies migrades. Exemple: la meua família vostè, evidentment, no la reconeix. Tampoc no reconeix les famílies LGTBI o famílies monoparentals. De fet, no reconeix cap tipus de família que no

s'assembli a la de vostès. Com gosen, llavors, proposar polítiques amb perspectiva familiar si no són capaços ni tan sols d'acceptar la diversitat de la nostra societat?

L'única cosa que saben fer des de l'extrema dreta és alimentar l'odi i discriminació entre les persones. Són un perill per a tothom: un perill per a les dones, un perill per a les persones LGTBI, un perill per a les persones migrades; en definitiva, un perill per a tota la conquesta de drets democràtics que aconseguim i lluitem dia rere dia.

Com deia, una moció més de l'extrema dreta que proposa disbarats, com vostè ha dit, com dissoldre la conselleria d'Igualtat i Feminismes o la conselleria d'Exteriors, que per nosaltres, evidentment, són pilars, perquè una ha de conèixer i ha de mostrar al món els interessos, també, dels catalans i les catalanes, i l'altra, evidentment, que per a nosaltres també és molt important, perquè és lluitar contra les violències masclistes, contra el racisme que vostès fomenten, el feixisme, lluitar per tota l'equitat de gènere que vostès, evidentment, neguen, pels drets humans que vostès tant destrueixen, i, en definitiva, per la igualtat de tracte de totes les persones, de totes les ciutadanes del nostre país.

Miri, senyora Lora, realment li preocupa la baixa natalitat? Saben quina és una de les principals causes de la baixa natalitat? Doncs la impossibilitat de poder establir-se de manera independent fora de la casa dels pares a causa de la precarització laboral, o la dificultat, per exemple, per adquirir un habitatge digne, o la desigualtat social lligada al poder adquisitiu de les persones; una desigualtat que vostès volen perpetuar amb les seves polítiques neoliberals.

Nosaltres ho tenim molt clar i no ens cansarem de dir-ho: continuarem davant de l'extrema dreta, aquí i arreu. A nosaltres, contra el populisme, contra les desigualtats que vostès fomenten, contra la lluita entre veïns i veïnes que vostès volen fomentar en els nostres barris, ens hi tindran sempre. Des d'Esquerra Republicana, no al feixisme, no al racisme, no a la discriminació i no a l'extrema dreta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Judit Guàrdia i Torrents.

Judit Guàrdia i Torrents

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades, ens trobem davant de la primera moció de VOX després de les eleccions municipals, amb una evidència: l'auge de l'extrema dreta a Espanya. A Catalunya també, però no tant. Tot i així, aquestes eleccions sempre acaben demostrant una altra evidència: la particularitat de Catalunya en aquest sentit.

Ens trobem amb una moció que parla de la protecció de la família i la infància. I, certament, la família i el seu benestar és la principal prioritat del noranta per cent dels catalans. I no només això, sinó que la llei de suport a les famílies del 2003 en valora l'aportació, el progrés, la cohesió i la solidaritat socials. És, doncs, important per a les persones i per a la societat.

Miro la meua, de família, que és una família nombrosa formada pel matrimoni i els fills, però també miro al meu voltant i veig molts altres models de famílies: parelles de fet, monoparentals, LGTBI, múltiples, reconstituïdes, interculturals, exteriors, etcètera. I miro els meus fills i penso que no sé com serà la seva família, però sé que triïn la que triïn la respectaré, perquè el respecte és la base, qualsevol tipus de respecte.

Quan vostès parlen de dissoldre el Parlament, tancar TV3, de les guinguetes, de les xorrades i els deliris ideològics i perles per l'estil ho fan des de la més gran manca de respecte institucional i personal. Pensen en tots els models de família en aquesta moció?

Al punt 3 parlen de la creació de la conselleria de família i natalitat, però el punt continua i és aquí on se'ls veu el llautó, perquè diuen: «Suprimir les conselleries

d'Igualtat i Feminismes i d'Acció Exterior i Unió Europea.» En realitat no volen crear ni construir, sinó que volen suprimir, destruir.

Per què cal la conselleria d'Igualtat i Feminismes? Per aplicar la perspectiva de gènere i la perspectiva de la igualtat de tracte i la no-discriminació, l'antiracisme i els drets humans en totes les polítiques del Govern de la Generalitat; també en les de família.

Pel que fa a la conselleria d'Acció Exterior, no m'hi estendré, perquè en aquest Ple tant el diputat Rius com la consellera Serret n'han parlat a bastament. Sembla que no en tindrien prou amb dissoldre el Parlament, sinó que el que voldrien és anul·lar Catalunya.

Al punt 8, sobre la protecció de menors davant dels continguts inapropiats per a la seva edat, la seva proposta és formació per a famílies i educadors sobre eines de bloqueig i filtre. Junts, aquest mes de maig, va presentar al Congreso una proposició de llei orgànica per reforçar les mesures que restringeixen l'accés dels menors de setze anys a la pornografia. I aquí s'hi palesa el nostre posicionament. Quin és? El primer, traiem la responsabilitat als pares i als docents, que no són experts informàtics i un curset no els seria suficient, i, en canvi, passem la responsabilitat als directius de les plataformes de continguts audiovisuals, de manera que, si incompleixen l'obligatorietat de tenir mecanismes de control per evitar l'accés dels menors, se'ls pugui sancionar penalment o econòmicament. També demanem que es concreti com i quan implementar les mesures de control parental i de verificació d'edat. I, en tercer lloc, garantir, i no només fomentar, que aquests mecanismes de control parental el tinguin per defecte tots els dispositius. Sobretot, el que pensem, però, és que, més que mesures de control, el que cal és diàleg i educació; educar els fills en el bon ús de la tecnologia i de les xarxes. El nostre posicionament respecte al pin parental seria semblant.

Pel que fa a l'adquisició de llibres de text i de material escolar, vostès parlen de deduccions fiscals de l'IRPF, però no deixa de ser una mesura pensada només per a famílies obligades a fer la declaració de la renda. I, per tant, és una mesura que no assegura l'equitat social.

Finalment, com diu Xavier Rius, la ultradreta, encara que pretengui maquillar la seva imatge, és el que és. Per tant, nosaltres votarem en contra de tots els punts de la moció pel que he exposat i sobretot perquè Junts defensem el cordó democràtic i l'oposició frontal als seus posicionaments.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer Pareja des de l'escó.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies. Bon dia. Molt breument i simplement per traslladar el sentit de vot contrari.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Jessica González Herrera.

Jessica González Herrera

Gràcies, vicepresidenta. Quan em plantejava com enfocar aquesta moció, pensava que, un cop més, és, una mica, bastant tramposa. Parla de defensar la família. I fixeu-vos que podria ser una moció que elogiés el paper fonamental de la família, de les famílies –en plural–, com ja s'ha dit, com a forma d'organització social en clau comunitària per transformar la societat. Però a ningú se li escapa que, en realitat, el

que ens plantegen és un model únic de família, que, a més, va com a eina de control social.

Deien a la interpellació, parlaven de..., «la familia, como cimiento de la sociedad, está temblando, está en peligro.» La família no està trontollant, en absolut. És que vosaltres plantegeu una idea de família que nega tota la diversitat de famílies que existeixen i la llibertat de les persones, precisament, per formar tots els tipus de famílies o nuclis de convivència, segons com vulguin i amb qui vulguin.

I avui existeixen molts tipus de famílies i, tot i que totes elles haurien de ser iguals en l'accés als drets i comptar amb plenes llibertats, certament, algunes d'elles pateixen vulneracions, com és el cas de les famílies monomarentals, les famílies LGTBI. I si la perspectiva de família a les polítiques públiques té algun sentit és precisament per vetllar per l'accés equitatiu als drets de totes elles, cosa amb la que crec que vosaltres no esteu gens d'acord.

Parlàveu sobre natalitat, també, en la interpellació que fèieu la setmana passada. I al nostre país, evidentment, fa temps que preocupa la natalitat, el baix nivell de reemplaçament, que és el problema del sosteniment del sistema d'envelliment de la població. Qui pagarà les pensions, no?, ens preguntem com a societat.

Hi ha una cosa que m'ha sobtat, i és que vosaltres, que acostumeu a mantenir un discurs totalment catastrofista sobre el nivell de reemplaçament..., precisament, aquest nivell de reemplaçament o aquesta preocupació per la natalitat està més enfocada en una idea de construcció de pàtria, no? Perquè vosaltres aquest reemplaçament no l'accepteu per part de les persones migrants, per exemple, perquè en aquest cas només són delinqüents, però no es parla de com hi ha una aportació en aquest sentit.

I és que el desastre econòmic i social que va passar amb la pandèmia –i que, de fet, la caiguda de la natalitat a Catalunya i a la resta de l'Estat va començar el 2008– té una repercussió demogràfica. Ara mateix tenim les menors xifres de natalitat des de que van començar els registres el 1941. No és esperançadora, aquesta taxa de la natalitat, perquè amb aquest sistema socioeconòmic el futur tampoc ho és, perquè tenir un fill a dia d'avui és una elecció que compta amb molts factors en contra. El present totalment incert i precaritzat en el que vivim ens fa allunyar d'aquesta idea.

La cerca del benefici empresarial constant a costa de precaritzar la vida de les majories fa que avui dia ser mare o pare sigui un privilegi, i no hi haurà un augment demogràfic si la gent no té les seves condicions materials cobertes. I això, en aquest sistema capitalista deslligat, és cada dia més difícil. D'això, per descomptat, no en parla aquesta moció, tot al contrari. El que han fet, des del grup parlamentari que presenta aquesta moció, és votar en contra del salari mínim interprofessional, és votar en contra de l'ingrés mínim vital i qualsevol tipus de mesura que en realitat millori les condicions familiars.

Vosaltres, curiosament, també en la interpellació parlàveu de «no podem anar accelerats per la vida, això no pot ser». Bé, benvingudes al decreixement, no?, benvingudes a aquest discurs que parla de que hem de decreïxer i no podem seguir creixent de manera il·limitada. Vosaltres parlàveu de donar suport a la maternitat i a la conciliació. En aquesta conciliació i l'estrès que produeix també demanàveu la corresponsabilitat de les empreses. Doncs benvingudes al discurs feminista de les economies de les cures, que és qui ha estat posant aquest tema en el centre durant els últims anys. I és que, evidentment, res està programat per a la cura de la vida ni dels recursos naturals, que són els únics elements necessaris. Vosaltres, que, de fet, sou negacionistes del canvi climàtic, en quin planeta voleu portar aquestes criatures al món? Perquè la qualitat de l'aire, i els nivells de contaminació i l'escalfament global, que a vosaltres no us importen en absolut, resulta que també són condicions per fomentar la natalitat. Però a vosaltres això us és igual.

Nosaltres votarem en contra de tota aquesta moció, no perquè estiguem en contra de la família, sinó de l'ús instrumentalitzador que es fa de les famílies i d'un model únic.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Bien, quiero empezar esta intervención haciendo un particular homenaje, no solo particular, sino del conjunto de mi grupo parlamentario, a una persona importante en mi vida política, una persona importante para la vida política de Cataluña, para la vida política de mi partido, que es Inés Arrimadas. Hemos sabido hace unos minutos, pues –que se ha anunciado públicamente, aunque no lo ha hecho ella personalmente–, que abandona la política. La situación de nuestro partido es una situación delicada, ciertamente, pero nuestro partido tiene futuro, tiene una importancia en Cataluña trascendental, que yo creo que Inés Arrimadas encarna mejor que nadie, probablemente junto con Albert Rivera.

Creo sinceramente, y por las reacciones que siempre ha suscitado el nombre de Inés Arrimadas entre los nacionalistas, que Inés ha sido una política de alcance histórico, una política que será siempre recordada por los constitucionalistas de Cataluña como el referente de la lucha contra el nacionalismo, de la lucha contra el populismo, de la lucha contra el identitarismo que, por desgracia, en Cataluña ha tenido un peso excesivo en nuestra vida pública. Por eso, su imagen, su referencia, genera, pues, reacciones de incomodidad en los diputados de la bancada nacionalista, porque ella representa la Cataluña abierta, la Cataluña libre, la Cataluña cosmopolita, la Cataluña que se aleja de la exclusión identitaria que algunos han pretendido imponer.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputat, cap problema a fer referències a ningú, però hauria d'anar tornant a la qüestió de la moció.

Ignacio Martín Blanco

Té tota la raó, presidenta. Acabo, disculpi, i no vull desatendre les seves..., desoir les seves indicacions, però jo crec que és important reconèixer la figura d'una persona que, a més, encarna millor que ningú la Catalunya bilingüe, la Catalunya que naturalment defensa el català, l'espanyol i els fa servir amb absoluta naturalitat i, per tant, tot el meu agraïment per Inés Arrimadas, del meu grup parlamentari i meu personal. *(Alguns aplaudiments.)*

Dicho, lo cual, yendo a la moción que nos presenta el Grupo Parlamentario de VOX, la verdad es que, en general, lo que propone el Grupo Parlamentario de VOX me parece, nos parece razonable, en la medida en que España es un país con un problema de natalidad acuciante, un problema de natalidad galopante que pone en riesgo la propia sostenibilidad de nuestra sociedad, la propia sostenibilidad de nuestro sistema de pensiones y de nuestro estado democrático y de derecho. Por tanto, me parece, sí, un tema central, un tema importante, un tema sobre el que no podemos banalizar.

Fomentar la natalidad desde los gobiernos me parece una exigencia existencial de una sociedad que quiera asegurar su perdurabilidad en tiempo. No me parece un objetivo menor, ni me parece un objetivo reaccionario, como algunos han dicho, ni rancio ni nada que se le parezca. Al contrario, me parece absolutamente progresivo, por no decir progresista –en todo caso, no relacionado con el ámbito de la progresía, pero sí del progreso– de una sociedad que exige o que necesita la continuidad y, por supuesto, creo que en ese aspecto la familia es un baluarte de esa sociedad, de esa

continuidad social. Me parece que despreciar las políticas de familias, las políticas de natalidad, eso sí que es un discurso alcanforado, eso sí que es un discurso rancio. Cuestionar que un estado de derecho, un estado democrático, fomente la natalidad, fomente políticas para preservar la continuidad de una determinada sociedad me parece que está absolutamente fuera de lugar.

Por tanto, nosotros, en líneas generales, estamos de acuerdo con la mayoría de los puntos de esta moción, vamos a dar apoyo a la práctica totalidad de ellos, con alguna excepción. Nos parece que no hay por qué contraponer objetivos. De la misma manera que la idea de crear una consejería de familia y natalidad no nos parece disparatado, no entendemos por qué hay que contraponerlo con otras consejerías, sí con la de Acción Exterior, definitivamente, por supuesto, nos parece banal, superfluo, innecesario esa..., la aproximación que se hace desde el Gobierno de la Generalitat de esa consejería. Si la Consejería de Acción Exterior de la Generalitat fuese una consejería orientada, ordenada básicamente a fomentar la cultura y la economía catalanas en el mundo, nos parecería fantástico, pero por desgracia hemos visto que la acción exterior de la Generalitat ha sido una acción orientada básicamente a despreciar al resto de España y a atacar a nuestro país en el resto del mundo y, por tanto, sí nos parece perfectamente prescindible la acción, valga la redundancia, de esa consejería de Acción Exterior.

Por lo demás, el resto de puntos los vamos a votar prácticamente todos a favor, con alguna salvedad, con alguna excepción. Y efectivamente, coincidimos con el Grupo Parlamentario de VOX –y acabo con esto, presidenta– en que los padres son los principales responsables del cuidado y la educación de los hijos. Lo digo como padre de familia, y lo digo, además, como diputado de Ciudadanos, diputado liberal de esta cámara.

Gracias, señoras y señores diputados.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs ara, per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Sí a apoyar la natalidad, sí a tomarse en serio el reto demográfico, sí a ayudar a la conciliación laboral y familiar, sí a apoyar a las familias; me parecen peticiones de sentido común.

Lo que no acabo de entender mucho es la posición de VOX, cuando dice normalmente que está por la supresión del Estado autonómico, pero hoy pide la creación de una nueva consejería de familia, pide la sustitución de dos –en sus términos– chiringuitos que no les gustan mucho, por uno que les gusta más, ¿no?, dando así por buena la existencia de gobiernos regionales que por la mañana dicen que quieren liquidar, pero por la tarde solamente los quieren modificar. En otras palabras, es decir, por la mañana ustedes están defendiendo derruir una casa y por la tarde reformarla. Derruir y reformar son cosas diferentes. Entonces, me sorprende ese baile continuo de posiciones con respecto a la existencia de gobiernos autonómicos.

Gracias.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat d'aquesta última moció, procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 13 a 16 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics (continuació)

302-00288/13

Comencem votant, doncs, el punt 13 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les urbanitzacions amb dèficits urbanístics.

Començarem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 101 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 115 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats per 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari (continuació)

302-00295/13

Continuem votant el punt 14 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 77 vots a favor, 38 en contra i 11 abstencions.

Continuem votant el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 77 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 71 vots a favor, 38 en contra i 17 abstencions.

Votem ara els punts 4 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats per 76 vots a favor i 49 en contra.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 68 vots a favor, 47 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 79 vots a favor, 38 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 79 vots a favor, 38 en contra i 9 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia (continuació)

302-00289/13

Continuem votant el punt número 15 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat del personal de Justícia.

Comencem votant el punt 1 bis.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 113 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 2.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat per 102 vots a favor, 9 en contra i 15 abstencions.
Votem ara el punt 3.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat per 115 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.
Votem ara el punt 7.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat per 112 vots a favor, 9 en contra i 5 abstencions.
I votem ara el punt 8.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat per 104 vots a favor, 12 en contra i 10 abstencions.
Votem ara el punt 9.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat per 112 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.
Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.
Comença la votació.
La resta de punts queden aprovats per 125 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de la família i la infància (continuació)

302-00290/13

Votem ara el punt número 16 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de la família i la infància.
Comencem votant els punts 3, 6 i 9.
Comença la votació.
Queden rebutjats, aquests punts, per 11 vots a favor, 110 en contra i 5 abstencions.
Votem ara la resta de punts de la moció.
Comença la votació.
La resta de punts queden rebutjats per 16 vots a favor i 110 en contra.
Acabades les votacions, suspenem el Ple fins a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i onze minuts i es reprèn a les tres de la tarda i dos minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, el lletrat Antoni Bayona Rocamora, el lletrat Xavier Muro i Bas i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller d'Educació, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i el conseller de Territori.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bona tarda, diputats i diputades. Reprenem la sessió amb el punt dissetè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial

302-00291/13

I per exposar-la té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats... Senyor conseller, gràcies per la seva presència en la defensa d'aquesta moció. Bé, com ja vaig dir a la interpellació que li vaig fer, precisament sobre la qüestió de l'educació especial, crec que l'educació especial és una de les grans oblidades del nostre sistema educatiu. Per desgràcia, jo crec que hi ha una tendència a un intervencionisme públic en general; no és una cosa privativa de la Generalitat, també del Govern d'Espanya i, en definitiva, de les administracions del conjunt d'Espanya, del conjunt del nostre país.

Hi ha la tendència a considerar que l'educació especial ha de ser una cosa –les escoles d'educació especial– que hem d'anar anihilant, hem d'anar, diguem-ne, desplaçant del nostre sistema educatiu de forma progressiva. Jo crec que aquesta aproximació a la qüestió de l'educació especial és excessivament maximalista, és excessivament taxativa i hauríem de valorar, hauríem de considerar positiva la virtut del terme mitjà; el terme mitjà, que està en el fet que la inclusió és un objectiu noble, un objectiu encomiable, però que crec que no pot, diguem-ne, foragitar qualsevol pretensió de tenir també elements d'educació especial específica, perquè han demostrat, les escoles d'educació especial –les escoles concertades d'educació especial i les escoles públiques–, que fan una tasca fonamental per a l'educació dels nostres infants.

Per tant, des del nostre grup parlamentari el que defensem és que hi hagi un reconeixement d'aquestes escoles, de les escoles d'educació especial, perquè hi ha casos en els quals la inclusió total no és possible.

Malauradament, jo crec que encara queda molta feina a fer per conscienciar la societat de les necessitats d'integrar, d'incloure les persones amb diversitats de diferent índole, però també, lògicament, les persones amb diversitat de capacitats, en aquest cas, com poden ser els nens que tenen, per exemple, un trastorn de l'espectre autista o qualsevol altre trastorn que pugui dificultar el seu aprenentatge.

Des d'aquest punt de vista, la tendència és gairebé acabar amb els centres d'educació especial, i per això nosaltres defensem, una vegada més, la necessitat de reconèixer el paper que fan aquests centres.

Hem de reconèixer també la importància cabdal que tenen els pares i mares dels nens que tenen necessitats especials, perquè moltes vegades s'està fent una aproximació massa paternalista des de les administracions públiques, que deixen de banda l'opinió dels pares, que deixen de banda l'opinió de les famílies. I són les famílies, són els pares, els que saben millor què és el que més convé als seus fills i, en aquest cas, als seus fills amb necessitats educatives especials.

Jo crec que, en aquesta moció, hi ha hagut una gran voluntat d'entesa entre les forces parlamentàries. Jo vull donar les gràcies i demanar també disculpes a la resta de forces parlamentàries per aquests dies, en aquest cas concretament a Esquerra Republicana, a la senyora Mònica Palacín, que han presentat esmenes que no podem acceptar, però que crec sincerament que tenien bona intenció i bon criteri. Hem considerat que era més interessant acceptar una esmena de Junts per Catalunya, en aquest cas. I hem de parlar també de les esmenes que han fet des del Partit dels Socialistes. Sempre hi ha una bona voluntat, una bona entesa amb grups parlamentaris quan hi ha qüestions com l'educació especial enmig, però crec sincerament que hem de caminar junts cap a una educació cada vegada més respectuosa amb les necessitats concretes d'alumnes amb diversitat funcional o amb diversitat de capacitats, perquè és una obligació de l'Administració pública el garantir que els pares puguin escollir l'escola que s'adigui millor a les circumstàncies i a les necessitats de cadascun dels nens.

D'altra banda, senyor conseller, en la meua interpellació li vaig parlar d'alguns casos que ens semblaven..., perquè havia arribat a les nostres oïdes casos que ens semblaven especialment dramàtics, especialment simptomàtics d'una manera de fer del departament. I, en aquest sentit, més enllà de continuar vigilants, amatents a la seva gestió, a la seva manera d'afrontar aquesta qüestió, crec que és important re-

conèixer també públicament que, de la mateixa manera que jo li vaig fer una crítica fa un parell de setmanes, avui li he de fer un elogi. El departament entoma algunes de les crítiques que se li fan des d'aquest Parlament –i això demostra també la importància que té el joc polític entre govern i oposició– i, en algunes de les coses que li vaig comentar o li vaig criticar en l'anterior ocasió, crec que el departament ha fet una aproximació molt humana i certament lloable, tenint en compte que prové d'un partit de l'oposició i moltes vegades –i acabo, presidenta–, el Govern no escolta l'oposició, però quan ho fa també crec que és important reconèixer-ho públicament. Per tant, que aquest reconeixement vagi per al seu departament, senyor conseller, crec que és de justícia.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Esther Niubó Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Bona tarda. Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats, en primer lloc vull agrair a Ciutadans la proposta que feien. És important que parlem d'educació especial, que reconeguem la seva important tasca social, educativa que té, perquè nosaltres l'entnem com una peça clau, també, d'un sistema educatiu que evidentment volem inclusiu. I pensem que l'escola especial no segrega; s'ha sentit a dir a vegades des d'alguns àmbits. Per nosaltres és una escola que permet atendre més adequadament un determinat perfil d'alumnat, infants i joves, que a l'escola ordinària, per inclusiva que sigui, per recursos de què disposi, difícilment poden rebre la mateixa atenció, disposar de perfils professionals tan diversos especialitzats o comptar amb les petites ràtios que calen.

Es tracta d'una escola que pot complementar l'ordinària, com és el cas de molts alumnes que fan una escolarització compartida durant un temps, que pot ser més adient per a un determinat perfil d'alumnat durant un temps concret, com un pas previ a l'escola ordinària, o com a pas posterior, en etapes educatives més avançades. I, en tot cas, també són centres que poden –i majoritàriament ho volen– ser centres proveïdors de recursos i serveis a l'escola ordinària, ser Ceepsirs.

I, per tant, compartim i valorem, com deia, aquesta funció social, educativa i formativa importantíssima que fan aquests centres, de titularitat tant pública com privada, i entenem que els centres d'educació especial del Servei d'Educació de Catalunya són clau, són referents, pel seu coneixement especialitzat en aquesta atenció a aquests infants amb necessitats educatives especials, majoritàriament amb determinats graus de discapacitat, on poden contribuir a desenvolupar al màxim les seves capacitats i potencialitats.

I, per tant, veiem molt positivament l'esperit d'aquesta moció. Sí que lamentem que no se'ns hagin pogut acceptar les esmenes que havia presentat el meu grup, que bàsicament anaven en dues direccions. D'una banda, en no aprofundir les diferències de centres d'educació especial públics i concertats, perquè entenem que tots formen part del Servei d'Educació de Catalunya que estableix la LEC. I, en segon lloc, doncs, basant-nos en la normativa existent, sobretot en el decret d'escola inclusiva; clar, allà diu «garantir que els pares i mares puguin sol·licitar aquesta escolarització del seu fill en un centre d'educació especial», cosa que en aquests moments a vegades no està garantida, precisament, per manca de places suficients o perquè les propostes als EAPs, a partir del reconeixement d'aquestes necessitats de suport educatiu, acostumen a ser escolaritzar a l'escola ordinària.

I això, si bé ens pot semblar correcte com a enfocament general, si ens creiem que hem d'avançar, que hem de reforçar la inclusió a l'escola ordinària, s'hauria de poder fer d'acord o de manera consensuada amb la família, no en contra d'aquesta,

però sí un cop proporcionada, doncs, tota la informació, assessorament, orientació i acompanyament necessaris a aquests pares i mares per valorar les millors opcions d'escolarització. I aquí sí que ens sap greu, doncs, que no s'hagi acceptat l'esmena, perquè pensem que millorava una mica la redacció del text.

Però, en tot cas, sí que ens preocupa que arribin cada cop més casos de famílies que consideren que el seu fill no està prou ben atès a l'escola ordinària, que no s'hi senten prou aollits, prou acompanyats, que no disposen dels professionals de suport totes les hores que els caldrien i que, estant decidits a escolaritzar en un centre d'educació especial, no aconsegueixen que l'Administració educativa ho accepti.

I per això vull fer èmfasi en l'article 18 del decret d'escola inclusiva, on efectivament deixa la porta oberta a aquesta situació. Però, en tot cas, en molts casos reconeguts dins d'aquestes característiques que fixa aquest decret, sí que ens trobem amb que, en determinades zones educatives, aconseguir la derivació dels EAPs, com deia, doncs, no es produeix per aquesta manca de places suficients en escoles d'educació especial. I ens hem de preguntar per què no hi ha més escoles d'educació especial en determinats territoris o més convocatòries de Ceepsirs. Això sí que és una pregunta que dirigim al Govern.

I, pel que fa als mitjans i recursos d'aquests centres, tant els públics com els concertats, que integren el Servei d'Educació de Catalunya, sí que compartim la necessitat d'assegurar un entorn d'estabilitat jurídica, financera, que garanteixi el seu bon funcionament, amb una correcta dotació de recursos que els permeti preservar la seva activitat de servei tant a l'alumnat com a les seves famílies. I això ho parlàvem fa poc amb un company, que vam anar a Berga a visitar una coneguda fundació que dona suport a persones, sobretot, amb discapacitat.

Però, en tot cas, per acabar, l'educació especial forma part necessària també d'un sistema educatiu inclusiu. Tenen tot el suport del meu grup, del Grup Socialistes i Units per Avançar, per continuar fent la tasca important que fa. Ja saben que estem a la seva disposició.

I per tot això, doncs, votarem a favor d'aquesta moció.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Mònica Palacín i París.

Mònica Palacín i París

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conseller, bé, avui ens trobem per debatre un tema crucial per al futur de la nostra societat, per al sistema educatiu, que és la construcció del sistema educatiu inclusiu; ve de la mà del Grup de Ciutadans, referint-se exclusivament, en aquest cas, als centres d'educació especial, però nosaltres hi posem una mirada més àmplia, perquè considerem que és imperatiu reconèixer la igualtat d'oportunitats en l'educació per tal d'aconseguir una societat justa i equitativa.

És en aquest context que sorgeixen les eines i les mesures que vam poder escoltar durant la interpellació que el diputat va fer al conseller, les quals són imprescindibles per aconseguir un sistema educatiu veritablement inclusiu. Eines com l'acompanyament a centres, amb mesures i suports universals, i les eines necessàries per a la gestió dels centres i l'adaptació a les necessitats actuals i sobrevingudes; millora de la detecció amb enfortiment dels EAPs i dels CREDA i els Cretdic, i augmentar els professionals segons les ràtios que sorgeixin de les noves deteccions. Això també ens ha de suposar una millora en el model d'atenció zero-tres a infants amb dificultats.

També, un acord marc per a un enfocament comunitari de mirada oberta; implicació de tots els agents de la comunitat educativa; reforç dels programes sanitaris amb les infermeres pediàtriques de referència o les infermeres hospitalàries de su-

port als centres d'educació especial, i treball conjunt amb Salut i Drets Socials per tal de ser més eficients en la recollida de dades, recursos i nivells de coordinació.

Pel que fa als punts de la moció, és clar que valorem molt positivament la tasca que duen a terme els centres d'educació especial específica per a l'atenció integral i personalitzada, perquè ajuden a desenvolupar al màxim les seves potencialitats. I, gràcies a aquests centres i la seva llarga trajectòria, són un component extremadament valuós, juntament amb els centres de titularitat pública del sistema d'educació de Catalunya.

Cal posar en context aquesta afirmació, i parlem de que a Catalunya existeixen un centenar de centres d'educació especial: vint-i-cinc centres són de titularitat pròpia del departament, dotze centres municipals i seixanta-tres centres concertats. Tots aquests centres atenen més de vuit mil alumnes amb necessitats educatives especials, concretament 3.700, aproximadament, en centres públics i 4.200 en els concertats. Per tant, posem molt en valor la feina d'aquests centres.

Això, però, no entra en contradicció amb la decisió fonamentada des de la voluntat de treballar pel sistema educatiu inclusiu de la transformació d'aquests centres d'educació especial en Ceepsirs. Això sense excloure, certament, aquell perfil d'alumnat que necessiti per al seu desenvolupament, doncs, la seva educació en aquests centres.

I, certament, els pares i les mares són els que més bé coneixen els seus fills i filles. Això creiem que ningú ho pot posar en qüestió. I, per tant, qualsevol decisió d'escolarització ha de ser consensuada amb ells, però també en benefici de l'infant o del jove i quina és l'escolarització millor per al seu desenvolupament com a persona i les necessitats que tingui per al seu creixement personal.

És per això que els tres primers punts de la moció els votarem a favor, però ens abstindrem al punt 4, perquè des del Departament d'Educació es treballa per millorar les dotacions d'alguns d'aquests centres, per millorar la qualitat educativa, especialment en aquells on s'atenen trastorns greus de comunicació o de conducta i de salut mental. I també s'està finalitzant un pla específic per a aquelles zones que no tenen centre d'educació especial. Hi ha zones com el Garraf, l'Alt Pirineu, Valls..., aquí es farà un reforç en els SIEI existents per millorar l'atenció dels alumnes amb major complexitat i un reforç a les dotacions.

Al punt 5, també ens abstindrem, perquè la moció dona a entendre que l'escolarització en escoles d'educació especial és excepcional a la normativa, i no ho és, perquè queda clarament determinada a la LEC.

I en l'article 18, en aquest cas, del decret d'inclusiva, s'especifica, no?, el dret de les famílies a poder sol·licitar l'escolarització del seu fill o filla en un centre d'educació especial, però al final EAPs, els equips especialitzats, juntament amb la inspecció, amb el departament, són els que consensuen amb les famílies quina és la millor opció d'escolarització per als seus fills i s'acaba prenent una decisió en millora dels alumnes.

Per tant, el debat no és tant centres d'educació especial, sinó la millora de l'atenció als alumnes per tal d'afrontar els reptes educatius del segle XXI. I en això estem treballant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades, diputats, avui parlem d'escola especial, d'educació inclusiva, i ho fem arran d'aquesta interpellació, fa unes setmanes, al conseller Cambray.

Tot i així, abans d'entrar en el detall de la moció, dels punts resolutius, que ens ha de permetre aquest ampli consens, i que de ben segur que el trobarem amb les esme-

nes presentades per part del grup parlamentari, faré algunes referències prèvies que crec que són importants de recordar. I, en primer lloc, és perquè la inclusió va molt més enllà de l'educació especial, ho hem de tenir en compte; és un principi bàsic del nostre sistema educatiu. I, en aquest sentit, ens hi hem compromès des de la cambra en diverses ocasions. Ho hem fet des del decret d'inclusiva, el 2017; ho hem fet en el marc d'aquesta legislatura amb la subcomissió d'estudi del Parlament; ho hem fet també amb el pacte contra la segregació, i, evidentment, també amb aquest seguiment que fem amb tota la comunitat educativa, amb el compromís de poder adequar tota l'activitat d'atendre la diversitat, de garantir la igualtat i, sobretot, de la cohesió social i les oportunitats per atendre a totes les famílies i arreu del territori.

Tot i així, avui veiem de nou aquesta voluntat de poder crear dicotomia entre el que són les escoles especials i el que són les escoles ordinàries, que, segons el nostre parer, està lluny de la realitat i d'intervencionismes; precisament així s'hi refereix, si fem memòria, la LEC, que preveu aquesta escolarització –ho fa en el marc dels centres d'educació especial únicament quan no sigui possible en centres ordinaris– i, a més a més, també amb aquestes mesures que cal desplegar, d'atenció a la diversitat.

De la mateixa manera, i com s'hi han referit els companys que m'han precedit en la paraula, es parla del decret i també d'aquesta escolarització dels centres d'educació especial, que és de forma excepcional únicament en cas dels alumnes, en cas de les famílies que compten, en aquest cas, amb infants amb discapacitats greus o severes, i tenint en compte també mesures curriculars, metodològiques, organitzatives, però evidentment també psicopedagògiques, al costat de les famílies.

I, darrerament, entre totes aquestes consideracions prèvies, crec que cal recordar l'informe que ens presentava el síndic fa uns anys, que fa de forma periòdica, que recull les dades i analitza el Departament d'Educació. Em refereixo a les dades de les darreres dècades, en concret del curs 2010-2011, en el que es parlava que hi havia un total de 26.897 alumnes amb necessitats especials. I deu anys més tard, és a dir, en el curs 2020-2021 fins a deu mil més, 36.846. Per tant, un increment, com veiem, substancial, pel que cal actuar, pel que cal desplegar les mesures a les que ens vam comprometre. Cal territorialitzar, de fet, també aquest tipus de centres en tots els entorns educatius i dotar-los dels recursos necessaris, vetllant per aquesta reivindicada conversió de centres d'educació especial en centres que siguin també proveïdors de recursos per a escoles ordinàries, com s'ha fet, amb la bona praxi d'alguns exemples arreu.

I, fetes aquestes consideracions, avui hem de felicitar aquesta proposta, perquè es posi en valor, precisament, la tasca que desenvolupen els centres d'educació especial, perquè es tingui en compte el Servei d'Educació de Catalunya. Estem acostumats, en aquest Parlament, que tot sovint hi han crítiques contra el model d'escola catalana i inclús sobre aquest model d'escola pública, però alhora també social, també alhora d'immersió lingüística, però que, en tot cas, ens permet avui treballar i puntualitzar des del grup parlamentari, amb esmenes sobre temes que per nosaltres són imprescindibles, com és el garantiment d'aquests recursos en els centres concertats, per aquest greuge comparatiu que tot sovint veiem en aquest Parlament.

I, finalment, per garantir –no menys important– la decisió d'escolaritzar un infant en el centre d'educació especial específic i que es prengui aquesta decisió no de forma unilateral, sinó tot el contrari, a través del consens, a través de l'Administració, a través del centre educatiu i a través de la família, sense cap tipus de polèmica.

Per tant, a mode de conclusions, benvinguda sigui aquesta proposta en positiu. S'ha de dir que no tot sovint veiem propostes en positiu del Grup Parlamentari de Ciutadans en l'àmbit educatiu, amb moltes diferències, com són..., qüestionant el model d'escola catalana i d'immersió lingüística –en tot cas, vam veure diumenge que van parlar les urnes. Però permeteu-me que, a través d'aquesta moció breu, de mínims, creem aquest consens necessari per poder treballar també a través del Ple monogràfic d'educació i per garantir, sobretot, l'èxit del nostre model d'escola cata-

lana, que és inclusiva, que ha d'abordar i ha d'acabar d'una vegada per totes amb la segregació, ha d'enriquir aquesta iniciativa pública i concertada, però a més a més, també, ha de dotar-la d'orientació i d'oportunitats per als infants i joves.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari VOX, el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, vicepresidenta. Señor *conseller*, señores diputados, muy buenas tardes. Esta oportuna iniciativa de Ciudadanos nos permite reflexionar acerca de la educación especial, precisamente, en el actual contexto en el que nos encontramos, marcado, caracterizado por la persecución de la Generalitat contra todo modelo educativo que no sea única y exclusivamente público, mixto, laico e inclusivo. Reiteradamente venimos denunciando desde VOX el sectarismo del *conseller* de Educación, el señor González, su obsesión por ahogar la escuela concertada a través de la infrafinanciación crónica, su odio a la escuela diferenciada y también sus artimañas para intentar erradicar la escuela especial. Porque nosotros estamos a favor de la escuela inclusiva, y de la escuela especial, también.

El tesoro máspreciado que tenemos los padres son nuestros hijos; por ellos somos capaces, pues, de sacrificar nuestra vida, nuestra comodidad, nuestros proyectos personales. Su crecimiento y su progreso es nuestra máxima ilusión. Somos los padres los responsables primeros de su educación, debiendo ejercer el derecho y el deber de elegir el tipo de formación que creemos más conveniente para ellos. Esto es una cuestión básica de libertad que avala el sentido común, la ley natural, el ordenamiento jurídico, mal que le pese, en este caso, al responsable aquí en Cataluña de la educación, al señor González, para quien los hijos son propiedad de la Generalitat, según marcan los más rancios cánones totalitarios.

Las escuelas de educación especial son escuelas inclusivas que hacen visible la discapacidad como aspecto que enriquece nuestra sociedad en contra del rechazo y de la segregación. Porque, para un niño con discapacidad, la escuela inclusiva es aquella en la que tiene todos los apoyos que necesita y que lo prepara de la mejor manera posible para la vida. Si eso lo consigue la educación especial, será tanto o más inclusiva que la ordinaria inclusiva. No todos los niños con discapacidad tienen la misma discapacidad y no toda la discapacidad tiene el mismo grado. Entonces, para algunos alumnos lo más conveniente, lo más inclusivo, será la escuela inclusiva, ordinaria inclusiva, y para otros, la escuela especial.

Los centros de educación especial responden a las necesidades de los alumnos dando soporte académico, emocional, comunicativo, social y también de salud. Además, acompañan eficazmente a las familias, favoreciendo la comprensión de las necesidades de los niños, de los jóvenes, así como la participación activa en su proceso de maduración, de crecimiento. Hay alumnos que necesitan el soporte y los recursos de los centros de educación especial a edades muy tempranas para poder trabajar los inicios de la comunicación, las relaciones personales y también los hábitos básicos en los momentos..., en un momento muy crucial en el que el cerebro es todavía muy plástico, es más plástico y más cambiante. Con este trabajo previo podríamos conseguir en muchas ocasiones un retorno progresivo en el circuito educativo ordinario.

Los centros de educación especial y sus equipos profesionales son un bien, un activo, un bien extraordinario del sistema educativo catalán. Es necesario tener en cuenta su experiencia, su profesionalidad, sus conocimientos, para garantizar una formación y un acompañamiento en aquellos casos necesarios. Me refiero a las prácticas universitarias, la formación de centros..., de los claustros de los centros ordinarios, el acompañamiento a otros profesionales. No obstante, el Departament d'Educació pretende eliminar la escuela especial, siguiendo a pies juntillas la LOMLOE, y a tal fin

utiliza especialment dos mitjans, que a més nos ho han recordat en la comissió de estudi de l'escola..., la comissió de escola inclusiva, i tots els portaveus de Educació ho han pogut constatar i escoltar.

El primer: no dóna informació clara, la Generalitat no dóna la informació clara ni completa de les centres d'educació especial que existeixen a Catalunya. Només cal entrar a la web *del* Departament d'Educació, a la web del procés de preinscripció, per constatar aquesta anomalia que condueix a les famílies al desconociment i a la confusió. Dos: en el procés d'orientació dels EAPs a les famílies, se sol plantejar la inscripció a una escola d'educació especial com a un espai al que se'n anirà quan no quedi més remei. Aleshores, clar, amb aquest enfocament, les famílies, inicialment, perceben que l'educació especial és alguna cosa negativa, és el resultat d'haver perdut.

Bé, en conclusió, les centres d'educació especial tenen que ser reconegudes com a essencials en el sistema educatiu, rebent el tractament professional...

La vicepresidenta segona

Diputat...

Manuel Jesús Acosta Elías

...i digne per part de la Generalitat del que ara manquen.
Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el diputat Carles Riera Albert.

Carles Riera Albert

Gràcies, vicepresidenta. Bé, òbviament, darrere l'educació especial hi ha molt esforç, molta lluita, molta resiliència per part d'alumnes, per part de famílies i també per part de professionals de l'educació especial. I sovint, també, darrere l'educació especial hi ha molt de patiment, a la vegada també que excel·lents experiències pedagògiques. Per tant, estem d'acord en que és un sector educatiu, una comunitat educativa que requereix molta més atenció, molta més consideració i, sens dubte, molts més recursos dels que ha rebut històricament i dels que està rebent actualment.

Tanmateix, nosaltres ens abstenem a la moció de Ciutadans. Òbviament, no podem votar en contra d'una moció que reclama més recursos per a l'alumnat d'educació especial; tampoc podem votar en contra d'aquesta moció des del nostre respecte i reconeixement als professionals i a les professionals de l'educació especial, però sí que ens hi abstenem perquè no compartim el model o, com a mínim, discutim el model. La nostra proposta és, òbviament, la de l'escola inclusiva i la de la integració escolar. Nosaltres pensem que els alumnes i les alumnes amb educació especial hem de fer possible que siguin escolaritzats a l'escola ordinària pública.

I, òbviament, perquè això sigui possible cal una reorganització de l'escola ordinària i, sens dubte, dotar-la amb molts més recursos per tal que pugui dur a terme amb èxit aquesta escolarització inclusiva. I, si cal, òbviament, també incloure a l'escola ordinària pública recursos i dispositius especialitzats que puguin atendre, en determinats moments o casos, una atenció efectivament diferenciada i especialitzada; però dintre, sempre, dels equipaments escolars ordinaris i públics, perquè entenem que és l'única manera de que els alumnes i les alumnes amb necessitats educatives especials puguin gaudir d'una experiència educativa integral, inclosa la socialització i la participació i la interacció comunitària que implica estar a l'escola ordinària i que no és possible en un centre diferenciat i especialitzat. I això, òbviament, també s'ha de fer amb una forta cooperació i articulació amb el conjunt de la comunitat educativa i de l'entorn social educatiu d'aquella escola i d'aquest centre, perquè, òbviament, el que cal és garantir una atenció socioeducativa integral i completa.

Nosaltres pensem que això serà, sens dubte, en benefici dels alumnes i les alumnes amb necessitats educatives especials, però també serà un gran benefici per als alumnes i les alumnes que no són de necessitats educatives especials i que podran gaudir d'aquesta convivència, d'aquesta interacció i d'aquest aprenentatge que suposa una escola que inclogui tothom i que realment ofereixi una atenció educativa igualitària i amb èxit a tota la diversitat d'alumnat que existeix en la nostra societat.

I, òbviament, això també de forma territorialitzada; és a dir, que les alumnes i els alumnes d'educació especial també puguin gaudir d'una escolarització de proximitat. I això només ho podrem aconseguir si assolim la seva integració en l'escola ordinària.

És per tot això que ens abstindrem a la moció de Ciutadans.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades, ens presenten una moció centrada en els centres d'educació especial, uns centres que es caracteritzen per l'atenció integral i personalitzada als joves i infants, que, evidentment, els ajuda a desenvolupar el màxim possible les seues potencialitats.

Uns centres que formen part del sistema educatiu i que des del nostre grup parlamentari considerem que poden i han de ser compatibles amb l'impuls del decret de l'educació inclusiva. De fet, ja s'ha dit, no?, hi ha aproximadament uns vuit mil alumnes que formen part d'aquests centres d'educació especial.

Precisament, per al nostre grup parlamentari, l'educació inclusiva en el conjunt del sistema ha de ser l'objectiu i l'horitzó per tenir realment un sistema educatiu on tots els xiquets i xiquetes tinguen les mateixes oportunitats. I entenem que això és compatible i complementari amb aquests centres d'educació especial, fent que aquests siguen centres de suport per a tot el sistema com a Ceepsirs, que és el que en aquests moments s'està fent.

Ara bé, vostès centren la moció sobretot en els centres concertats. I ja li avanço que en alguns punts també ens abstindrem. De fet, dels 135 centres que hi havia els anys vuitanta a Catalunya, la majoria eren privats o concertats, a diferència del que passa avui dia, que majoritàriament són públics. I entenem que aquest és el camí que ha de seguir el nostre sistema educatiu, perquè hem d'anar a una xarxa pública on tothom tingui accés, més enllà de la renda familiar, del barri o de la comarca on viuen els diferents infants i els diferents joves.

Per tant, tots aquells punts que fan referència a valorar positivament la tasca que porten a terme estos centres d'educació especial específica tindran el nostre suport, però tots aquells que sobretot prioritzen els diferents concerts tindran un vot d'abstenció, perquè considerem que el que hem de fer és enfortir els centres públics, la xarxa pública que hi ha al nostre país.

I finalment, i amb relació a la decisió de l'escolarització dels infants i dels joves en aquests centres ordinaris o en els centres d'educació especial, sí que pensem també que la decisió s'ha de prendre de manera consensuada amb els pares i les mares. Aquest hauria de ser sempre –i ho és de manera majoritària– l'objectiu, però també hem de recordar, i ho ha dit abans la diputada Palacín, que la pròpia LEC determina que, en cas de que no hi hagi entesa, és la Inspecció d'Educació qui té un paper determinant i ha d'informar per acabar prenent la decisió, buscant els beneficis de l'alumnat.

Per això també en aquest punt ens abstindrem, perquè pensem que la pròpia normativa ho deixa clar, que l'objectiu és el consens dels pares i mares, però que en cas

que no hi hagi consens també el departament i la Inspecció d'Educació han de dir la seua. I aquí pensem que s'han de tindre en compte tots aquests informes.

En definitiva, estem a favor de les escoles d'educació especial com una part del sistema, com una part complementària. Cal que n'hi hagi a tot el territori, que siguin sobretot públiques i, sobretot, que no perdem l'objectiu –així ho veiem des d'En Comú Podem– de fer un sistema educatiu plenament i veritablement inclusiu.

La vicepresidenta segona

Té la paraula el diputat no adscrit senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. No soy contrario como norma general a la educación inclusiva, sí soy contrario a la educación inclusiva caiga quien caiga y sin escuchar a las familias. Tampoco creo que asfixiar, arrinconar y matar a las escuelas especiales sea el camino, y es lo que está haciendo el actual Govern.

Yo creo que son compatibles, la inclusiva y la especial; la primera no tiene por qué ir substituyendo a la segunda. Hay miles de familias encantadas con su educación especial y no ven adecuado que sus hijos vayan a escuelas ordinarias. Yo creo que el modelo es más personalización, más respeto a las familias, a los propios alumnos, menos dogmas y menos ingeniería social.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, presidenta. Bé, molt breument. Com deia abans, volem agrair les esmenes que han presentat el conjunt de les forces parlamentàries. La veritat és que estaven totes molt ben orientades, però creiem que en general la moció ja reunia aquest consens o aquest punt comú que ens pot permetre avançar en la defensa de l'escola inclusiva, sí, però també de l'educació especial específica.

Per tant, comentar que hem acceptat algunes de les esmenes dels grups parlamentaris, concretament la de Junts per Catalunya. I és veritat que no hem pogut acceptar-ne algunes, tant d'Esquerra Republicana com del PSC, no perquè no ens semblessin adients, sinó perquè consideràvem que no milloraven substancialment el text presentat.

La qüestió fonamental aquí és aconseguir que l'educació especial..., les escoles d'educació especial específica siguin una part del sistema, que no quedin com una cosa residual. La casuística de persones amb discapacitats o amb trastorns de l'aprenentatge, del llenguatge, etcètera, és molt gran, és enorme, i, per tant, no podem tractar aquesta qüestió com una cosa tancada, com una cosa, diguem-ne..., com un *numerus clausus*, sinó que ho hem de fer de forma molt flexible i tenint molt present els diversos casos que hi pot haver.

Per tant, nosaltres ja ens donem per satisfets quan hi ha una aproximació prou consensual en aquest Parlament per fer aquest reconeixement a les escoles d'educació especial, i esperem que això tingui recorregut i aconseguim evitar una tendència cap a la desaparició d'aquestes escoles, que, hi insisteixo, fan una feina absolutament fonamental per al nostre sistema educatiu i per a les famílies catalanes i del conjunt d'Espanya.

Gràcies. Això és tot.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model turístic
302-00292/13

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model turístic; presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Per exposar-la, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bona tarda a totes i tots. Presentem la moció sobre el model turístic. Planteja, fonamentalment, set grans idees, set grans propostes, tot i que hi han onze punts, eh?

D'entrada, plantegem que necessitem una nova regulació, una nova llei del turisme, que orienti, que ordeni, que reguli els canvis del model turístic, de l'aposta per un model turístic sustentable i sostenible, integral, equilibrat, que superi un model turístic de sol i platja, que superi un model turístic massificat i contaminant, que integri també la cultura amb tota la seva diversitat i aquestes capacitats que pot oferir a la ciutadania per al seu propi creixement i desenvolupament personal i l'equilibri territorial. Necessitem una nova llei de turisme que canviï les bases de l'actual model, que té moltes externalitats.

Per això, en segon lloc, també el que estem plantejant és que necessitem millorar el recull de dades i la informació de la realitat del sector turístic. No n'hi ha prou amb conèixer l'aportació al producte interior brut com a quantificació monetària, hem de parlar també del que representa en positiu i en negatiu el sector turístic en termes d'ocupació i la seva qualitat, en l'impacte ambiental, en efecte sobre la convivència social, en l'aportació al desenvolupament i a l'equilibri territorial. Necessitem dades qualitatives que tinguin a veure amb el desenvolupament dels territoris, però també, diguéssim, amb les externalitats negatives que pot comportar i que comporta aquest sector.

En tercer lloc, el que plantegem també és que cal intervenir per combatre la incidència negativa que el sector turístic avui està tenint en el mercat de l'habitatge. S'ha constatat que l'excés d'oferta d'habitatge turístic detreu oferta d'habitatge residencial i, a més, tensa a l'alça el preu dels lloguers, el preu de l'habitatge. Per tant, cal actuar-hi de manera urgent, de manera ràpida, de manera decidida. Necessitem canvis legislatius que limitin i controlin l'habitatge turístic i que n'evitin també l'ús fraudulent que s'està fent d'algunes fórmules de lloguer, que estan passant de lloguers residencials a lloguers de temporada per amagar pujades de preu. Cal regular, per tant, i limitar l'habitatge turístic, de manera molt especial en aquelles zones fortament tensades. Necessitem i urgeix una regulació en aquest sentit.

En quart lloc, també plantegem que necessitem reduir les fortes externalitats negatives, en termes ambientals i en termes de convivència social, que genera el turisme de creuers. Necessitem una regulació clara que limiti i redueixi l'atracament de creuers en els ports catalans. Necessitem reduir les estades inferiors a un dia; són les més contaminants i són les que generen també més problemes de convivència social. Necessitem, per tant, prioritzar estades llargues, si cal, i vaixells que no contaminin, vaixells que es puguin desconnectar de la xarxa elèctrica. Sabem que avui la indústria dels creuers genera impactes negatius en terrenys ambientals, en terrenys de contaminació i en terrenys de massificació que generen problemes en detriment de ciutats, en especial a Barcelona, però també pot passar i està passant a Palamós o pot passar també a Tarragona. Cal regular i reduir aquestes estades, aquests d'atracs de grans creuers.

En cinquè lloc, també plantegem abordar canvis en les exigències relatives a eficiència energètica i consum d'aigua de les instal·lacions i activitats turístiques. Això en general, però també, en el seu cas, cal suspendre determinades obres o projectes turístics que tenen un fort impacte ambiental, tant sobre el medi ambient en general com sobre el consum d'aigua en particular, i que no són compatibles amb un model

turístic sostenible, amb un model turístic integral que contribueixi també a l'equilibri i equitat territorial, ni compatibles amb el propi desenvolupament del territori. Un exemple seria el tema del Hard Rock, que avui mateix coneixíem que consumirà 1 milió de metres cúbics. Cal suspendre aquesta obra que no té res a veure amb el model turístic que necessitem i, a sobre, està demostrat, ja, que té un fort impacte negatiu en temes de consum d'aigua en moments en què no ens ho podem permetre.

En sisè lloc, cal impulsar mesures i suports econòmics per impulsar el dret al turisme, al descans, a la cultura, al gaudi i a la natura, mantenint i ampliant les ajudes existents.

I, en darrer terme, proposem promoure un model turístic que es fonamenti en l'aplicació d'estàndards de treball digne i en l'establiment de mesures que comportin un impacte social i ambiental just, promovent el diàleg amb els agents implicats –empresarials, sindicals, entitats i administracions locals–, que permetin disposar d'una etiqueta de qualitat en els establiments turístics. Caldrà també, per tant, reforçar l'acció inspectora per vetllar que aquests estàndards de qualitat en l'ocupació, però també de compliment de normatives ambientals, es compleixin.

Res més.

I gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un nou cicle per guanyar, la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé; gràcies, vicepresidenta. Bona tarda. Vagi per davant que votarem que sí a pràcticament tota la moció, amb excepció d'alguns punts en què ens abstindrem. Ens abstindrem, perquè es queden curts, al nostre entendre, i perquè anem a demanar-los favors, als operadors, que, si us plau, redueixin coses quan entenem que el que cal és impulsar que siguin les Administracions públiques que realment generin els marcs necessaris perquè els operadors redueixin vols turístics, per exemple, per apostar pel transport ferroviari, o que siguin els operadors creuerístics que deixin d'operar en el marc dels creuers.

No entraré ni m'estendré massa en el que és la indústria creuerística. Crec que n'hem parlat en diferents ocasions aquí, i, per tant, no m'estendré per dir que en el punt que es parla també de la reducció ens abstenim, perquè entenem que el que cal és reduir fins a la desaparició dels creuers. I ja ho vam discutir aquí abans de la campanya electoral. Per tant, no hi tornaré.

En el primer punt, que es parla de la necessitat d'abordar una modificació integral de la llei del turisme, nosaltres hi estem d'acord. És indispensable una nova regulació en el marc del turisme. Però, tot i que ara el conseller no està aquí, el dia de la interpellació, bé, el dia del *mansplaining* del conseller a la diputada Jess González, el conseller parlava de que el model de turisme del Govern era clar. Era molt clar, perquè deia que estava recollit en el compromís nacional del turisme responsable. I nosaltres direm: si això és la base de la nova llei de turisme, és un mal auguri; és un mal auguri de que poques coses canviaran pel que fa als impactes o el que suposa el turisme per al país.

Posaré tres exemples per no estendre'm massa. En el marc del compromís nacional de turisme responsable es parla de l'aigua com a bé limitat. Està molt bé que es reculli que l'aigua és un bé limitat, perquè és una realitat que, a més a més, estem constatant molt clarament en els darrers mesos, però seguir impulsant macroprojectes que el que fan és un ús intensiu de l'aigua no per a activitats necessàries, sinó per a les recreatives, com avui constàvem amb la notícia que ha sortit, que és el propi Govern que recull i reconeix que el Hard Rock gastarà més d'1 milió de metres cúbics l'any d'aigua, doncs, vaja, diríem que poc coherent una cosa amb l'altra.

Un altre element del compromís nacional de turisme responsable. Tenim clar que els habitatges d'ús turístic cal reduir-los, per no dir que han de desaparèixer. Tenim clar que l'impacte sobre el dret a l'habitatge del turisme i, sobretot, dels habitatges d'ús turístic és una realitat, que cal abordar-ho de manera clara i que té un impacte en el que és l'emergència habitacional que vivim en l'actualitat. Però, en canvi, les poques mencions, en el compromís nacional de turisme responsable, d'habitatges d'ús turístic res tenen a veure amb el dret a l'habitatge, i només parlen de la necessitat de la sostenibilitat energètica i de requisits energètics per tenir llicències d'habitatges d'ús turístics, no de reduir les llicències.

I, després, he dit que no m'hi estendria, però sí que, en el marc del compromís nacional per un turisme responsable, entenem que el que s'utilitza amb relació a la indústria creuerística és, una mica, el pensament màgic; pensament màgic de que si electrifiquem els creuers, ja està, tot el que té a veure amb impactes ambientals o socioeconòmics desapareix del mapa, quan no és així. Per tant, elements de pensament màgic.

En definitiva, que si la base de la nova llei de turisme és aquest compromís nacional, el que ens trobarem és una llei que fa allò que sap fer millor aquest Govern, que és modernitzar sectors econòmics per mantenir el benefici del capital. Ja està. Els modernitzem, els actualitzem, però, en el fons, la base del problema segueix sent la mateixa.

Com deia abans, la majoria dels punts els votarem a favor i en alguns ens abstin-drem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Bartomeu Compte Masmitjà.

Bartomeu Compte Masmitjà

Bé; bona tarda, vicepresidenta. La moció que ens porta avui En Comú Podem sobre turisme és llarga i toca molts punts, però intentaré abastar tot allò que sigui possible.

Sobre el projecte de llei de turisme, ja és un compromís que s'ha ratificat aquí moltes vegades, i crec recordar que ja hi ha un avantprojecte i que també les línies mestres són el que s'ha comentat abans.

Però, en tot cas, referent a la moció, anticipo que estem d'acord gairebé amb el que és substancial i en la direcció, però segurament haurem d'acabar d'entrar en alguns detalls.

Al veure la moció, nosaltres pensem, sobretot, que..., bé, la sequera d'aquest hivern i primavera, fenòmens meteorològics extrems que vam veure l'estiu passat, conseqüències de l'emergència climàtica que cada cop són més tangibles per a la ciutadania, i, en aquest context, l'única opció és repensar la nostra economia, tant agricultura, indústria, serveis i també el turisme. És una qüestió de model.

Durant les llargues dècades de l'oasi «sociovergent» no van fer bé les coses. Es va optar per un model que trinxava el medi ambient i el territori, que ens feia perdre patrimoni col·lectiu i concentrava els guanys en mans d'uns pocs.

I portem anys ara fent feina per capgirar aquest model, per construir un model turístic que tingui en compte el seu impacte social, ambiental i territorial. Se n'ha parlat, d'això, i estem en aquesta línia. I perquè hi estem d'acord, la direcció ha fet un esforç important d'apropar les posicions –crec que ho hem aconseguit–, perquè hi ha una feina substancial que s'està fent amb el sector, treballant una altra manera de fer.

I creiem necessari que aquesta moció tingui consonància amb el que s'acaba d'expressar recentment, és a dir, amb el compromís nacional per un turisme responsable que fa poc que s'ha presentat. En aquest compromís vull recordar que s'hi han

adherit més de 142 entitats, entre les quals l'Ajuntament de Barcelona, Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, que afronta com hem d'entendre les externalitats del turisme, i amb un consens majoritari de país, i crec que és important.

Per tant, l'objectiu és clar: s'ha de limitar i minimitzar les externalitats negatives, i pensant sempre que és molt millor gestionar el turisme que deixar que flueixi lliurement. Els principals actors que s'han de tenir en compte són els propis veïns de les localitats turístiques, i, per fer-ho, hem d'implementar les darreres mesures contrastades i eficients que ens ajudin en aquest aspecte.

Per exemple, s'estan implementant ja dos exemples que crec que són importants. La Direcció General de Turisme va publicar el 2021 l'índex de turisme intel·ligent, el qual mesura la sostenibilitat ambiental, la sostenibilitat social i la sostenibilitat econòmica de l'activitat del turisme a la destinació. Per tant, això s'està fent. I està prevista una revisió per a l'any vinent, per al proper 2024.

Per altra banda, s'està participant en el Technical Support, un programa de la Unió Europea que proporciona coneixements tècnics, personalitats dels estats membres per dissenyar i dur a terme reformes i per definir uns paràmetres homologats per la Unió Europea, per mesurar la sostenibilitat del turisme i obtenir unes dades fiables, mesurables i comparables a nivell europeu.

I, entre aquestes mesures que també fan falta, hi ha la proposició de llei de regulació dels pisos turístics presentada per En Comú Podem. Aquí coincidim que és una feina que està sobre la taula i que hem d'aprofitar per debatre i regular els règims dels habitatges d'ús turístic. Vull recordar que, per exemple, poblacions com Besalú o Banyoles pràcticament no tenen places hoteleres i, si hi vols soggiornar, necessites els pisos turístics. Ho hem de regular i també hem de pensar com es regulen aquests casos. Crec que és important.

I la moció aquesta que presentem de turisme va més enllà i proposa posar en marxa mecanismes de control per evitar l'ús fraudulent dels contractes de lloguer per temporada. I aquí no hem pogut arribar més enllà del que volíem. El conservadorisme del PSOE a Madrid ha fet que ens demorem en excés en tenir eines per regular el lloguer i, quan ho ha regulat, ha deixat un forat evident per al frau de llei.

Sobre els creueristes, és clar que els ports han de gestionar aquesta demanda i s'han de preparar per poder oferir el millor servei i conduir aquesta entrada de turisme aplicant les millors tècniques, però no es pot tenir l'objectiu de reduir la seva activitat. Sostenibilitat, equilibri i respecte per l'entorn, sí, i, si s'escau, la seva limitació. De fet, ja s'hi està treballant. El 2027 hi haurà reducció de terminals i els creuers han garantit que seran eficients. I el 2027 el seixanta-sis per cent dels vaixells han d'estar preparats per connectar-se a terra setze punts més que ara mateix.

Per tant... Un altre punt que també parla la moció..., ratifiquem estar plenament d'acord en assegurar la connectivitat entre els aeroports catalans. S'han perdut oportunitats en el desenvolupament de l'AVE, per exemple, a Girona, en aquest sentit, molt clar. I si el Ministerio de Transportes ja té dificultats, d'alguna manera, perquè rodalies funcioni, difícil ho té per garantir una intermodalitat i connexió arreu del país. I potser és allà on hem de posar també el focus.

En tot cas, finalment, en allò que no podem estar d'acord és en la modificació dels horaris comercials, que és una qüestió que està regulada per llei, concretament a la 18/2017, i és en aquest àmbit, la llei i el Consell Assessor de la Generalitat en Matèria de Comerç, on s'han de tractar aquestes qüestions.

En tot cas, agrair al diputat Joan Carles Gallego la voluntat de transaccionar, que jo crec que ha set molt important. I com diu la delegada de Turisme de la Generalitat, Marta Domènech: «El turisme no ho és tot, però tot és turisme.»

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Juan Luis Ruiz López.

Juan Luis Ruiz López

Bona tarda. Moltes gràcies. Doncs bé, ja ho han comentat, no?, els companys i companyes que m'han precedit. Estem de nou davant d'una nova moció per reflexionar al voltant del turisme a Catalunya. A vegades, llegint els punts de la moció, sembla que retornem una mica al passat i de qüestions que ja hem anat parlant de manera bastant sistemàtica en aquests darrers dos anys. De fet, nosaltres ja hem presentat unes quantes mocions en aquest sentit. És veritat que la moció també és molt àmplia. Hi ha un poti-poti, aquí, de coses que a vegades també costa una mica de relacionar.

Però, en tot cas, nosaltres, sempre que ens donen l'oportunitat de poder parlar de turisme, volem posar en valor el que és el turisme, el que és l'activitat turística al nostre país, el que representa, no?, en percentatge del PIB i també en ocupació. Per tant, nosaltres ja ho hem dit també per activa i per passiva, que no és només posar l'èmfasi en les externalitats negatives del sector turístic, que ho és. I, a vegades, llegint determinades mocions, sembla que hi hagi com una esmena a la totalitat al nostre sector turístic, quan el nostre sector turístic és un model d'èxit. I és evident, eh?, que hem d'avançar cap a un model turístic més sostenible; sostenible des del punt de vista ambiental, des del punt de vista econòmic, des del punt de vista social.

És veritat que el compromís nacional pel turisme és un pas endavant en aquesta direcció, però a nosaltres –tal i com jo mateix a la compareixença del conseller, deu fer unes setmanes, per analitzar la situació del sector turístic al nostre país...– hi ha una qüestió que ens preocupa d'aquest compromís nacional pel turisme, i que és precisament que una organització com Pimec no s'hagués adherit, no s'hagués sumat a aquest pacte, a aquest compromís nacional. Vull recordar que el noranta per cent de les empreses del sector turístic, doncs, precisament són petites i mitjanes empreses i, en aquest sentit, nosaltres demanem al Govern que intenti reconduir aquesta situació, no?

És veritat que quan parlem de sostenibilitat no és..., la sostenibilitat no és incompatible amb augmentar la competitivitat del nostre sector turístic. I és evident també, tal com diu la moció –tot i que no ho diu amb aquestes paraules–, que hem d'avançar cap a un nou model de governança del sector turístic.

Pel que fa a la moció concretament, totalment d'acord en impulsar una nova llei de turisme. Però és que ho hem de repetir: ho han aprovat tantes vegades en diferents mocions, que, en tot cas, ja no sé si ho acabarem veient o no en aquesta legislatura. Que és del tot necessari és clar; la llei actual és de l'any 2001. Per tant, no té cap mena de sentit que l'any 2023 Catalunya no tingui una nova llei de turisme actualitzada.

Pel que fa a la regulació dels habitatges d'ús turístics, bé, en tot cas, aquí els comuns també van presentar una proposició de llei, que em sembla que finalment no es va aprovar la seva tramitació per lectura única. Jo crec que tampoc hem de..., almenys no estem d'acord nosaltres que hi hagi una hiperregulació d'aquesta oferta turística, no?, i que, a més a més, els ajuntaments ja tenen eines per poder regular-ho; ja tenen eines per poder regular els habitatges d'ús turístic i les llicències d'ús turístics en els seus municipis. Per tant, home, deixem també que els ajuntaments també puguin decidir respecte al seu model turístic i, a més a més –també ho deia ara el company Bertomeu–, els habitatges d'ús turístic és un tipus d'oferta que també respon a una demanda determinada i que, a més a més, cada vegada va creixent aquest tipus de demanda. I tampoc és cert que allà on s'ha limitat les llicències d'habitatges d'ús turístic hagi augmentat l'oferta d'habitatge. Això no és cert, i l'exemple el tenim, per exemple, aquí a Barcelona.

Per altra banda, hem de ser competitius turísticament. Nosaltres al final també estem competint amb altres destinacions turístiques i nosaltres apostem per grans projectes i grans infraestructures que ens posicionen internacionalment, a diferència del que diu la moció.

Tema dels creuers: també ho hem parlat; també se n'ha parlat. Hem discutit molt en aquest Parlament; hem aprovat diverses mocions. Nosaltres –ja ho hem dit– apostem pels creuers que tenen inici i..., o final aquí als nostres ports, perquè això vol dir que, com a mínim, aquestes persones passen un..., pernocten alguna nit en els nostres hotels i que, a més a més, doncs, en tot cas, nosaltres, com deia, no estem per limitar aquest tipus de creuers.

I totalment d'acord –ja per acabar– en dignificar i millorar les condicions laborals del sector; cal avançar en aquest sentit. Amb l'actual Govern de l'Estat crec que s'ha avançat, i molt, no?, en la millora de les condicions laborals del sector turístic i en general. I, en tot cas, sí que no estem d'acord tampoc en la qüestió relacionada amb els horaris comercials; això ja ve regulat per llei.

En resum, que no podem donar suport a la totalitat de la moció, però, en tot cas, a alguns punts, sí, a uns altres, no, i en uns altres ens abstindrem.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Maria Antònia Batlle i Andreu.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Moltes gràcies, vicepresidenta. Doncs sí, com els meus companys que m'han precedit han dit, ens trobem amb una altra moció sobre el model turístic. I el primer punt, que és el punt de la nova llei, com el meu company del Grup del PSC acaba de dir, amb diferents mocions en aquest Parlament, doncs, en aquestemicicle ja s'ha aprovat que, evidentment, és necessària. S'ha parlat del compromís per un turisme responsable que es va signar no fa gaire. És un document doncs molt ampli, amb una mirada molt alta, que no ha aterrat gaire perquè no ha estat discutit en els grups parlamentaris –això també se li va dir en seu al conseller i a la directora general.

Però també els diré que aquesta moció des de Junts per Catalunya considerem que és molt àmplia, però que hi manquen molts aspectes que nosaltres pensem que són molt importants. Perquè, on està la seva proposta per a la formació?, per exemple. On està la proposta per ajudar la professionalització dels llocs de treball d'aquest sector? Això és el que ens ajudaria a dignificar el sector. Aquí és on ens haurien d'ajudar, ajudar-nos a treballar per dotar la qualitat del sector, qualitat del servei i, evidentment, condicions en les que es treballa, això també; però tot alhora, una cosa no treu l'altra.

En aquesta moció estem parlant de turisme. Ja ho sabem, no cal que ho repetim, el que representa per al PIB català: és un motor de molts altres sectors. Volem, des de Junts per Catalunya, està clar, un turisme de qualitat, perquè genera molta ocupació, molts llocs de treball. El que volem són uns destins de qualitat, amb personal professional i format, i, està molt clar, amb uns sous adequats a les seves feines i, evidentment, amb unes bones praxis empresarials.

Des de Junts per Catalunya defensem un model que dista del model, doncs, del grup dels comuns –no els hi dic res nou–; però el nostre model és un model que es basa, bàsicament, també en la col·laboració publicoprivada. Vostès parlen en algun moment de la participació dels agents socials, però quan parlem estem parlant també d'una activitat econòmica, i entenem, doncs, que s'ha de parlar també conjuntament aquí dels sectors econòmics igualment. Catalunya compta amb una activitat turística de primer ordre, i això ha d'implacar una política d'objectius també de primer nivell, que generi un consens social i empresarial.

Evidentment, totes les empreses, des de la seva creació, han de donar d'alta l'activitat corresponent, tenir els permisos pertinents i complir amb tot el que els marca

la normativa. Em diran: «Per què ho diuen, això?» Doncs perquè..., per què ho dic, això? Perquè el sector turístic és un sector que moltes vegades s'ha sentit atacat, és un sector que es criminalitza. I està molt clar que tota empresa de qualsevol sector necessita treballadors per portar a terme la seva activitat, amb un compliment d'unes normatives existents –altes a la seguretat social, hisenda, permisos corresponents–; en conclusió, adaptar-se a la normativa amb compliment dels convenis i també de la normativa en prevenció de riscos laborals.

Els convenis es negocien per les parts –patronals, sindicats–, s'aproven, s'inscriuen al registre, i des del Departament d'Empresa, evidentment, es comprova que compleixin la legalitat, com no pot ser d'altra manera també, eh? Estem en contra, per això, de la mala praxi de qualsevol empresa d'aquest sector. Els treballadors han d'estar contractats segons la categoria que els hi correspon, han de fer les hores fixades i, evidentment, en els casos en què això no es compleixi no es pot permetre.

Des de Junts per Catalunya tenim molt clar que no podem, per això, donar per fet que estem davant d'un sector que esclavitza, perquè hi ha empreses que fan les coses ben fetes, i cal ser curosos amb els discursos i no criminalitzar. Està clar que la mala praxi, com acabo d'indicar, d'algunes empreses fa molt mal a tot el sector, també. I no només fa mal al sector empresarial, sinó als mateixos treballadors.

Canviant de tema –dintre, evidentment, doncs, d'aquesta mateixa moció–, deixin-me dir-los que estem a favor d'alguns dels punts. I un d'aquests punts, per exemple, seria el que parla de promoure les mesures i els acords amb els operadors per impulsar fórmules que permetin la substitució de vols de curt radi per alta velocitat tot conservant la connectivitat. La tendència mundial, evidentment, és la connexió ferroviària per a trajectes curts, però, perquè funcioni, cal tenir unes bones infraestructures, i tots sabem que les internes, com Rodalies Renfe, no funcionen. Molt pitjor la connexió València-Barcelona, quasi inexistent. Ja no parlem d'alta velocitat, sinó també d'Euromed. Per tant, des d'aquí exigim de nou a l'Estat la inversió urgent per al compliment d'aquest punt.

Per acabar ja, finalment, l'únic que vull demanar, com he fet ja repetidament en aquests minuts, és demanar que no es criminalitzi el sector, perquè és una manera també de respectar no només les empreses, sinó els mateixos treballadors. I hem d'aconseguir que aquest sector es dignifiqui, es professionalitzi i que els nostres joves hi vulguin treballar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, presidenta. Buenas tardes a todos. No podemos conocer el turismo si no estamos en contacto directo con él, y se nota que ustedes no lo han estado. Su moción es una copia más laxa de lo que presentó la CUP hace tres meses, consistente en materializar un nuevo modelo turístico, que todos estamos de acuerdo en que es necesario, pero, claro, basado en ideología comunista, una falsa sostenibilidad, un supuesto impacto climático, cambios globales sin concretar. Ustedes criminalizan el turismo y proponen un modelo estableciendo mayor fiscalización, más inspección y más sanciones.

Miren, en su moción, lo único que constatan es que no conocen cómo funciona el sector turístico. No han hablado ni con empresarios ni con trabajadores ni con comerciantes, y ni siquiera con los vecinos. Solo hablan desde su limitación ideológica, que solo trae miseria y pobreza allí donde se aplica. Sus medidas son exactamente contrarias a los intereses económicos de los trabajadores, empresarios y comerciantes que viven del sector. Diputados, estamos hablando de un sector que representa el doce por ciento del PIB en Cataluña. En algunas zonas de la Costa Brava

alcanza el diecinueve por ciento. El PIB en nuestra región, es más, crece impulsado por la recuperación del turismo. Alrededor de 300.000 personas trabajan en el sector y la subsistencia de muchas empresas y familias de nuestra región dependen del mismo. Nuestra obligación como legisladores es proteger y potenciar el sector turístico, que es de vital importancia para la subsistencia de estas empresas y familias que trabajan y viven del turismo en Cataluña.

Con respecto a los cruceristas, que ustedes no quieren, quieren evitar que nos visiten en Tarragona y en Barcelona. Miren, el gasto medio de cada persona que hace escala en una ciudad se sitúa entre setenta y noventa euros, y el de quienes embarcan y desembarcan alcanza o se incrementa los trescientos cuarenta euros. ¿Saben cuántos millones de euros aportan? Pues se calcula que unos 30 millones de euros. En Valencia y en Málaga, por ejemplo, los recibirán con los brazos abiertos si los expulsamos de Cataluña. Céntrense en solucionar problemas y dejen de crearlos. Acérquense al sector, háganse eco de sus demandas y hagan propuestas resolutorias de los problemas reales que padecen tanto los trabajadores como los creadores de empleo. En VOX lo hemos hecho. Lo hemos hecho y sabemos cuáles son sus demandas. Por ejemplo, lo que todo el mundo nos ha dicho es que es muy necesaria la desestacionalización en todas las zonas de Cataluña, tanto en el interior, en el turismo rural, como el de montaña, nuestro maravilloso Pirineo, como en las playas. Requieren que se hagan políticas tendentes a desestacionalizar el sector. Se trata de que tengamos visitantes durante todo el año. Y con esto conseguiríamos lo que todos queremos: mayor calidad de empleo –en lugar de tener parados discontinuos, tendríamos empleados continuos–, menos masificación y concentración de turistas a lo largo de todo el año. Y se puede hacer –se puede hacer. Miren, si desde la Dirección de Turismo en connivencia con los ayuntamientos se hacen ofertas culturales, organizaciones de eventos deportivos, ferias, congresos en épocas de temporada media y baja, se puede conseguir.

Otra de sus pretensiones en esta moción es coartar la libertad de empresas y personas que amplían la oferta de alojamientos turísticos con sus propiedades para poder tener ingresos económicos. Y lo hacen, además, de acuerdo con la legislación vigente. Y, a la vez, quieren también coartar la libertad de quienes nos visitan de elegir el modelo de alojamiento que desean.

En este sentido, desde VOX defendemos legislar para preservar los derechos de todos, buscando un modelo turístico respetuoso que no degrade nuestros barrios, pero siempre respetando la libertad y la propiedad privada, que es lo que conduce a las naciones a la riqueza y al progreso. Desde VOX trabajamos para proteger y potenciar el sector turístico que ustedes quieren destruir. Hemos registrado múltiples iniciativas, como, por ejemplo, la eliminación de la tasa turística, que es otra lacra del sector en Cataluña y que implica una clara competencia desleal con otras regiones en detrimento claro de nuestros alojamientos turísticos.

Miren, como he repetido en muchas, en múltiples ocasiones en este atril, no cuenten con VOX para destruir. VOX está en este Parlamento y ahora en muchos ayuntamientos de Cataluña para construir sociedad, concordia, economía, empleo, para defender la libertad y para cuidar lo nuestro.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Diputats, diputades, senyor Gallego... Bé, doncs jo crec que, fent un record o rememorant totes les vegades que hem vist aquí unes mocions sobre el model turístic, sobre el turisme a Catalunya, un acaba parant-se a pensar un dia i diu: «Però si en realitat no estem parlant de turisme, estem parlant de com limitar el turisme; de les

externalitats exteriors del turisme; de com fer que el turisme no sigui un problema.» Mai posem –pel que he escoltat, almenys, en aquestes mocions– al centre dels models turístics ni el turista ni l'empresari, que són al final els que realitzen..., d'alguna forma, tenen aquest intercanvi entre el servei i aquell que fa que el servei tingui un sentit, que és el turista.

I mentre no fem això, si no fem això, no parlem d'un model, sinó que parlem de tot el que hi ha fora del model turístic. I, per tant, ens trobem aquest tipus de mocions on hi ha tot el que molesta o que pot ser restrictiu o restringit en el model turístic, i al final es transforma en una proposta intervencionista que exigeix, que utilitza tot tipus de traves, que genera una situació pràcticament insostenible per a aquelles persones que lliurement decideixen un dia emprendre un negoci turístic, que normalment no són grans empreses ni grans operadors –perquè sembla que tots són grans operadors–, sinó que simplement és aquella persona que té uns estalvis i vol fer o construir un servei turístic en qualsevol lloc –en qualsevol lloc. I pot ser per a qualsevol tipus de model. Perquè nosaltres creiem que el turisme ha d'ocupar tot tipus d'espais i de models transversals a Catalunya, perquè hi ha d'haver turistes i oferta de turisme per a tothom.

Jo crec que aquesta persona que realment, doncs, un dia vol sortir i anar a qualsevol lloc o ciutat de Catalunya i posar aquest servei turístic a disposició del turisme i de la demanda –que pot ser estrangera o interna, no importa–, i veu i escolta aquestes restriccions, diu: «Què estan fent? Què estan fent al meu Parlament per mi? M'estan ajudant? No, no me estan ajudant.» I quan arriba algú de fora i veu que al centre de les polítiques del Parlament de Catalunya no estan els turistes, no estan els usuaris, també passa el mateix. Per què? Perquè, si no posem al centre de les polítiques turístiques ni el turista ni l'emprenedor, no podem parlar d'innovació, no podem canviar de model. Quin model? Perquè mai parlen de quin és el model que volen. «Un model sostenible.» Sostenible, en què? Amb qui? Sostenible... Per a un empenedor, per a un empresari turístic, «sostenible» és el seu negoci; «sostenible» és poder arribar a final de mes. Això és ser sostenible al nostre model. Per tant, deixem que sigui moltes vegades el propi mercat que reguli –i ho defenso com a liberal, perquè és així– el que vulgui o pugui decidir quin és el model que tenim.

Parlen vostès, per posar alguns exemples... Per exemple, parlen o han parlat de reduir, en alguns casos, també l'oferta, o com faran o quina ha de ser la mobilitat. Parlen vostès moltes vegades de la mobilitat, o parlen vostès moltes vegades de restringir les ofertes turístiques o intervenir en algunes de les propostes que tenim, o reduir també les propostes en infraestructures que tenim aquí. Però no tenim en compte quan, per exemple, parlem –perquè s'ha parlat aquí i en altres mocions– de que hem d'eliminar, per exemple, els vols curts, interiors o interns, que possiblement qui aquí escull al final és aquell que vol utilitzar aquest servei, que escollirà entre l'oferta ferroviària o l'oferta, en aquest cas, de vols interns.

Per tant, quan parlem, en aquest cas, o estem parlant de tota una sèrie de restriccions i de propostes que tenim aquí mateix, en aquesta moció, l'únic que podem dir és que no és el nostre model, que realment està molt allunyat del nostre model i que, de fet, això no és un model turístic.

A vostès al final els hi agrada defensar aquesta política del decreixement, que mai expliquen –mai expliquen–, aquest decreixement, com el compensaran. Jo encara no els he escoltat mai veure d'on trauran el producte interior brut que es perd amb les seves polítiques i on anirà, perquè no hi han propostes alternatives.

Per tant, no és el nostre model. Votarem algunes coses de sentit comú i un pèl demagògiques que porten aquí..., doncs algunes les votarem que sí, però, dissortadament, no podem donar suport a aquesta moció.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. El turismo genera riqueza, empleo y da de comer a decenas de miles de familias catalanas. No hay nada más estúpido e irresponsable que fomentar la turismofobia que profesa la extrema izquierda en este Parlamento.

Hay que regular los pisos turísticos, sí, pero no prohibirlos. Hay que dar estabilidad al sector, pero no promover su persecución, no perseguir a cruceristas, que están con esto absolutamente obsesionados. «Sí» al modelo del Hard Rock si genera empleo, dinamismo económico y ayuda a que las familias puedan llenar la nevera. «No» a subvencionar vacaciones a no sé quién. He leído en la moción que dice que quieren garantizar que todo el mundo tenga derecho a unas vacaciones de una semana, garantizadas y tal. El dinero es finito, no cae de los árboles; por lo tanto, no. «No» a machacar a burocracia a establecimientos turísticos. Y mal le va a ir a Podemos si sigue presentándose como una fotocopia barata de la CUP.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Acabat el debat, els faig... (*Veus de fons.*) Ah, no, disculpin. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs, agrair a la CUP i a Esquerra Republicana les esmenes que heu presentat. N'he pogut transaccionar la majoria amb Esquerra Republicana. Amb la CUP no m'ha estat possible, tot i que crec que hi ha un ampli marge de coincidència amb els dos grups.

En el debat ha quedat clar que ens movem, diguéssim, entre la voluntat de regular o la voluntat de barra lliure. Crec que ningú qüestiona la importància del sector turístic per a l'economia, però també per a les persones, que tenen dret al turisme. Però també crec que, malauradament, no hem coincidit amb que, mentre parlem d'un turisme que es vagi alimentant d'una hipercompetitivitat, al marge de les possibles externalitats que genera, el que estem fent és que ens estem carregant el turisme com a dret de les persones i com a dret de les societats. I aquí és on tenim el problema: que alimentar un model de turisme a partir d'aquesta hipercompetitivitat que genera males condicions de treball, problemes ambientals i problemes socials pot acabar, precisament, amb el propi sector turístic.

Deixeu-me que, si no m'explico prou bé, us ho expliqui amb paraules de Cèlia Sánchez-Mústic. Té la meua edat. Viu a Sitges i va néixer a Barcelona. I diu: «Viatges. He conegut persones desertes, / portuàries, volcàniques, / il·luminades per idees boreals, / migpartides per temors com rius gebrats, / alçades sota el nivell / dels somnis / o abatudes com muntanyes / orfes de peus a les clivelles. / N'he admirat contradiccions: esperits parabòlics emergint / de les barraques. / També he recorregut els hemisferis / d'algunes ments en guerra, / i a despit d'aquest perill / sé que mai no em cansaré / de viatjar per les persones, / dels hostals de tendresa / on em deixen pernoctar / dels seus fruits, ponts, ruïnes, / selves, tombes, valls / i de tants gratacels / de preguntes / i museus on reposen / els silencis més fondos i antics.»

No ens carreguem la possibilitat de viatjar per a les persones, per aquests hostals de tendresa, per llocs on puguem pernoctar i veure aquests ponts, ruïnes, selves, etcètera. Al «tanto» no ens carreguem el turisme amb aquesta hipercompetitivitat que algú vol alimentar, i entrem a regular allò que pugui ser possible, sostenible i just per a les persones.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt número 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu

302-00293/13

Continuem pel dinovè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, consellera, és evident que estem vivint una sequera que no és sinó el gran avís del que ens espera en un futur, doncs, amb l'escalfament global que patim en aquests moments. I ja ens ho deien: «L'aigua és el l'or del segle XXI.» I això ho veiem ara, és així. I la clau és planificar; planificar, decidir i projectar quin país volem en termes d'alimentació, de turisme, d'indústria, d'energia, de distribució territorial, evidentment de medi natural. I, a partir d'aquí, dimensionar, amb l'aigua de què disposem, les infraestructures hídriques que ens permetin abastir eficientment i amb equitat tots aquests usos.

El que no podem fer, és evident, és anar fent cops de timó, doncs, en funció de qui està agonitzant més en cada moment, no? Fent aquest exercici de planificació ens adonarem de la importància que té l'alimentació. Perquè, hi insisteixo, no parlem només d'ajudar els pagesos; parlem de l'alimentació de tot el país. I més –i ho dèiem ahir en la sessió de control–, hi insisteixo també, en un país que conreem només 0,11 hectàrees per habitant, que és la meitat de la superfície que conrea de mitjana Europa, que produïm tan sols el quaranta per cent dels aliments que consumim i que des del 2001 hem perdut cent mil hectàrees de conreus. I això en un sector agroalimentari que amb el 4,1 per cent del PIB és el primer sector manufacturer català i, per tant, li hem de donar el prestigi, li hem de donar la protecció que es mereix.

Sense aliments no hi ha aigua. I aquí és on arribem a la funció vital del regadiu, que és precisament l'eina que tenim per poder gestionar amb escassetat..., amb eficiència –perdó– la falta d'aigua. Perquè no oblidem que una hectàrea de regadiu produeix vuit vegades una hectàrea de secà i a Catalunya una tercera part de la nostra superfície són conreus i, d'aquesta, una tercera part són regadiu. I amb aproximadament aquest trenta per cent d'agricultura de regadiu, produïm el setanta per cent dels aliments –trenta per cent / setanta per cent.

I naturalment que cal que aquests sistemes de reg, doncs, siguin el màxim d'eficients possibles, eh? I això vol dir fer arribar aigua a pressió a peu de cada finca, perquè a Catalunya en aquest moment encara el cinquanta per cent es reg a manta; això vol dir malbaratament de recurs hídric. De fet, en els canals d'Urgell és un vuitanta per cent. I això ho hem de corregir.

És evident que cal impulsar, per tant, polítiques de modernització del regadiu. Això ens ajudarà en els futurs episodis de sequera. Però en aquest moment el drama que estan patint els nostres pagesos necessita mesures urgents i ajuts directes. I això és precisament el que pretén, doncs, la moció que avui presentem aquí, que l'hem fet visitant les principals comunitats de regants del nostre país.

I aprofito per saludar i agrair la presència als membres de l'Acatcor i també a pagesos, arrossaires, regants del delta de l'Ebre, així com agrair també a la diputada Torrentà la bona predisposició que hi ha hagut per poder treballar i per poder, doncs, arribar a acords en les diferents esmenes presentades.

La moció que avui presentem té una sèrie de punts genèrics, diguem-ne, que beneficien en general tota la pagesia i els regants. Estaríem parlant de convocar la taula nacional de l'aigua aquest mateix mes de juny, dotar d'ajuts les pèrdues, amb especial atenció..., evidentment, el secà, el regadiu, però especial atenció als arbres i als conreus permanents.

També crear una renda de protecció agrària immediata, poder optimitzar les assegurances, adequar l'IVA, flexibilitzar la PAC, avançar el pagament de la Dun, impedir que mai més l'oligopoli hidroelèctric pugui buidar especulativament els pantans, evidentment modernitzar el regadiu, etcètera.

I específicament pel que fa als canals d'Urgell, hem apostat per eliminar molts dels requisits que es demanen en aquest moment, ampliar els terminis d'execució de les obres i actualitzar els barems, els mòduls dels ajuts, a banda de fer una calendarització realista per fases de l'execució de les obres.

Per al delta de l'Ebre, doncs, exigir a la CHE que compleixi amb la dotació d'aigua compromesa, flexibilitzant, si cal, els cabals ecològics i amb ajuts específics també per als arrossaires.

Pel que fa a Riudecanyes, Segarra Garrigues i el Baix Ter, quan vam entrar la moció, la vam haver de registrar, no havíem encara pogut anar a fer les visites, per tant, els tractarem amb iniciatives parlamentàries posteriors, però sí que, per exemple, establím, en el cas de Riudecanyes, doncs, impulsar ja sense més demora el projecte de regeneració d'aigua a la sortida de la depuradora de Reus per poder-la bombar aigües amunt cap a Riudecanyes i que tingui un ús en el reg agrícola.

No tinc més temps, els detalls de totes les propostes que fem –i espero, doncs, que siguin aprovades en aquest Parlament– els teniu en el text de la moció. En la següent intervenció, acabaré de fer èmfasi en uns quants punts més.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari VOX, el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias. La situación del campo en nuestra región es otro ejemplo más de irresponsabilidad política, de inacción y de dejación de funciones del Govern, que ha dedicado todo su esfuerzo en imponer su ideología y de una forma insensata a destruir Cataluña. Pero no solo hay irresponsabilidad política, sino que, además, el sector agrícola está sufriendo la incompetencia de este Govern.

Todos sabemos que hay una falta de gestión de los recursos naturales y que el Govern no ha actuado a tiempo ante la preocupante y grave sequía que soporta nuestra región desde hace más de dos años. Y ahora los señores de Junts nos presentan una serie de iniciativas, sin duda necesarias para el sector agrario, pero ello no les quita su parte de responsabilidad en la situación de abandono que sufre nuestro sector agrario. Les recuerdo que en el momento de activarse el plan de sequía ustedes formaban parte del Govern. Sí es verdad que desde hace unos meses fueron sustituidos en la sombra por el Partido Socialista y los comunes, nuevos socios inseparables del señor Aragonès.

La situación actual de no disponer de agua en la comunidad de regantes no tiene su origen en el cambio climático. En el caso de los canales de riego, hay varios factores, pero el principal es que no ha habido inversiones en infraestructuras hídricas desde la sequía de 2008. Y yo les pregunto: ¿quién dirigía la Agencia Catalana del Agua en la última década? Pues, ustedes, los señores de Junts. ¿Qué inversiones en nuevas infraestructuras y mejoras se han realizado? Pues, yo se lo digo, durante la última década escasas o nulas.

Hace solo un par de meses presentaron trece inversiones para abordar el problema de la sequía. Si estas inversiones se hubieran presentado y ejecutado a tiempo, hoy nuestra región no tendría los problemas de desabastecimiento de agua que tiene. Entre las medidas adoptadas en este periodo de sequía por el Govern, la agricultura es una de las grandes perjudicadas, con grandes pérdidas sociales, económicas y medioambientales.

No logramos entender por qué desde el Govern de la Generalitat se perjudica y se persigue a nuestro sector agrario aplicando medidas como el cierre temporal del canal de Urgell, restricciones en la cuenca del Segre, donde solo se permite el regadío de subsistencia, o el cierre del canal Segarra-Garrigues. Y todo sin tener un estudio de los perjuicios sociales, económicos y medioambientales, sin previsión de ningún tipo y sin establecer ayudas reales y concretas.

Urge un paquete de medidas para el sector, como la modernización de las infraestructuras de nuestros canales de regadío, ayudas económicas directas para paliar pérdidas y sobrecostes de producción, medidas fiscales y flexibilización de la PAC.

Por último, en VOX lo tenemos claro: si tuviéramos un plan hidrológico nacional la situación de nuestra región y de España sería otra muy distinta. Se lo digo siempre y no me cansaré de hacerlo porque es la única solución: necesitamos un plan hidrológico donde el agua sea considerada como un recurso nacional y se atiendan las necesidades de las cuencas deficitarias. Un plan donde se establezcan mecanismos compensatorios de las cuencas receptoras a las donantes, porque si las primeras tienen el problema de la falta de agua, las segundas, las donantes, también tienen otros, como por ejemplo la despoblación.

En definitiva, se trata de que el plan hidrológico nacional sea un instrumento de cohesión nacional, como lo son la red de carreteras o la red de infraestructuras ferroviarias. El agua es de todos y no de las regiones donde se encuentra. Por lo que es imprescindible establecer la interconexión de cuencas y establecer las infraestructuras necesarias para hacer llegar el agua hasta el último rincón de España. Es imprescindible un nuevo plan hidrológico nacional bajo los principios de solidaridad y el bien común.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula la diputada Anna Torrentà Costa.

Anna Torrentà Costa

Gràcies. Diputats, diputades, consellera..., representants de les comunitats de regants, benvinguts. Bé, volia contestar al senyor de VOX, però només amb que faci una visita a l'ACA –i el senyor Samuel Reyes li explicarà què ha fet en dos anys–..., perquè, si no, vostè ara es durtaria amb vi, potser, i no amb aigua.

Bé, de nou situem l'aigua al centre del debat d'aquest Parlament. Des d'Esquerra Republicana ho fem amb la voluntat de tenir una visió global d'aquest bé comú, vital i escàs. Crec que és important recordar que, tot i haver plogut una mica, no ha estat suficient i ha plogut irregularment, i els embassaments, tot i que han pujat un punt, estan a un vint-i-sis per cent de la mitjana a les conques internes del país.

Per tant, conscients que el règim de pluges ja no és ni serà el que ha estat fins ara, caldrà tenir presents tots els usos de l'aigua i, sobretot, posar les persones al centre i garantint la producció d'aliments a tot el país.

I dic «tot el país» perquè vull ser molt clara. Si som un sol país, és imprescindible treballar pels regants i la pagesia del regadiu de tot el país. I aquesta és la voluntat del Govern de la Generalitat, independentment de la conca que els abasteixi, independentment que els cabals de la conca de l'Ebre siguin competència de la CHE i del Govern del PSOE, que, a diferència d'aquest Govern, ni s'anticipa ni planifica, sinó que reacciona a remolc d'una situació greu i ho deixa a mans de la providència divina.

Malgrat les limitacions competencials, el Govern de Catalunya seguirà treballant amb consciència de país, amb l'objectiu de deixar Catalunya preparada per a les sequeres que vindran, tant en termes de noves infraestructures com de millora de l'eficiència del reg.

Pel que fa a la moció d'avui, hem presentat dotze esmenes en diferents sentits amb voluntat constructiva, com ha dit el senyor Vergés, posant de manifest actuacions que ja s'estan portant a terme i sumant-nos a les reclamacions davant de l'Estat espanyol. Agrair-li la facilitat i que n'hauríem de fer un costum.

Cap dubte en reconèixer la importància estratègica del regadiu. Des d'Esquerra hem estat i som al costat dels agricultors i agricultores d'aquest país; també en emplaçar la celebració d'aquesta taula nacional de l'aigua aquest mes de juny, perquè necessitem consensos i propostes constructives en aquest moment d'excepcionalitat.

Pel que fa als ajuts de finançament, el passat 26 de maig el Govern ja va acordar el primer paquet de mesures amb el sector a través de la Taula Agrària. Se n'esperen moltes més, acordades amb el sector i d'acord amb el seguiment que s'anirà fent de les afectacions reals.

Pel que fa a Agroseguro, ens consta que es realitzen reunions de forma periòdica i darrerament s'ha aconseguit una ampliació del percentatge de subvenció de les primes.

I parlant també amb el senyor Lletjós, el gerent de l'Acatcor, el dia que va comparèixer i també com es va dir a la trobada de regants, que també hi vam assistir, si bé els regadius són més eficients que el secà pel que fa a rendiment de producció per hectàrea, potser el que no se'ns havia plantejat o se'ns havia passat per alt, perquè era l'aigua un recurs abundant, era la gran petjada hídrica que es fa si fem un ús ineficient del reg. Una petjada hídrica que potser no ho sabem, però per persona són 6.700 litres al dia, no només la que bevem o amb la que ens dutxem, sinó la que hi ha darrere una poma, que poden ser setanta litres; un ou, 196 litres; o uns pantalons texans, que poden ser vuit mil litres.

I per què ho dic això? Doncs perquè, malgrat que pugui semblar una incongruència, quan l'aigua és escassa, el regadiu ben utilitzat ens permet retenir aigua, acumular-la i ajudar-la a conservar amb la canalització. Ben utilitzat pot ser una eina contra la sequera i ens pot garantir una autosuficiència de seguretat alimentària. Com a filla de pagès, que m'ha transmès l'amor i la cura per la terra, el regar a manta ha de ser història, inclús si tinguéssim els embassaments al cent per cent, perquè l'aigua és un recurs a preservar. La sequera fa que tots hàgim de treballar plegats i ràpid.

I no tinc temps per referir-me a altres qüestions, però sí que m'agradaria posar de manifest que el Govern ja està actuant al canal Segarra-Garrigues, amb 28 milions, i addicionalment els 17 milions en compliment del conveni de la construcció del canal. Que el Govern de la Generalitat disposés de plenes competències arreu del territori és evident que facilitaria aquesta tasca.

I acabo. Davant dels reptes en matèria climàtica, agroalimentària i de cohesió social, des d'Esquerra hi som per construir i convertir-los en oportunitats. I ho fem, és clar, de la mà de la pagesia, per garantir-vos la vostra viabilitat, dignitat i futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades i diputats, permetin-me també que, en primer lloc, saludi els representants de l'Acatcor que avui ens acompanyen i les altres persones que també ens han volgut acompanyar en aquest punt.

Bé, la greu sequera que ens afecta ha posat sobre la taula la gestió de l'aigua per al consum humà i, evidentment, també per a l'àmbit agrari. És evident que hi ha dues mirades sobre el problema de la sequera: la d'actuar sobre les greus conseqüències que comporta i la de planificació a curt, mitjà i llarg termini de les actuacions que s'han de portar a terme per a una situació que, malauradament, no serà conjun-

tural, sinó que tot apunta que serà estructural, amb índex de recurrència més freqüent del que voldríem.

La moció que ens presenta Junts ve a tractar aquests dos punts. Ara bé, en tota la moció es parla d'allò que ha de fer, aportar i reclamar al Govern d'Espanya i a la CHE, però és evident que la Generalitat alguna cosa també hi ha d'aportar, perquè hi té competències en les seves conques, evidentment, però també en la modernització del reg i, per descomptat, en la utilització de l'aigua regenerada. I abans, doncs, el diputat parlava del tema de l'aigua regenerada als regants del pantà de Riudecanyes.

D'altra banda, no seria just pensar que el Govern d'Espanya no ha fet res davant de les greus conseqüències de la sequera. La moció parla d'ajuts, parla d'accions en matèria fiscal, parla de buscar la flexibilització de la PAC i, de fet, el Govern d'Espanya ja ha posat fil a l'agulla en aquest sentit. Va ser el primer a fer-ho, aprovant un decret de sequera i també posant al focus polític d'Europa al problema que estem patint. De fet, aquests dies, el ministre Planas, conjuntament amb la ministra de Portugal, estan defensant a Brusselles la necessitat d'emprendre accions conjuntes, a nivell europeu, dels països que l'estan patint. El decret, per exemple, planteja una sèrie d'ajuts: 335 milions d'euros per a la ramaderia; es destinen més de 5 milions a l'apicultura; més de 276 milions al sector agrari.

Ajuts al finançament, no? També en la moció es parla de línies de finançament de crèdit de l'ICF. Doncs bé, el Ministeri ha habilitat crèdits de l'ICO amb un import total de 40 milions i 7 milions per als avals per poder aconseguir aquests crèdits.

Quant a les assegurances agràries, que a la moció també se'n fa referència, el Ministeri d'Agricultura incrementa en 40 milions i mig d'euros la subvenció per a la contractació de les assegurances agràries. Aquest import permetrà subvencionar fins al setanta per cent del cost de les pòlisses ja contractades, el màxim permès per la normativa europea, i que poden incloure la cobertura per sequera en els cultius de secà i d'altres cultius molt importants a Catalunya.

Quant a les mesures fiscals, que també en parla la moció, queden eximides de pagament de l'IBI les propietats de titulars d'explotacions agràries i ramaderes que hagin sofert durant el 2023 una reducció del seu rendiment net d'almenys entre un vint i un trenta per cent. I aquesta mesura fiscal se suma a la rebaixa fiscal per al sector agrari del vinc-i-cinc per cent lineal del rendiment net de l'IRPF per a agricultors i ramaders que tributin per sistema de mòduls. S'eximeix també del pagament de l'IRPF i de l'impost de societats els ajuts que es percebin pels ecorègims de la PAC.

En la moció també es parla de la flexibilització de la PAC i, en aquest sentit, dir que el Ministeri ha treballat amb les diferents comunitats i, per tant, també amb el Departament d'Acció Climàtica, per tal d'aplicar, de manera consensuada, aquelles mesures que, sens dubte, ajuden a suportar la situació que tenim. Així, ampliació del termini fins al 30 de juny per a la presentació de les sol·licituds. També ha recollit els requisits de condicionalitat reforçada, ecorègims i ajuts associats per als que els puguin aplicar com a causa d'ofici a la sequera. Una altra de les mesures és l'entrada en vigor del quadern digital de manera esglaonada, de l'1 de gener del 24 a l'1 de gener del 25. I també s'han adoptat mesures en matèria laboral, com l'ajornament del pagament de les quotes de la seguretat social i, en el cas de les mesures hidràuliques, els agricultors que siguin titulars dels drets de reg que han tingut una reducció en el subministrament d'aigua que tenen concedits, es beneficiaran d'una rebaixa del cànon.

Per tant, el Ministeri d'Agricultura –i el Govern d'Espanya en conjunt–, conscient de la situació de sequera que afecta greument la pagesia, ha aprovat mesures en molts àmbits que suposen acompanyament i, en definitiva, recolzament al sector agrari. Votarem a favor gairebé de tots els punts de la moció, perquè, de fet, molts d'aquests punts ja s'estan portant a terme o s'hi està treballant i som plenament conscients de la seva oportunitat. I únicament votarem en contra del punt 7, que parla de

les hidroelèctriques, que no puguin turbinar aigua especulativament tenint en compte la nova realitat climàtica. I, evidentment, hi estem totalment d'acord, però és que això no es pot fer ja, avui. És a dir, l'única aigua que es turbina és la del reg i la del cabal ecològic, i és aquesta que s'aprofita per les hidroelèctriques. Per tant, no contribuïm a generar i mantenir notícies falses.

Per tant –per acabar–, tota la solidaritat amb els agricultors i els regants que estan patint especialment els efectes de la sequera. Cal col·laboració entre administracions, buscant i aplicant els màxims recursos per pal·liar els seus efectes i actuant de manera decidida en adaptar-los a la nova realitat. Perquè coincidim en això: que això incideix, i molt, de manera important, en la producció alimentària. I això pot acabar sent un greu problema.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Benvinguts i benvingudes a tots els que avui ens acompanyeu. Primer de tot, dir que votarem la majoria dels punts d'aquesta moció que avui ens presenta Junts per Catalunya; en algun punt ens abstindrem. Més endavant ja explicaré, doncs, el perquè.

Tot i això, algunes de les propostes que ens presenten en aquesta moció per nosaltres no van en línia del que és la nova cultura de l'aigua. De fet, vostè mateix ens ha parlat de l'actual context, vull dir que ja reconeix que estem en canvi climàtic, estem en emergència climàtica i emergència ecològica. I per això és tan important, doncs, aquesta nova cultura de l'aigua, que tampoc no és tan nova, que ja té uns certs anys, però sí que espero que compartim que com a país és necessària i s'ha de treballar amb uns punts en concret, no?

Per exemple, treballar per contenir la demanda. En cap moment en la seva moció es destilla la necessitat de controlar aquesta demanda, no?, sinó que dona la sensació que volen fer com amb tot i continuar generant més i més, quan sabem que és un recurs limitat. I sí que hem de treballar per l'eficiència, és evident que hem de millorar tot el que sigui possible, tots els canals, però hem de posar un límit a la demanda, i, evidentment, en funció de la realitat que tenim al país.

També pensem que cal una planificació de la gestió de l'aigua en benefici de la majoria i dels ecosistemes, que vostè d'això no ens en parla, i que s'ha de prioritzar l'aigua en els usos essencials. I, evidentment, per nosaltres, els usos essencials..., també és l'agricultura, només faltaria.

Però, de la manera com vostès fan aquesta moció, fan..., bé, com sempre, fan polítiques sectorials, no? I pensem que l'aigua en aquesta moció s'ha d'enfocar d'una altra manera, d'una manera molt més global, i no només fent polítiques públiques sectorials enfocades només en aquest tema. Que ja ho sabem, que és un tema que ara preocupa, però si durant dècades s'haguessin fet les polítiques adients avui aquí no ens trobaríem defensant aquesta moció, que ja li he dit que li votarem la majoria de punts a favor.

Però aquí també cal autocrítica. I cal recordar que la situació que vivim ara, per exemple, doncs, al canal d'Urgell, no?, que porta anys i panys que..., de fet, no s'ha modernitzat gairebé gens..., es podia haver fet aquestes darreres dècades, no? I aquí la criatura sempre plora quan ens trobem en una situació extrema. I vostès han governat molts anys en aquest Parlament i tampoc no s'ha modernitzat, el canal d'Urgell.

I d'altres exemples. Per exemple, al punt de lo que és el canal Segarra-Garrigues ens hi abstindrem perquè, no ho sé, només llegint l'informe del Síndic de Comptes, ens entren molts de dubtes. És un projecte que ve de fa molts anys, de fa

dècades, que està en la situació que està, que el propi síndic ens diu que hi han uns sobre costos espectaculars, de més de 300 milions d'euros, que se'ns havia dit que realment, doncs, afectarien setanta mil hectàrees, i la realitat del 2022, després de tanta inversió, després de tants anys, és que només està servint per a 21.800 hectàrees, a finals del 2022.

I qüestionem aquesta manera de fer, no? Que es planifica un canal, es triga dècades a portar a terme, i quan es porta a terme genera molts i molts dubtes, i més quan es paga amb diner públic. S'ha de continuar desplegant el canal? Bé, potser ens hauríem de posar al dia i saber ben bé què està passant i que es faci públic, doncs, tot plegat, el cost real d'aquest canal.

El tema del cabal ecològic tampoc no el veiem massa clar –per tant, ens hi abstindrem–, que s'utilitzi en cas, doncs, de que no siguin suficients els setanta-cinc dies. Pensem que si aquest cabal... De fet, vostès ja posen que serviria o garantiria també la biodiversitat, però pensem que això ho han de dir persones expertes, i nosaltres ho hem consultat i no ho veuen massa clar. En tot cas, hauria de ser una cosa que s'hauria de discutir amb els científics i amb les científiques i acordar-ho.

Per la resta, evidentment, ajudar el sector, al seu costat sempre, en aquests moments difícils, i ho votarem, doncs, tot a favor. I tot el que es demana al Govern espanyol, inclòs el control de l'aigua per les centrals hidroelèctriques, evidentment, perquè és públic i notori el que ha passat a l'Estat espanyol. No perquè ho diguem és una *fake news*; és una realitat que ha sortit a molta premsa d'arreu del país i de l'Estat espanyol.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro Solé.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputat Vergés... La veritat és que sentia el company de la CUP i ens ha passat una mica, llegint el text..., hi ha algun punt que volem comentar al marge, però compartim l'esperit general de la moció.

Creiem que és evident que, a vegades, no ho sé, quan hem viscut un aiguat, una calamarsada molt gran, una tempesta que ha tingut efectes molt visibles sobre el litoral o sobre el camp, tots activem un imaginari d'emergència, i, per tant, dels recursos que s'han de mobilitzar, del dret que tenen els ciutadans que han rebut perjudici a ser indemnitzats per un episodi extraordinari.

I a vegades, quan parlem de sequera, com que els efectes s'allarguen tant en el temps, sembla que aquí no estigui passant res, i les conseqüències d'una sequera tan llarga com la que estem patint..., poden tenir efectes inclús més catastròfics que un aiguat. No només en pèrdua de collites, que veurem pèrdues de collites i pèrdua del percentatge absolut del valor del conreu aquest any –seguríssim–, sinó inclús pèrdua d'arbres fruiters i d'espècies arbòries que tardarem anys i anys a poder recuperar. I, per tant, estem vivint una situació que tindrà efectes econòmics immediats en un sector que estarà ja molt castigat i que ve d'anys molt durs, i que tindrà efectes veurem de quin impacte i de quina durada.

I, per tant, sí que crec que hem de construir entre tots en aquest Parlament, i des del Govern i des de totes les administracions, una mirada, diguem-ne, d'emergència i d'escenari similar al que contemplem en altres episodis climàtics, perquè la sequera no deixa de ser un episodi climàtic extrem i amb conseqüències dures sobre els sectors econòmics.

Però sí que crec que hi ha algunes reflexions de fons que hi hem de posar, i que a vegades hi ha punts que, la veritat, es redacten de forma tan generalista que ens generen dubtes.

En el primer, per exemple, ens abstindrem, perquè posa, evidentment, que el regadiu té una importància estratègica en el nostre país, en la producció d'aliments, i que l'acció parlamentària ha d'ajudar al seu impuls i a la seva modernització. Jo crec que l'acció parlamentària ha d'ajudar també a fer política de demanda i a assumir que estem en un país on el regadiu ha de tenir forçosament límits. I aquests límits poden ser menors si fem polítiques de modernització. Nosaltres volem que la política de regadiu sigui més eficient en el nostre país, perquè tindrem menys recursos hídrics, però no volem..., i entenem que impulsar més regadiu a casa nostra com a mínim ha de tenir límits, perquè estem tractant d'un bé escàs i estem tractant de sectors que consumeixen molta aigua i, per tant, necessitem polítiques de planificació i de millora de l'eficiència i de modernització. Jo crec que aquí és on l'Administració hi ha de posar cap. I també ha d'establir límits a la demanda.

En el segon punt, evidentment, el de la Taula Nacional de l'Aigua pública, crec que és un espai on hem de parlar d'això, de quant regadiu podem tenir al país, de com modernitzem el regadiu, de com conciliem els diferents usos de l'aigua que hi ha en aquest país per no centrar-ho tot en el sector primari. Perquè és veritat que és un sector castigat, però és un sector estratègic d'aquest país i que a vegades sembla que tingui les culpes de tot. I és veritat que és un gran consumidor d'aigua al nostre país, perquè els aliments necessiten consum d'aigua, però és veritat que no tota la planificació estratègica pot recaure sobre ells. I, per tant, necessitem un espai on conciliar usos i on conciliar eines de millora del cicle de l'aigua en general al nostre país.

Després, hi ha algun altre punt en què... Nosaltres, la veritat, intentem llegir els punts de la forma més propositiva possible. En el punt del Delta es fa la referència a que s'augmentin els cabals d'aigua per a reg al Delta i s'introdueix una esmena que diu alguna cosa així com «sempre que hi hagi aigua suficient». Clar, però llavors fem que els punts vulguin dir una mica el que cadascú interpreti. En aquest cas, com que ho ha d'interpretar el Govern, doncs, a bona voluntat, ho fem a l'acció de govern.

I, evidentment, també ens abstindrem al darrer punt, al del canal Segarra-Garrigues. Aquí comparteixo l'opinió del senyor Cornellà. Crec que és una d'aquestes infraestructures que necessitem fer-hi un repàs i una pensada evident de què ens ha portat fins aquí, a una política de sobre costos que fa que una infraestructura que havia de ser estratègica per al conjunt del sector primari en aquest país hagi acabat com ha acabat. I, per tant, jo crec que, abans de pensar en ampliacions i abans de pensar en què fem, hem de fer tots una *sentada* i una reflexió sobre aquesta infraestructura.

Però crec que aquest debat –que sortia, si no recordo malament, també a l'últim article de la llei que es va presentar sobre la sequera– és un debat que no pot acabar aquí, i que necessitem espais per construir una resposta d'emergència a la situació que avui viu el sector primari davant de la sequera. I, per tant, en aquest sentit, agraïm la presentació de la moció i esperem seguir-hi treballant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*... En Cataluña, la insolación y la suavidad del clima son determinantes para explicar el gran potencial que tienen sus tierras, un potencial que contrarresta también aquí, en Cataluña, con un agua que no siempre llega a todo lo que deseáramos.

Hay limitación de agua en volumen, pero también hay limitaciones en cuanto a la regularidad con la que se dispone de este recurso, que está afectado –como por

desgracia hemos visto muy recientemente— por sequías recurrentes, lluvias irregulares y escasas, un condicionante que ha impulsado a lo largo de la historia las obras de regadío como herramienta más útil para extraer todo el potencial de unas tierras que ya cuentan con el sol como aliado. Y no solo obras de regadío, también otras obras hidráulicas que no son solo útiles para el regadío y que son imprescindibles para extraer todo el potencial de nuestras tierras.

Y hoy Junts per Catalunya nos trae una moción que pretende mostrar preocupación por la situación en la que se encuentra nuestro regadío. Y hay motivos para mostrar preocupación, sin duda. El daño ha sido mucho, el futuro no se ve claro y las ayudas no acaban de llegar.

Compartimos, como no puede ser de otra manera, el reconocimiento de la importancia del regadío en la actividad agrícola de Cataluña y también como herramienta fundamental para el arraigo del mundo rural y para su prosperidad. Y por supuesto que compartimos que la acción parlamentaria, la asignación presupuestaria, la producción legislativa, deben ser un apoyo y una fuente de tranquilidad para nuestro regadío. Estamos de acuerdo y, por tanto, apoyaremos los puntos que van en la línea de hacer este reconocimiento y también de ayudar a impulsar y modernizar nuestro regadío.

Pero nos resulta cuando menos curioso que el grupo que propone esta iniciativa sea precisamente el grupo parlamentario que más responsabilidad ha tenido —sin detrimento de la que tiene más recientemente el Govern de Esquerra Republicana— en que nos encontremos en este punto y en que la ausencia de lluvias tenga unas consecuencias tan graves como las que está teniendo.

Porque aquí últimamente se ha pretendido, desde este mismo Parlament, trasladar el mensaje a la sociedad de que los problemas de agua que estábamos teniendo eran como una plaga bíblica ante la que no se podía ni se podría haber hecho nada. Y creo que es importante aprovechar cada ocasión para explicarle al conjunto de los catalanes que hay mucho que se podía haber hecho y que sencillamente no se ha hecho, en la última década y también en los últimos años.

En la última década, desde la última sequía y desde 2009, cuando se tomaron las últimas decisiones sobre la construcción de infraestructuras hidráulicas, empezaron a caer cuatro gotas y se dejaron de ejecutar todas las infraestructuras pendientes. Pero también más recientemente, desde 2020, cuando las cifras de precipitación ya empezaban a hacer sonar todas las alarmas. Y no se ha hecho absolutamente nada. Desde luego, a nosotros nos parece cuando menos curioso que el grupo que traiga aquí esta moción sea precisamente el que más responsabilidad tiene en todo eso.

En cualquier caso, nuestros agricultores desde luego no tienen la culpa de haber tenido unos gobiernos irresponsables, y por ello apoyaremos también aquellos puntos que —como también nosotros hemos propuesto en otras ocasiones aquí, en este mismo Pleno— hablen de tomar medidas para compensar sus pérdidas y para acompañarlos y apoyarlos para que puedan superar este período con la menor afectación posible.

Y, por supuesto, por último, también apoyaremos el punto que habla de continuar con el despliegue del Segarra-Garrigues. Veinte años de obras, 300 millones de sobrecoste, una infraestructura que debería cubrir setenta mil hectáreas —con esa hipótesis se planificó— y que en 2022 estaba en torno a veinte mil hectáreas. El Segarra-Garrigues, que tendría que estar ya en pleno funcionamiento y que tendría que haber costado mucho menos de lo que está costando, es un ejemplo más de esa ineficacia que conviene recordar cuando algunos, que se creen más listos y más guapos, vuelven a decir, como nos decían esta mañana, que la solución a todos nuestros problemas es que el Govern de la Generalitat lo controle todo; que si ellos gestionaran todo, todo funcionaría mucho mejor.

Nosotros, desde luego, ejemplos como este, que hay mil, los recordaremos siempre que tengamos ocasión.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula del diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Dos datos para enmarcar el debate. Cataluña tiene la mitad de superficie cultivada per cápita, si la comparamos con la media de Europa y el resto del mundo –la mitad. Cataluña destina a zonas protegidas ZEPA el treinta y dos por ciento de su territorio, tres veces más que la media europea. Si eso está relacionado o no con la gestión del regadío es evidente, aquí hay un exceso de sensibilidad ecológica y eso tiene consecuencias. Menospreciar el regadío también tiene consecuencias: perdemos competitividad y perdemos soberanía alimentaria. Hay que producir suficientes alimentos y que sean asequibles para todo el mundo.

Y eso lo digo por aquello de la «agricultura ecológica» que tanto escucho. Por favor, que los alimentos sean asequibles. Es decir, demasiado bloqueo administrativo, demasiada voluntad de llenar tierra fértil de placas solares, el «no a todo» tan propio de esta cámara política... Se han cargado también una infraestructura clave, que es el Segarra-Garrigues, como han dicho antes los que me han precedido en el uso de la palabra, que es, desde mi punto de vista, la mejor obra hidráulica de España.

Yo creo que aún estamos a tiempo, pero desde luego tienen que cambiar mucho la voluntad y el espíritu político de todos los partidos en esta cámara.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé; gràcies, vicepresidenta. A VOX, jo no sé quants episodis més de sequera hem de tenir perquè vostès comencin a acceptar l'emergència climàtica.

A CUP i comuns, jo ho he dit, revisin-ho. Hem de ser equitatius en tots els usos, incloent-hi també, evidentment, la preservació del medi natural. Això, ho he dit.

A la companya d'Esquerra Republicana, d'acord que la CHE és Espanya, la CHE són els socialistes, si volen vostès, però, diguem-ne, no ha de ser excusa. Hem de fer valer la veu catalana allà dintre, eh?

I els canals d'Urgell, senyora Ibarra, són l'última gran infraestructura en tot l'Estat pendent de modernitzar. Per tant, com sempre, una vegada més, Catalunya a la cua.

I els hi faig números: amb un deu per cent de l'espoli fiscal espanyol d'un any tindríem 2.000 milions d'euros, que és el que es calcula, en preus reals, que valdria modernitzar absolutament tots els canals d'Urgell.

I també vostè, quan em deia el tema de que no votaran a favor de controlar el buidat especulatiu dels pantans..., jo el que dic específicament en la moció és que cal incrementar les reserves mínimes dels pantans legals perquè no hi hagi aquesta picaresca d'anar al límit de la legalitat –i, en alguns casos, fora de la legalitat–, doncs, que les hidroelèctriques buidin especulativament aquests pantans.

I, consellera, li diria: d'acord que el Govern –ens ho deia ahir a la sessió de control– ha presentat un paquet de mesures en la taula agrària, però la llei de la sequera, hi insisteixo, té un article 5 que el que diu és que cal publicar un pla de xoc per a la pagesia pel que fa, doncs, a l'afectació en la sequera. Jo hi insisteixo, els hi demano al Govern que el publiquin, que el publiquin si cal incloent-hi aquestes mesures de la taula agrària, i incloent-hi els punts de la moció que avui estem debatent aquí i que quedin aprovats, que s'incloguin també en aquest pla de xoc.

Res més.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic

302-00294/13

Doncs precisament continuem pel vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar-la, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Molt bé. Aquesta moció que presentem, com han vist, és sobre la gestió integral de l'aigua com a bé públic, i coincideix amb algun dels punts de la moció anterior, com suposo que també han vist. De fet, en un tema –això suposo que dona la garantia que s'aprovarà–..., en fer aquesta Taula Nacional de l'Aigua, que, de fet, crec que ja està convocada o ja està pensada per convocar pròximament. Però bé, sí que la diferència és que aquí, quan parlem de l'aigua, en parlem en general. Ens preocupa moltíssim que en aquest context de sequera, i en un context que ve per quedar-se, que s'anirà repetint cada vegada més sovint pels efectes de l'emergència climàtica, l'aigua, el consum, sigui el vuitanta per cent en mans privades, sigui un negoci. Aquí a Catalunya l'aigua és un negoci.

I per això una de les primeres propostes que portem és que els municipis de l'àrea metropolitana tinguin els mateixos drets –tinguin els mateixos drets– que la resta de municipis de Catalunya, que puguin municipalitzar l'aigua, que l'aigua pugui passar a mans públiques i sota control públic, tant de preus com per garantir la transparència de totes les dades. I això actualment, avui, no és així, perquè la llei no ho permet i perquè el Govern de l'àrea metropolitana de Barcelona també ho impedeix a alguns ajuntaments, com Ripollet, que ja han acabat als tribunals.

I per això és tan important, doncs, que tots els ajuntaments de Catalunya puguin controlar l'aigua, que pugui estar l'aigua sota control públic i deixi de ser un negoci, deixi d'especular-se amb l'aigua i grans empreses com Agbar, Sorea, etcètera, deixin de guanyar milions i milions d'euros amb un bé essencial tan escàs en aquests moments.

Però, més enllà de la municipalització, també pensem que és un exercici de transparència. Actualment, segurament només l'ACA, pensem, doncs, té totes les dades sobre l'aigua en aquest país, a Catalunya. Pensem que s'ha d'obrir un portal de transparència on totes les dades siguin públiques, les dades de consum municipal per tot tipus de sectors: des de l'aigua de boca fins a ús industrial, agrícola, recreatiu... També l'estat de les xarxes d'abastament en alta, en baixa.

I, bé, totes aquestes dades, que ara ens escandalitzem, no?, de com estan les xarxes d'abastament al país, que siguin públiques; que tothom, que els veïns i les veïnes sàpiguen com estan els seus municipis. També totes les dades de concessions d'aigua i les dotacions que dona l'ACA. I facilitar també que la CHE, tot i que és de l'Estat espanyol, ens faciliti totes aquestes dades del seu sector, de les conques que no són les internes, no?

Bé, també parlem dels macroprojectes. En un moment d'escassetat d'aigua, en un moment que ha vingut per quedar-se, ens hem de plantejar la política urbanística; no només la política urbanística a nivell territorial, com, per exemple, d'aquí l'àrea metropolitana, que volen construir milers i milers i milers d'habitatges. Ens hem de replantejar aquests macroprojectes especulatius com el del Hard Rock, que avui llegim com el conseller o la consellera deia que se suposa que gastarà 1 milió de me-

tres cúbics. Un macroprojecte com aquest, no?, surt... (*Veus de fons.*) Doncs poder no ho deies tu; sortia al diari, potser era el conseller.

I, tot i això, són dades objectives, són dades públiques, i ens hem de plantejar si aquest és el model que volem. I en aquesta taula nacional s'ha de parlar d'aquest model de país. S'ha de parlar de si ens podem permetre tenir macroprojectes com aquest o el model turístic totalment sobredimensionat que està acabant, doncs, amb tots els recursos naturals que tenim, alhora que veiem que altres sectors pateixen, no?, pateixen greument els efectes de no tenir aigua, alhora que veiem com a alguns sectors se'ls hi obre l'aixeta indiscriminadament perquè ara toca turisme, turisme i turisme, i el que va al voltant del turisme: Hard Rocks, camps de golf i el que faci falta.

També un altre tema que cal treballar és la contaminació dels aqüífers de Catalunya. Cal fer-ne un seguiment molt més constant i solucionar-ho. Perquè si ja tenim un tant per cent importantíssim d'aqüífers contaminats a Catalunya..., és a dir, tota aquesta aigua no es pot aprofitar. Hem de descontaminar i s'ha de treballar per garantir els cabals ecològics que garanteixin la biodiversitat, un dels altres problemes associats, en totes les lleres del Ter, a la falta d'aigua.

Per tant, tenen aquí davant una moció amb moltes propostes, amb ganes d'avançar i amb ganes, sobretot, que l'aigua torni a mans públiques, que l'aigua torni a control públic i, sobretot, que en coneguem les dades i sigui totalment transparent.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per Part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, diputades, diputats, consellera... Com deia abans la companya diputada Torrentà, aquests dies ha plogut –de fet, està plovent–, però ni ha plogut prou ni ha plogut durant prous dies ni prou extensament com per generar un canvi important en les reserves d'aigua del nostre país. De fet, si mirem les reserves de les nostres conques internes, podem veure que només hem passat del vint-i-cinc al vint-i-sis per cent de reserves als nostres embassaments. La situació, per tant, continua sent greu. Continuem amb quasi cinc-cents municipis en estat d'excepcionalitat, cosa que equival a la meitat dels municipis de Catalunya i al vuitanta per cent dels municipis de les conques internes.

En l'abordatge d'aquesta crisi de l'aigua, un primer element indispensable és no oblidar per què estem en aquest moment. I estem en aquest moment perquè estem en una situació que no és ni conjuntural ni puntual ni anecdòtica, sinó que estem aquí perquè estem en canvi climàtic, en emergència climàtica. I això ens portarà a que estiguem en més sequeres, que les tinguem més sovint, que siguin més dures i que siguin més perllongades en el temps.

I enfront d'aquesta realitat el Govern ha d'actuar o el país ha d'actuar en tres línies. La primera és com ha fet el Govern de la Generalitat a través de l'Agència Catalana de l'Aigua, a diferència de com ha fet el Govern de l'Estat a través de la CHE, que és avançant-se, amb previsió, activant el pla de sequera, preparant el país, acompanyant els sectors, el món local, l'agrícola, el ramader, l'industrial, i activar tots els mecanismes en paral·lel per generar el màxim d'aigua possible per tal de desembassar el mínim dels recursos i les nostres reserves, que portem des del 2022 més de dos-cents hectòmetres cúbics en dessalació i regeneració.

La segona línia és actuar amb allò urgent, és a dir, buscar acords arreu del país amb tots els actors, amb tots els grups polítics, sobre quines són les infraestructures i les actuacions urgents. I això s'ha fet a través dels pressupostos, s'ha fet a través del decret de sequera posant recursos als municipis, s'ha fet amb la cimera de l'aigua

i també s'ha fet amb la llei de la sequera, que el nostre grup parlamentari s'hi va sumar amb la cerca del consens i l'acord al Ple passat.

I la tercera línia és preparar el país per al futur, pensar en el model de país, en la governança de l'aigua, en els canvis necessaris i estructurals per preparar el país per a aquest escenari d'emergència climàtica, buscant reduir consums, augmentar la reutilització i maximitzar l'eficiència del sistema. Un debat que ha de comptar amb tots els actors i tots els sectors implicats i que s'ha de fer, entenem, en aquesta Taula Nacional de l'Aigua que avui votarem en aquestes dues mocions, però que també vull recordar que era un dels acords que va sortir a la cimera de l'aigua del mes de març i que va haver-hi un compromís de convocar-la aquest mes de juny.

Sobre la moció, diputat Cornellà, li he de reconèixer que, malgrat compartir moltes de les mesures, ens ha portat a una certa confusió. Per què? Doncs perquè plantegen un conjunt de mesures..., moltes d'elles, com he dit, compartides, però amb un calendari que vostès saben perfectament que és impossible. És a dir, plantegen un conjunt de mesures perquè es facin ja, quan el que necessitem ara és mobilitzar recursos hídrics, i cap d'aquestes mesures ens aporta això.

Tot i això, hem intentat esmenar el text per buscar al màxim l'acord, i l'hi he d'agrair, perquè, és cert, han acceptat gairebé totes les esmenes que hem presentat. I, en aquest sentit, ja li avanço que recolzarem una part del text, i l'altra, que va en la línia d'augmentar els usos d'aigua regenerada, per exemple, en els camps de golf, d'augmentar la transparència i disposar de més informació sobre dades de les dotacions d'aigua en la descontaminació dels aquífers o també en la reforma del codi tècnic de la construcció i l'edificació.

No podrem donar suport en altres qüestions, com el punt 1 i el 14, on plantegen modificacions de llei, que saben perfectament que això no es fa via moció.

Tampoc podrem donar suport en una qüestió com els cabals de manteniment. Vostès saben que des del 2008, que eren molt inferiors, al 2020 aquests cabals s'han modificat a l'alça; saben que la Generalitat vetlla perquè es compleixin. De fet, si ho recorden, en aquella batalla per recuperar concessions hidroelèctriques, saben que una d'aquestes concessions hidroelèctriques es recupera per reiterats incompliments amb el cabal de manteniment i denúncies de la Generalitat. Per tant, recuperem..., en aquest àmbit hi ha un compliment clar.

I també en altres qüestions com modificar els criteris restrictius, i aquí creiem que no estan sent clars. No sabem si el que volen és que abaixem la restricció del sector agrari i ramader en consum d'aigua a la situació d'ús d'aigua per a ús recreatiu, perquè a dia d'avui saben perfectament que és major la restricció per a ús recreatiu que per a ús ramader i agrícola.

En resum, diputat, han presentat aquesta moció i estem d'acord amb moltes mesures, però creiem que moltes d'elles són de calat, de fons, de debat, de model, i que aquest debat no s'hauria de produir en aquesta moció, sinó que l'hauríem de produir dins de la Taula Nacional de l'Aigua. Un debat a la Taula Nacional de l'Aigua on sap perfectament que el meu grup parlamentari i jo mateix estem amb moltes ganes d'arribar a acords, perquè compartim bona part d'aquest model i perquè saben vostès –que els hi hem dit molts cops– que, quan el seu grup i el meu, l'esquerra independentista i també el grup de l'esquerra sobiranista d'aquest Parlament, sumem cinquanta diputats i anem a una, tenim molta més força..., perquè quan fem debats de contingut, de fons, de model, tinguem més força per canviar l'orientació del bloc conservador de la «sociovergència».

Per tancar, i per acabar, manllavant unes paraules del document d'acord de la cimera de l'aigua (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –vicepresidenta, només uns segons de més per poder-ho citar–, crec que ens posarem d'acord perquè entenem l'accés a l'aigua i al sanejament com un dret humà essencial per a la vida i un bé comú que necessita un model de gestió pública i una governança democràtica amb participació, transparència i rendició de comptes. És a

dir, estic segur que arribarem a un acord, perquè tingui present que la biodiversitat i el benestar de les persones han d'estar per davant i hem de tindre en compte el context de canvi climàtic.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Silvia Paneque i Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Bona tarda. La veritat és que en l'anterior moció i en aquesta s'ha parlat una mica sobre el sentit de les mocions, no?, sobre similituds entre una i l'altra. Al final, una moció serveix per impulsar el Govern en una direcció concreta o fer unes actuacions determinades, i en trobem de caire més ideològic o de caire més d'accions concretes. El senyor..., el diputat de la CUP em fa que sí amb el cap. Efectivament, les dues són legítimes i les dues són útils, a més a més, eh?: les ideològiques i les més d'accions concretes.

Però, és clar, quan estem parlant de gestió de l'aigua i estem en un moment com l'actual, no?, de sequera, en un context de canvi climàtic, quan estem parlant d'un problema que requereix aproximacions complexes, com és el cas de la sequera, i, a més a més, urgents, després de molts anys de no execució d'infraestructures del cicle de l'aigua, nosaltres pensem que el que cal són mocions –almenys en aquest àmbit, eh?, senyor Cornellà– que apuntin a accions més concretes, és a dir, aterrar la ideologia que tots nosaltres tenim. I veig que el senyor Villalbí s'hi ha apuntat d'una manera molt efusiva i amb moltes ganes. Qualsevol diria que surt d'una campanya electoral, senyor Villalbí, i entrem en una altra, eh? He vist que ho ha fet..., s'hi ha agafat fort, aquí. En qualsevol cas, és aterrar aquesta ideologia, però a polítiques concretes que finalment proporcionin solucions reals als problemes reals de la ciutadania i de sectors com el que avui ens acompanya aquí, com el de l'agricultura.

Per això, des de l'inici d'aquest debat que ja fa molt temps, consellera, que estem tenint sobre quines actuacions urgents i a mitjà termini hem d'assumir i hem de desplegar per fer front a aquesta sequera i aquesta situació de sequera, a més a més, vinculada a un entorn de canvi climàtic, per tant, que no és un tema puntual..., el nostre grup parlamentari ha insistit molt en actuacions urgents i en actuacions a mitjà i llarg termini.

I és que tota aquesta feina ja la vàrem fer bastant a principi de maig, amb la nova llei de mesures extraordinàries i urgents per fer front a la sequera. Per tant, el primer que li haig de traslladar, senyor Cornellà..., i aquest va ser fonamentalment l'aspecte pel qual no vàrem presentar esmenes, i és que pensàvem que això ja estava comptat i debatut, i que aquesta moció fins i tot podia semblar extemporània i que, com li deia, alguns punts que vostè hi incorpora, que hi votarem a favor, eh?, per no entrar en contradiccions, però, en tot cas, ja havien estat debatuts i votats de manera molt recent.

Què és important per al nostre grup parlamentari en aquests moments? Doncs fer seguiment dels acords i del desplegament de la pròpia llei –per això miro la consellera, en aquest cas–, d'aquelles inversions que hem pactat en els pressupostos, també vinculats a la nova llei, amb recursos i ajuts assignats.

Vaja, que no ens relaxem amb aquestes pluges, que han estat molt esperades i que alleugereixen, efectivament, les reserves i els sectors. Però no ens relaxem, que això finalment és una petita bombolla d'oxigen o d'aigua molt oportuna, però sabem que el problema és estructural. I, per tant, aprofitem aquest u per cent guanyat en embassaments de mitjana, que ens dona una mica més de temps per executar aquelles infraestructures que tenim pendents.

I això no és incompatible amb el debat que ens plantegen més de fons, eh?, sobre els usos recreatius i l'aigua regenerada, sobre els cabals ecològics. De fet, vostès..., una de les propostes que li votarem a favor és convocar aquest mes de juny la Taula Nacional de l'Aigua, que nosaltres també vàrem avalar en aquell document previ a la cimera. Però fins i tot podria semblar contradictori que vostès incorporen en aquesta moció propostes que vostès diuen: «S'ha de debatre de manera pública, democràtica i transparent sobre la propietat de l'aigua, la seva gestió i usos en un context d'emergència climàtica», però alhora estan esperant la convocatòria d'aquesta taula. És a dir, avui ens proposen aspectes de debat i ens demanen que ens posicionem, quan resulta que aquest mes de juny aquesta taula haurà de debatre i posicionar-se sobre aquests mateixos temes. Per això li deia que podia semblar fins i tot contradictori.

De totes maneres, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta, perquè hi estem d'acord, de propostes concretes sobre els plans de sequera, sobre les masses d'aigua afectades per nitrats o la utilització d'aigua regenerada per a usos recreatius.

Ho farem, però, és clar, tornarem a votar –i dic «tornarem» perquè jo crec que serà la tercera o quarta vegada– en contra d'aquelles que pretenen aprovar qüestions que han estat debatudes, han estat refusades en diferents ocasions, algunes vinculades a la llei d'acompanyament. I sí, em fa que sí, senyor Cornellà, amb el cap, però jo no sé què li fa pensar que de gener a ara canviem de posicionament sobre una qüestió on no hi ha elements nous, o almenys vostès no posen elements argumentals nous sobre la taula.

Per tant, com li dic, ja li he esmentat les que votariem a favor i les que tornariem a votar en contra.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Quim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Vicepresidenta, consellera, diputats i diputades... Diputat Eugeni, si els alcaldes d'Esquerra de segons quines zones l'han escoltat dient que, amb les polítiques ambientals i en concret de l'aigua, comuns, CUP i Esquerra poden partir d'opcions al cent per cent, crec que algun patirà una mica.

En tot cas, la moció que presenten els senyors de la CUP o senyores de la CUP sobre la gestió de l'aigua com a bé públic té un total de catorze punts. En el punt 1, i molt important com a concepte, com qui no vol la cosa, proposen ni més ni menys que en el termini de tres mesos es modifiqui la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, per, segons diu la moció, permetre la gestió municipal del servei d'abastament d'aigua a tots els municipis. Pim-pam, el primer punt de la moció, tres línies de text i ja ho tenim arreglat.

Senyores diputades de la CUP, vull pensar que la proposta que fan vostès en aquest primer punt de la moció es sustenta sobretot no en el desconeixement i sí en l'àmbit ideològic. La creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona va ser validada en el seu dia, l'any 2010, al Parlament de Catalunya, qui, a més, en va delimitar les funcions. L'article 14 de la llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona li atribueix la competència plena sobre el subministrament domiciliari en baixa, el sistema públic en alta i la depuració de les seves aigües residuals. La gestió supramunicipal d'aquests serveis és un dels tres pilars sobre els que es fonamenta l'AMB; els altres dos són el transport i la gestió de residus. Aquesta decisió ha estat validada pel Suprem en quatre sentències de novembre de 2019.

I tot això, sense entrar a valorar que es modifiqui l'actual sistema de gestió de l'aigua a l'àrea metropolitana. Aquesta modificació comportaria un seguit d'indemnitzacions amb un cost que segur que no seria menor.

Per tant, i des del nostre punt de vista, això que proposen mereix molta més atenció i molta més dedicació, i, sobretot, tenir en compte el context de drets i obligacions a l'entorn de seguretat jurídica que com a ciutadans i ciutadanes o com a empreses d'aquest país tots estem obligats i hem de tenir en compte.

A la resta de la moció hi ha algunes qüestions que estan bé. En el cas, per exemple, del punt 4, referent als plans de sequera, a la proposta dels camps de golf amb aigua regenerada, a la Taula Nacional de l'Aigua...

Ara bé, el to de la moció en altres aspectes és apocalíptic: aturem-ho tot. És cert que patim una sequera i els efectes del canvi climàtic. Diuen els experts que estem davant de la pitjor sequera a Europa els últims dos-cents anys. No n'hi ha cap dubte. Però vostès proposen en tres línies de text suspendre l'aprovació dels plans directores urbanístics dels municipis; en quatre línies més del text, suspendre d'immediat tots els projectes i infraestructures amb camps de golf, hotels, parcs lúdics, nous regs o transvasaments. També proposen revisar les restriccions d'aigua per aplicar-les igual a tothom i en especial al sector turístic.

O sigui, tenim un problema greu, això és cert, però en comptes de proposar mesures que ens permetin obtenir nous recursos hídrics per afrontar el problema, vostès el que proposen és paralitzar bona part de l'activitat productiva d'aquest país: des de plans urbanístics, el reg, fins a les activitats lúdiques i la seva bèstia negra, com hem vist tota la tarda, el turisme, que és un dels sectors més importants del país.

La moció que han presentat vostès té uns catorze punts, amb algunes propostes de tres línies i algunes altres de més llargues, de set o vuit. De fet, amb la simplicitat i la lleugeresa dels diversos punts de la moció, el que em sorprèn és que no hagin escrit catorze o quinze punts més, o vint, o trenta-dos, perquè, amb la lleure... –carai, aquesta paraula–, amb la lleugeresa que tractem determinades qüestions, estic segur que posats a fer haurien pogut omplir uns quants folis més. Només posant el fre de mà l'únic que fem és estar parats i immòbils, i no anem bé.

Me queden deu segons. El Hard Rock, pel tema de l'aigua, els litres que gastin Vila-seca i Salou..., amb el contracte de concessió que tenen del CAT poden assumir perfectament aquesta variant de l'aigua, que, per tant, no hi haurà una aportació extra d'aigua.

Moltes gràcies. I a cuidar-se. *(Rialles i aplaudiments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Cuidem-nos, cuidem-nos. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias. Decía el señor Cornellà en su interpelación que el agua es un bien de todos y que es el momento de hablar abiertamente del bien común y de país. Pues no puedo estar más de acuerdo con usted: es el momento de hablar abiertamente del bien común de todos los españoles y de nuestro país, que solo hay uno y es España. *(Remor de veus i alguns aplaudiments.)*

La moción de los antisistema es un claro ejemplo de cómo distorsionar la convivencia de una situación tan grave como es la actual en nuestra región, con un período de sequía que está arruinando sectores como el primario, el industrial o el agroalimentario.

Miren, señores, la situación de la sequía en Cataluña no se arregla con un monográfico en nuestro Parlamento regional, tampoco con las medidas que la CUP propone en esta moción para afrontar este período de sequía que estamos sufriendo. El punto de partida para revertir esta situación es que exista voluntad política, y de eso todos ustedes van muy escasos. Incluso el señor Aragonès convocó una cumbre que no sirvió para nada. Bueno, sí, para ver su falta de liderazgo, al no lograr generar en sus socios confianza, entusiasmo y compromiso.

Les recuerdo que el plan de sequía se activó en octubre de 2021, y también les recuerdo que el 26 de abril de 2022 nuestro grupo parlamentario presentó una propuesta de resolución para que se adoptaran medidas como la de mejorar, modernizar y aumentar las infraestructuras, atender las demandas hidráulicas de los sectores económicos –en especial del sector primario de Cataluña– y reducir las actuales pérdidas. Pero su cordón antidemocrático y sus delirios ideológicos pesaron más que el bienestar de los catalanes.

Les recuerdo que la ACA en 2022 solo ejecutó el veintidós por ciento de las inversiones presupuestadas. Les recuerdo que Cataluña pierde al año casi el veinticuatro por ciento del agua potable, mayoritariamente por fugas. Por ejemplo, en Badalona desde hace dieciocho años hay una fuga en una cañería que pierde 180.000 litros al día. Y así podría seguir.

Pero esto no es de ahora; llevamos décadas sin planificar, sin gestionar de forma anticipada y localizada y sin una política del agua. Sin embargo, los comunistas sumisos al globalismo nos presentan una nueva ocurrencia atacando a toda actividad económica que da riqueza a nuestra región. Un claro ejemplo son las medidas que propone sobre el turismo, que en realidad no es más que su turismofobia, cuando es uno de los principales motores económicos y generador del doce por ciento del PIB de la región y del catorce por ciento del empleo.

Señores diputados, voluntad política y un plan nacional del agua; solo así pondremos fin a meses y meses de sequía en Cataluña. Y les invito a que pregunten a los catalanes si quieren un plan nacional del agua que garantice el derecho a los españoles a disfrutar de este bien natural o si, por el contrario, quieren mantener un modelo que empobrece a las familias, a la industria y a los trabajadores del campo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro Solé.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Consellera, diputats i diputades... No et faré rèplica, Eugeni. Molt agraït a la moció de la CUP. Crec que posa sobre la taula un debat que vam intentar també plantejar a la cimera sobre la sequera i en els diferents moments en què hem pogut parlar de la sequera a Catalunya, i és que a Catalunya estem parlant molt de la situació de l'aigua i de la sequera i no parlem de la gestió de l'aigua al nostre país.

I és evident que al nostre país han passat coses, i molt grosses i molt lletges, en la gestió de l'aigua. És evident que aquí es va intentar, en aquest Parlament, i per un govern de la Generalitat de Catalunya, privatitzar l'aigua en alta de tot el país per tancar un forat de dèficit que havien generat ells mateixos eliminant l'impost de patrimoni i successions, i que si no hi arriba a haver un error de nullitat de ple dret avui l'aigua a Catalunya estaria privatitzada en alta.

És evident que hi ha vint-i-tres ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona, que són la majoria de població del país, on l'aigua mai ha sortit a concurs públic i està gestionada per una empresa privada des de 1953, i que això és possible per la majoria política que governava l'àrea metropolitana en aquell moment, amb presidència del senyor Trias, per cert. I que això mereix una reflexió institucional en aquest país sobre com volem gestionar l'aigua i sobre com volem gestionar un bé públic, i si l'escenari que volem és aquest, que hi hagi concessions franquistes fins al 2047 que gestionin l'aigua sense concurs públic *ad eternum* durant cent anys, o si treballem per revertir aquesta situació.

I, per tant, el primer punt, que compartim plenament, senyor Villalbí, és que s'ha de modificar la llei de l'àrea metropolitana. I és veritat que la llei de l'àrea metropolitana no es modifica amb una moció; el que posa a la moció és que en menys de tres mesos presentin vostès, com a govern, una proposta de llei modificant-la i facilitant

que els ajuntaments –entre ells el meu, el de Molins de Rei, on s'acaba la concessió aquest mandat– no tinguin traves de l'àrea metropolitana per recuperar l'aigua pública en aquest mandat. I que, per tant, a mesura que vagin caducant les concessions, als municipis que avui no estan monopolitzats per Agbar es pugui recuperar l'aigua. I en això s'ha de treballar.

I crec que ho hem de fer també perquè, inclús a pesar que tots hem vist la sentència... Tots crec que compartim cert estupor amb l'última sentència que hi va haver; una cosa és que hi hagi una sentència ferma que blindi la privatització de l'aigua sense concurs públic en algunes ciutats del país, i una altra cosa és que aquesta sigui la posició institucional del Govern de Catalunya i que no treballi per revertir-ho i que sigui la posició institucional del Parlament. I jo crec que no ho hauria de ser.

I avui que parlava vostè d'unitat –és veritat que vostès cada setmana parlen d'una unitat diferent, avui és la que hi ha–, crec que hi heu de treballar. I crec que ha de ser una posició institucional del Govern de Catalunya, que s'ha de recuperar l'aigua pública en aquest país.

Després ens diuen algunes coses, moltes de les quals les inclou la CUP a la moció, i està molt bé que ho faci..., que vostè diu: «Home, no tenim temps de fer-ho tot.» Moltes d'aquestes estan en l'acord de la sequera que vostès van dir que assumien com a govern des del dia en què es va tombar l'acord per la sequera, perquè vostès van sortir i van dir: «No, encara que no hi hagi majoria, jo ho assumeixo.» Que es publiquin les dades dels grans consumidors. Que hi hagi informació i accés públic sobre el que passa amb l'aigua en aquest país: no només sobre els municipis que compleixen i no compleixen, sinó sobre qui gestiona les concessions i qui gestiona els grans consums d'aigua i quins són els plans d'estalvi d'aigua que tenen, perquè no es pot assumir un debat –i en aquesta moció torna a sortir la necessitat d'una taula nacional per l'aigua– sense garantir el dret a la informació de tots i de totes, de les entitats i dels sectors productius que hi participin. I crec que aquí hi hem d'anar tots a una.

Diu alguna cosa més interessant, una que el diputat Cornellà va portar també a la cimera i que compartim plenament, que és que els pobles i els municipis més petits de Catalunya rebin ajut institucional per fer els seus plans de sequera, perquè molts d'ells tenen una posició de fragilitat molt major que les grans ciutats que estan connectades a xarxa en aquest país. I, per tant, tenen reptes en la gestió de l'aigua molt més importants en aquest país.

I, evidentment, el que ha dit el diputat Cornellà, que s'ha fet públic a resposta d'una pregunta del nostre grup parlamentari, que s'avalui l'impacte de les grans infraestructures i dels grans planejaments que hi ha en aquest país sobre la taula. Això ha sortit avui: el Hard Rock consumiria 1 milió de metres cúbics, l'aigua que consumeixen aproximadament trenta mil famílies del país. Evidentment, en aquest país cal un debat sobre quant esforç ha de fer cada sector i sobre com planifiquem les demandes presents i futures.

Res més. I agrair al Grup de la Candidatura d'Unitat Popular la seva moció.
Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*... Decíamos hace un momento que unas lluvias irregulares y escasas serán características de nuestro territorio; una disposición de agua irregular y escasa para la que se puede estar mejor o peor preparado.

En Cataluña, en la última década, en los últimos años, se ha hecho poco o nada para prepararnos ante la escasez de agua. Hemos tenido oportunidad de debatir so-

bre ello ya varias veces en los últimos plenos, pero creo que vale la pena recordarlo: inacción, demagogia, falta de inversión y desinterés por la innovación en los sucesivos gobiernos nos han traído a esta situación.

Y aquí se ha pretendido hacer ver que la sequía o que la falta de agua es una plaga bíblica, y la falta de agua, la escasez del agua que cae, pues, sí, puede ser llamada «plaga bíblica» porque no está en nuestras manos, pero el estar preparados para ello, el tener más agua disponible, desde luego está totalmente en nuestras manos. Y mientras no pongamos el foco en lo que es realmente necesario –la inversión, la tecnología, la eficiencia en la gestión, las infraestructuras– no estaremos mejor preparados para ello.

Y aquí nos viene esta moción de la CUP, ayudando a solucionar el problema, con su demagogia, con su ideología reaccionaria y con una visión totalmente desenfocada del problema. La CUP nos viene a decir en esta moción que son cuestiones claves para no tener problemas con el agua ideas como eliminar a las compañías de servicios de abastecimiento de agua y municipalizarlo absolutamente todo. Suena a una idea brillante, prescindir de la experiencia y del conocimiento de las empresas de abastecimiento; esa es la solución. Mucho mejor municipalizar y, si es posible, meter allí a sus amiguetes, dónde va a parar. Mucho mejor depender completamente de empresas públicas municipales que ni pueden aprovecharse de la experiencia que se consigue cuando trabajas en distintos lugares ni les compensa, muchas veces por su pequeña escala, desarrollar nuevas tecnologías para el abastecimiento. Primera idea brillante y nada ideológica; con esa propuesta nuestros agricultores seguro que están muy tranquilos.

Luego tienen otras ideas también para solucionar nuestros problemas del agua, algunas que son ideas que ya hemos visto en numerosas mociones hablemos de lo que hablemos: hablemos de energía, hablemos de cambio climático, hablemos de agua... Que es una propuesta tan de la CUP como suspender la aprobación de todos los planes urbanísticos, faltaría más. El Pisuerga pasa por Valladolid y yo meto suspender la aprobación de planes urbanísticos. Me extraña que esta no sea también para ustedes la forma de resolver los problemas con *rodalies*, pero es que lo quieren suspender absolutamente todo.

Quieren suspender los planes urbanísticos, ya lo hemos dicho; los hoteles, los casinos, los parques lúdicos. Pero también –y en el mismo punto, no en un apartado diferente– quieren suspender los trasvases, porque los trasvases, todo el mundo lo sabe, consumen mucha agua. Los trasvases lo que consiguen es precisamente lo contrario, que es que se aproveche agua que de otra manera se podría perder. En ningún caso los trasvases por sí solos consumen agua, sino que los trasvases permiten que se aproveche agua que en otro caso se podría perder.

Y un último punto que voy a comentar, que tiene un redactado que me encanta, que es también muy poco ideológico, que dice: «revisar de forma inmediata las restricciones en el consumo del agua de la ACA para garantizar que afecten a todos los sectores por igual»; muy bien, ¿no?, pero dice: «a todos los sectores por igual», coma, «en especial al sector turístico» (*l'oradora riu*). Está bien, es un redactado maravilloso, muy poco ideológico y que también ayudará mucho a que tengamos más agua.

En fin, entenderán que, a gran parte de esta moción, totalmente desenfocada, votemos en contra, pero tampoco se nos caen los anillos y hay puntos a los que votaremos a favor. Votaremos a favor de dar apoyo a los municipios en sus planes de sequía, votaremos a favor de hacer una planificación de todos los recursos hídricos, y votaremos –¿cómo no?– a favor de hacer un ejercicio de transparencia y publicar todos los datos relativos al agua.

A ver si de paso, analizando esos datos, se dan cuenta de que la mayoría de las propuestas que nos traen en esta moción no resuelven absolutamente nada.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. A ver, esta moción es extemporánea, redundante, repetitiva y oportunista. No sé si igual hemos hablado seis o siete veces ya sobre la misma cosa. Es decir, la semana que viene pueden traer otra, decirlo, decirlo al revés y decir... Bueno, en fin, yo creo que menos bla, bla, bla. Yo creo que toca pasar ya de las musas al teatro, porque la sequía está, y no hace falta venir cada día con las mismas cosas.

Tres cosas, tres apuntes. Oye, la gestión del agua en manos de cuatro políticos municipales no implica que la gestión del agua vaya a ser mejor. Francamente, este es un apriorismo ideológico que tiene usted, pero no se corresponde con la realidad.

Dos, exigir depósitos del agua en todas las construcciones sabe usted que encarece las construcciones. Y, claro, la semana que viene vendrán y dirán que el precio de la vivienda se ha elevado y entonces dirán que también hay que acabar con esto, porque... En fin, aclárense.

Tres, acabar con el turismo o con cualquier proyecto económico y urbanístico para que no consumamos agua, hombre, no sé si decir que es un poco bestia, pero me parece un poco una barbaridad.

Es decir, algún punto está bien, está correcto, se votará a favor, pero desde luego hay un montón de puntos que son una salvajada.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. A veure, tant a l'Eugeni..., bé, tant a Esquerra com al PSC, sí que és evident que molts dels punts són ideològics, i és per anar fent boca per a aquest debat que tindrem a la Taula Nacional de l'Aigua. Perquè, com saben, nosaltres els hi anem recordant constantment, som com una mosca collonera que els hi anem recordant constantment com s'han de fer les coses perquè d'aquí deu anys es facin tal com nosaltres diem. Ja sé que trigaran temps (*alguns aplaudiments*)..., trigaran temps a entendre-ho, com fan amb moltíssimes coses, però al cap d'uns anys s'adonen que el que deia la CUP, doncs..., teníem raó. I per això ho anem proposant constantment.

Igual que tornem a proposar lo de municipalitzar l'aigua, sí, perquè ho fem en tots els espais. Ho hem intentat en la llei de mesures any rere any. Intentem que els diferents governs ho assumeixin, i ens trobem amb una negativa. I vostè ens diu: «Bé, però per què fan això?» Doncs perquè hi han ajuntaments que ja se'ls hi ha caducat la concessió, que estan a l'AMB, que ho demanen, i què més democràtic que que el govern de l'AMB els hi deixi municipalitzar l'aigua.

Vull dir, vostè ens diu que això no pot ser, però la veritat és que aterrar polítiques vol dir això, que si un ajuntament democràticament demana gestionar l'aigua, doncs, que li doni... Ja sé que vostès hi governen, al govern de l'àrea metropolitana, i no ho volen, però hi ha governs que democràticament ho estan demanant, i vostès sempre els hi posen pals a les rodes, juntament amb Junts per Catalunya.

I sí, com deia el diputat de Junts, pim-pam, sí que volem la cosa, sí que la volem. Diu: «com qui no vol la cosa»; sí, sí que la volem. Volem que es municipalitzin, perquè és un dret, i l'aigua en cap cas ha de ser un negoci.

Com han vist, l'extrema dreta són els que defensen que l'aigua sigui un negoci, que tothom es continui forrant i forrant a costa de la ciutadania, perquè, de fet, de-

uen ser els que els hi paguen la campanya als uns o als altres, als altres menys perquè estan a punt de desaparèixer, però que en el seu moment sí que els hi pagaven.

I de turismofòbia, ben poca cosa, però de feixismofòbia..., cent per cent antifeixistes.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, acabat el debat de l'última moció, procedirem a la votació dels punts substanciats aquesta tarda, que són del punt dissetè al vintè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial (continuació)

302-00291/13

Comencem. Comencem votant el punt 17 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial... Sí? Perdó, per què em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Per demanar votació separada...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Sí, digui.

Joan Garriga Doménech

...en el punt 19, el punt 2, 8.b i 9.b.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

En el punt 19, el punt 2, 8.b...

Joan Garriga Doménech

I 9.b.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

I 9.b.

Joan Garriga Doménech

I en el punt 20, la moció 20, punt 4 i punt 10.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Punt 4 i punt 10. D'acord. Merci.

Comencem votant, ho torno a repetir, el punt 17 de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'educació especial.

I començarem votant els punts números 1 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 122 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Ara votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 82 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Ara votem el punt número 5.

Comença la votació.

No funciona? *(Veus de fons.)* Sí, ha funcionat, eh?, diputat.

El punt 5 queda aprovat, amb 73 vots a favor, cap en contra i 57 abstencions.

I ara votem la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 114 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model turístic (continuació)

302-00292/13

Continuem votant el punt 18 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model turístic.

Comencem votant el punt *a*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 122 vots a favor, 3 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt *b.1*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 112 vots a favor, 4 en contra i 14 abstencions.

Votem ara el punt *b.2.a*.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 49 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt *b.2.b*.

Comença la votació.

Aquest punt també queda rebutjat, amb 54 vots a favor, 66 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 40 vots a favor, 82 en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 9 vots a favor, 82 en contra i 39 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt també queda rebutjat, per 16 vots a favor, 82 en contra i 32 abstencions.

Votem ara el punt *7.a*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 105 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt *7.b*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 70 vots a favor, 35 en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt *7.c*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 113 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 20 vots a favor, 78 en contra i 32 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 47 vots a favor, 12 en contra i 70 abstencions.

Votem ara els punts *10.b*, *10.c* i *10.d*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, per 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt *11.a*.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 16 vots a favor, 49 en contra i 65 abstencions.
Votem ara el punt 11.b.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, per 85 vots a favor, 10 en contra i 35 abstencions.
Votem ara el punt 11.c.
Comença la votació.
Aquest punt queda rebutjat, per 16 vots a favor, 82 en contra i 32 abstencions.
Votem ara el punt 11.d.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, per 52 vots a favor, 11 en contra i 67 abstencions.
Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats, per 94 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu (continuació)

302-00293/13

Passem a votar el punt dinovè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua al regadiu.

Comencem votant el punt número 1.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 109 vots a favor, 10 en contra i 11 abstencions.
Votem ara el punt 2. Només el 2, eh?, que n'han demanat votació separada.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 112 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.
Votem ara el punt 5.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, per 117 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.
Votem ara els punts 3.e i 6.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats, per 126 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara el punt 8.b.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, per 116 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.
Votem ara el punt 3.c.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, per 122 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.
Votem ara el punt 9.b.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 111 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.
Votem ara el punt 4.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 126 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara el punt 7.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 79 vots a favor, 44 en contra i 7 abstencions.
Votem ara el punt 8.a.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.
Votem ara el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat també, amb 113 vots a favor, 1 en contra i 15 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Passem ara a votar el punt número 20 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic... (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Sí, diputat?

David Cid Colomer

Per un aclariment de vot, que ens hem equivocat en el punt 8.a i, en realitat..., perquè consti en acta que hi volíem votar en contra.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Doncs constarà en acta, malgrat que la votació és la que és.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic (continuació)

302-00294/13

Per tant, el punt 20 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de l'aigua com a bé públic.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 17 vots a favor, 70 en contra i 43 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 82 vots a favor, 14 en contra i 34 abstencions.

Votem el punt 3.1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 51 vots a favor, 36 en contra, 42 abstencions i una persona que no ha votat.

Votem ara el punt 4, que se n'ha demanat votació separada.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 115 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Votem ara els punts 6, 7, 9 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts queden rebutjats, per 17 vots a favor, 111 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, per 51 vots a favor, 74 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 79 vots a favor, 14 en contra i 37 abstencions.

Votem ara el punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 112 vots a favor, 14 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt té 17 vots a favor, 17 en contra i 95 abstencions. Per tant, hem de repetir la votació. (*Remor de veus.*)

Diputats, diputades, concentració. Votem el punt 13.

Comença la votació.

Ara sí, aquest punt queda rebutjat, per 16 vots a favor, 17 en contra i 96 abstencions.

I ara votem la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats, per 83 vots a favor, 14 en contra i 33 abstencions.

Diputats i diputades, els recordo que tenim convocades Mesa i Junta de Portaveus, però aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i onze minuts.